

Europeiska unionens officiella tidning

L 239

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

6 september 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 871/2008 av den 5 september 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 872/2008 av den 3 september 2008 om förbud mot fiske efter marulk i ICES-områdena VIIIc, IX och X; EG-vatten i CECAF 34.1.1 med fartyg som seglar under portugisisk flagg 3**

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 873/2008 av den 5 september 2008 om ändring av förordning (EG) nr 712/2007 om inledande av stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapsmarknaden av spannmål som innehas av medlemsstaternas interventionsorgan 5**

DIREKTIV

★ **Kommissionens direktiv 2008/85/EG av den 5 september 2008 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp tiabendazol som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet ⁽¹⁾ 6**

★ **Kommissionens direktiv 2008/86/EG av den 5 september 2008 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp tebukonazol som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet ⁽¹⁾ 9**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2008/717/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 27 februari 2008 om statligt stöd C 46/07 (ex NN 59/07) som Rumänien har beviljat företaget Automobile Craiova (tidigare Daewoo România) [delgivet med nr K(2008) 700] ⁽¹⁾ 12

2008/718/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 16 april 2008 om åtgärd C 29/07 (ex N 310/06) som Ungern planerar att genomföra i form av en kortfristig exportkreditgaranti till förmån för små och medelstora företag med begränsad exportomsättning [delgivet med nr K(2008) 1332] ⁽¹⁾ 26

2008/719/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 30 april 2008 om det statliga stöd C 56/06 (ex NN 77/06) som Österrike planerar att genomföra till förmån för privatiseringen av Bank Burgenland [delgivet med nr K(2008) 1625] ⁽¹⁾ 32

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 116/2008 av den 28 januari 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 35 av den 9.2.2008) 55
- ★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 117/2008 av den 28 januari 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 329/2007 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea (EUT L 35 av den 9.2.2008) 56

Not till läsaren (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 871/2008

av den 5 september 2008

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 september 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MK	20,7
	ZZ	20,7
0707 00 05	JO	156,8
	MK	64,6
	TR	106,2
	ZZ	109,2
0709 90 70	TR	95,3
	ZZ	95,3
0805 50 10	AR	73,6
	UY	72,4
	ZA	81,4
	ZZ	75,8
0806 10 10	IL	235,4
	TR	102,2
	US	188,9
	XS	61,0
	ZZ	146,9
0808 10 80	BR	55,2
	CL	104,1
	CN	111,7
	NZ	104,5
	US	94,6
	ZA	81,6
0808 20 50	ZZ	92,0
	CN	60,9
	TR	139,7
	ZA	93,1
0809 30	ZZ	97,9
	TR	138,3
	US	166,3
	XS	61,2
0809 40 05	ZZ	121,9
	IL	137,8
	MK	53,9
	TR	69,0
	XS	53,4
	ZZ	78,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 872/2008**av den 3 september 2008****om förbud mot fiske efter marulk i ICES-områdena VIIIc, IX och X; EG-vatten i CECAF 34.1.1 med fartyg som seglar under portugisisk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4, och

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 40/2008 av den 16 januari 2008 om fastställande för år 2008 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2008.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2008 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2008 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Från och med den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 september 2008.

På kommissionens vägnar

Fokion FOTIADIS

Generaldirektör för havsfrågor och fiske

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 19, 23.1.2008, s. 1.

BILAGA

Nr	33/T&Q
Medlemsstat	Portugal
Bestånd	ANF/8C3411
Art	Marulk (<i>Lophiidae</i>)
Område	VIIIc, IX och X; EG-vatten i CECF 34.1.1
Datum	4.8.2008

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 873/2008**av den 5 september 2008****om ändring av förordning (EG) nr 712/2007 om inledande av stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapsmarknaden av spannmål som innehas av medlemsstaternas interventionsorgan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 43 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 712/2007 ⁽²⁾ öppnas stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapsmarknaden av spannmål som innehas av medlemsstaternas interventionsorgan. Tidsfristen för inlämnande av anbud för den sista delanbudsinfordran löper ut den 10 september 2008.
- (2) För att säkra att uppfödarna och foderindustrin får tillgång till spannmål till konkurrenskraftiga priser under de första månaderna av regleringsåret 2008/09 bör även fortsättningsvis de interventionslager som innehas av det ungerska interventionsorganet, som är det enda interventionsorgan som fortfarande har spannmålslager kvar, göras tillgängliga på spannmålsmarknaden och det bör dessutom, med hänsyn tagen till de planerade mötena inom förvaltningskommittén för den gemensamma orga-

nisationen av jordbruksmarknaderna, fastställas på vilka dagar och på vilka datum aktörerna kan lämna in sina anbud.

- (3) Förordning (EG) nr 712/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 3.1 i förordning (EG) nr 712/2007 ska följande stycke läggas till:

”Från och med den 15 september 2008 löper tidsfristen för inlämnande av anbud för delanbudsinfordringarna ut kl. 13.00 (lokal tid Bryssel) onsdagarna den 24 september 2008, 15 oktober 2008, 29 oktober 2008, 12 november 2008, 26 november 2008, 3 december 2008 och 17 december 2008.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 7.

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/85/EG

av den 5 september 2008

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp tiabendazol som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

taten från granskningen i en granskningsrapport vid mötet i ständiga kommittén för biocidprodukter den 22 februari 2008.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.2 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽²⁾ fastställs en förteckning över verksamma ämnen som ska utvärderas för att eventuellt tas upp i bilagorna I, IA eller IB till direktiv 98/8/EG. I den förteckningen ingår tiabendazol.
- (2) I enlighet med förordning (EG) nr 1451/2007 har tiabendazol utvärderats i överensstämmelse med artikel 11.2 i direktiv 98/8/EG för användning i produkttyp 8, träskyddsmedel, som definieras i bilaga V till direktiv 98/8/EG.
- (3) Spanien utsågs till rapporterande medlemsstat och överlämnade den behöriga myndighetens rapport tillsammans med en rekommendation till kommissionen den 9 maj 2006 i enlighet med artikel 14.4 och 14.6 i förordning (EG) nr 1451/2007.
- (4) Den behöriga myndighetens rapport har granskats av medlemsstaterna och kommissionen. I enlighet med artikel 15.4 i förordning (EG) nr 1451/2007 infördes resul-

- (5) Av de olika undersökningar som har gjorts framgår det att biocidprodukter som används som träskyddsmedel och som innehåller tiabendazol kan förväntas uppfylla kraven i artikel 5 i direktiv 98/8/EG. Det är därför motiverat att tiabendazol tas upp i bilaga I så att godkännanden av biocidprodukter som används som träskyddsmedel och som innehåller tiabendazol kan beviljas, ändras eller återkallas i alla medlemsstater, i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 98/8/EG.

- (6) Man har emellertid fastställt oacceptabla risker vid in situ-behandling av trä utomhus och för behandlat trä som utsätts för väder och vind. Godkännanden för sådan användning bör därför endast beviljas om uppgifter lämnas in som visar att produkten kan användas utan oacceptabla risker för miljön.

- (7) Mot bakgrund av resultaten i granskningsrapporten bör man kräva att särskilda riskbegränsande åtgärder tillämpas på produktgodkännandenivå för produkter som innehåller tiabendazol och som används som träskyddsmedel för att se till att riskerna reduceras till en acceptabel nivå i enlighet med artikel 5 i direktiv 98/8/EG och bilaga VI till det direktivet. Lämpliga åtgärder bör särskilt vidtas för att skydda mark och vatten eftersom man under utvärderingen identifierade oacceptabla risker för dessa delar av miljön, och produkter som är avsedda för industriell och/eller yrkesmässig användning bör användas med lämplig skyddsutrustning om den risk som fastställts för industriella och/eller yrkesmässiga användare inte kan reduceras på andra sätt.

- (8) Det är viktigt att bestämmelserna i detta direktiv börjar tillämpas samtidigt i alla medlemsstater så att de biocidprodukter på marknaden som innehåller det verksamma ämnet tiabendazol behandlas likvärdigt, och även för att generellt sett främja en väl fungerande marknad för biocidprodukter.

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 3.

- (9) En rimlig tid bör tillåtas förflyta innan ett verksamt ämne tas upp i bilaga I, så att medlemsstaterna och de berörda parterna ges möjlighet att förbereda sig för att uppfylla de nya kraven, och för att sökande som har utarbetat dokumentation till fullo ska kunna åtnjuta den tioåriga dataskyddsperiod som räknas från dagen för upptagandet i enlighet med artikel 12.1 c ii i direktiv 98/8/EG.
- (10) Efter upptagandet bör medlemsstaterna ges en rimlig tidsfrist för att genomföra artikel 16.3 i direktiv 98/8/EG, och framför allt för att bevilja, ändra eller återkalla godkännanden av biocidprodukter i produkttyp 8 som innehåller tiabendazol för att se till att kraven i direktiv 98/8/EG uppfylls.
- (11) Direktiv 98/8/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv överensstämmer med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 98/8/EG ska ändras enligt bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2009 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvän-

diga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser samt en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2010.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2008.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Följande post nr 13 ska föras in i bilaga I till direktiv 98/8/EG:

Nr	Trivialnamn	IUPAC-namn Identifikationsnummer	Det verksamma ämnets minsta renhetsgrad i den biocidprodukt som släpps ut på marknaden	Datum för upptagande	Sista dag för uppfyllande av artikel 16.3 (utom när det gäller produkter som innehåller mer än ett verksamt ämne, för vilka sista dag för uppfyllande av arti- kel 16.3 ska vara den dag som fastställs i det senaste beslutet om upptagande av dess verksamma ämnen)	Upptagandeperioden löper ut	Produkttyp	Särskilda bestämmelser (*)
"13	Tiabendazol	2-tiazol-4-yl-1H-benzimidazol EG-nr: 205-725-8 CAS-nr: 148-79-8	985 g/kg	1 juli 2010	30 juni 2012	30 juni 2020	8	Medlemsstaterna ska se till att godkännanden omfattas av följande villkor: Mot bakgrund av de antaganden som gjordes under riskbedömningen, ska produkter som godkännts för industriell och/eller yrkesmässig användning för dubbelvakuuminpregnering och doppnings användas med lämplig personlig skyddsutrustning, såvida det inte kan visas i ansökan om produktgodkännande att riskerna för industriella och/eller yrkesmässiga användare kan reduceras till en godtagbar nivå på andra sätt. Mot bakgrund av de risker som fastställts för mark och vatten ska lämpliga riskreducerande åtgärder vidtas för att skydda marken och vattnet. På etiketter och/eller säkerhetsdatablad för produkter som godkännts för industriell användning ska det särskilt anges att nyligen behandlat virke ska lagras under tak eller på ett ogenomträngligt hårt underlag så att direkt läckage till mark eller vatten förhindras och att lakvatten ska samlas upp för återanvändning eller bortskaffande. Produkterna får inte godkännas för in situ-behandling av trä utomhus eller för trä som kommer att utsättas för väder och vind såvida inte uppgifter lämnas in för att visa att produkten kommer att uppfylla kraven i artikel 5 och bilaga VI, om nödvändigt genom vidtagande av lämpliga riskreducerande åtgärder."

(*) För tillämpningen av de gemensamma principerna i bilaga VI finns granskningsrapporternas innehåll och slutsatser tillgängliga på kommissionens webbplats <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/86/EG

av den 5 september 2008

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp tebukonazol som ett
verksamt ämne i bilaga I till direktivet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv
98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocid-
produkter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.2 andra stycket,
och

av följande skäl:

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den
4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbets-
program som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets
och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocid-
produkter på marknaden ⁽²⁾ fastställer en förteckning
över verksamma ämnen som ska utvärderas för att even-
tuellt tas upp i bilagorna I, IA eller IB till direktiv
98/8/EG. I förteckningen ingår tebukonazol.

(2) I enlighet med förordning (EG) nr 1451/2007 har tebu-
konazol utvärderats i överensstämmelse med artikel 11.2
i direktiv 98/8/EG för användning i produkttyp 8, trä-
skyddsmedel, som definieras i bilaga V till direktiv
98/8/EG.

(3) Danmark utsågs till rapporterande medlemsstat och över-
lämnade den behöriga myndighetens rapport tillsammans
med en rekommendation till kommissionen den 11 janu-
ari 2006, i enlighet med artikel 14.4 och 14.6 i förord-
ning (EG) nr 1451/2007.

(4) Den behöriga myndighetens rapport har granskats av
medlemsstaterna och kommissionen. I enlighet med arti-
kel 15.4 i förordning (EG) nr 1451/2007 infördes resul-
taten från granskningen i en granskningsrapport vid mö-
tet i ständiga kommittén för biocidprodukter den 29 no-
vember 2007.

(5) Vid granskningen av tebukonazol har det inte framkom-
mit några olösta frågor eller problem som måste behand-
las av vetenskapliga kommittén för hälso- och miljöris-
ker.

(6) Av de undersökningar som gjorts framgår att biocidpro-
dukter som används som träskyddsmedel och som inne-
håller tebukonazol kan förväntas uppfylla kraven i arti-
kel 5 i direktiv 98/8/EG. Det är därför motiverat att
tebukonazol tas upp i bilaga I för produkttyp 8 så att
godkännanden av biocidprodukter som används som
träskyddsmedel och som innehåller tebukonazol kan be-
viljas, ändras eller återkallas i alla medlemsstater, i enlig-
het med artikel 5 i direktiv 98/8/EG. Man har dock
konstaterat att det föreligger oacceptabla risker när det
gäller *in situ*-behandling av trä utomhus och behandlat
trä som är i kontinuerlig kontakt med vatten. För god-
kännande av sådan användning krävs att uppgifter läm-
nas in som visar att produkterna kan användas utan
oacceptabla risker för miljön.

(7) Mot bakgrund av resultaten i granskningsrapporten bör
man kräva att det ges anvisningar om att behandlat virke
efter behandlingen måste lagras på ett ogenomträngligt
hårt underlag så att direkt läckage till mark förhindras
och så att lakvatten kan samlas upp för återanvändning
eller bortskaffande, i enlighet med artikel 10.2 i) d) i
direktiv 98/8/EG.

(8) Det är viktigt att bestämmelserna i detta direktiv börjar
tillämpas samtidigt i alla medlemsstater så att de biocid-
produkter på marknaden som innehåller det verksamma
ämnet tebukonazol behandlas likvärdigt, och även för att
generellt sett främja en väl fungerande marknad för bio-
cidprodukter.

(9) En rimlig tid bör tillåtas förflyta innan ett verksamt ämne
tas upp i bilaga I, så att medlemsstaterna och de berörda
parterna ges möjlighet att förbereda sig för att uppfylla
de nya kraven, och för att sökande som har utarbetat
dokumentation till fullo ska kunna åtnjuta den tioåriga
dataskyddsperiod som räknas från dagen för upptagandet
i enlighet med artikel 12.1 c) ii) i direktiv 98/8/EG.

(10) Efter upptagandet bör medlemsstaterna ges en rimlig
tidsfrist för att genomföra artikel 16.3 i direktiv
98/8/EG, framför allt för att bevilja, ändra eller återkalla
godkännanden av biocidprodukter i produkttyp 8 som
innehåller tebukonazol för att se till att kraven i direktiv
98/8/EG uppfylls.

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 3.

- (11) Direktiv 98/8/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv överensstämmer med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 98/8/EG ska ändras enligt bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2009 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 april 2010.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 5 september 2008.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Följande post nr 6 ska föras in i bilaga I till direktiv 98/8/EG:

Nr	Trivialnamn	IUPAC-namn Identifikationsnummer	Det verk samma äm- nets minsta renhets- grad i den biocidpro- dukt som släpps ut på marknaden	Datum för uppta- gande	Sista dag för uppfyllande av artikel 16.3 (utom när det gäller produkter som innehåller mer än ett verksamt ämne, för vilka sista dag för uppfyllande av arti- kel 16.3 ska vara den dag som fastställs i det senaste beslutet om upptagande av dess verk- samma ämnen)	Upptagandeperioden löper ut	Produkttyp	Särskilda bestämmelser (*)
"6	tebukonazol	1-(4-klorofenyl)-4,4-di- metyl-3-(1,2,4-triazol-1- ylmetyl)pentan-3-ol EG-nr: 403-640-2 CAS-nr: 107534-96-3	950 g/kg	1 april 2010	31 mars 2012	31 mars 2020	8	Medlemsstaten ska se till att godkännandena omfattas av följande villkor: Mot bakgrund av identifierade risker för mark och vatten ska lämpliga riskreducerande åtgärder vidtas för att skydda marken och vattnet. På etiketter och/ eller säkerhetsdatablad för produkter som godkänts för industriell användning ska det särskilt anges att nyligen behandlat virke ska lagras under tak eller på en ogenomtränglig hårdgjord yta så att direkt läckage till mark eller vatten förhindras och att lakvatten ska samlas upp för återanvändning eller bortskaffande. Dessutom får produkter inte godkännas för in situ- behandling av trä utomhus eller för trä som kommer att vara i kontinuerlig kontakt med vatten såvida inte uppgifter lämnas in som visar att produkten kommer att uppfylla kraven i artikel 5 och bilaga VI, om nödvändigt genom vidtagande av lämpliga riskredu- cerande åtgärder."

(*) För tillämpningen av de gemensamma principerna i bilaga VI, är granskningsrapporternas innehåll och slutsatser tillgängliga på kommissionens webbplats: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 februari 2008

om statligt stöd C 46/07 (ex NN 59/07) som Rumänien har beviljat företaget Automobile Craiova (tidigare Daewoo România)

[delgivet med nr K(2008) 700]

(Endast den rumänska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/717/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

8 mars 2007 och den 22 maj 2007. Rumänien tillhandahöll denna information i skrivelser av den 21 mars 2007, 25 maj 2007 och 31 maj 2007. Den 3 maj 2007 hölls ett möte med de rumänska myndigheterna.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att de berörda parterna har uppmanats att inkomma med synpunkter i enlighet med dessa bestämmelser⁽¹⁾ och mot bakgrund av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 17 januari 2007 begärde kommissionen upplysningar om ett flertal aktiebolag i Rumänien, däribland SC Automobile Craiova SA (nedan kallat *Automobile Craiova*), f.d. Daewoo România (*), mot bakgrund av den nationella privatiseringsprocessen. Rumänien har tillhandahållit information i en skrivelse av den 15 februari 2007. Kommissionen begärde ytterligare information den

(2) I en skrivelse av den 5 juli 2007 uppmanade kommissionen de rumänska myndigheterna att undanröja de specifika omständigheter som var knutna till avtalet om att privatisera företaget Automobile Craiova, och konstaterade samtidigt att om inte allt olagligt stöd drogs in skulle det kunna leda till att kommissionen antog ett beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet på grundval av artikel 88.2 i EG-fördraget och utfärda ett föreläggande om att avbryta utbetalningen av stödet på grundval av artikel 11.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999⁽²⁾.

(3) I en skrivelse av den 18 juli 2007 informerade de rumänska myndigheterna kommissionen om att privatiseringen av Automobile Craiova skulle anmälas till kommissionen. I en skrivelse av den 20 augusti 2007 påminde kommissionen Rumänien om att privatiseringen av Automobile Craiova måste anmälas innan några som helst åtgärder vidtogs som var bindande för de offentliga myndigheterna.

⁽¹⁾ EUT C 248, 23.10.2007, s. 25.

(*) [Fel. Ska vara: "och dess dotterbolag, Daewoo România"]

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

- (4) I september 2007 fick kommissionen via pressen kännedom om att Rumänien den 12 september 2007 hade undertecknat ett köpe- och försäljningsavtal med Ford, som var den enda anbudsgivaren.
- (5) I en skrivelse av den 10 oktober 2007 informerade kommissionen Rumänien om att den hade beslutat att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 i EG-fördraget rörande beviljande av olagligt stöd samt att utfärda ett föreläggande om att avbryta utbetalningen av stödet. Kommissionens beslut om att inleda förfarandet med ett föreläggande om att avbryta utbetalningen av stödet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (6) Rumänien inkom med sina synpunkter i en skrivelse av den 24 oktober 2007. I en skrivelse av den 23 november 2007 inkom Ford med sina synpunkter, som vidarebefordrades till Rumänien den 30 november 2007. Rumänien kommenterade Fords synpunkter i en skrivelse av den 7 december 2007.
- (7) I skrivelser av den 12, 17 och 19 oktober 2007, 14 november 2007 och 14 januari 2008 begärde kommissionen kompletterande upplysningar, som Rumänien inkom med i skrivelser av den 18 och 24 oktober 2007, 6, 12, 19 och 23 november 2007, 7 december 2007 samt 8 och 23 januari 2008.
- (8) Kommissionen mötte de rumänska myndigheterna och företrädare för Ford den 5 och 12 oktober 2007, den 7 och 15 november 2007, den 17 december 2007 och den 24 januari 2008.
- (10) Företaget har ett dotterbolag, Daewoo România (nedan kallat DWAR), som samtidigt har stora aktieposter i Mecatim. Biltillverkaren DWAR grundades 1994 i form av ett gemensamt företag där den rumänska staten andel av aktierna var 49 %, medan Daewoo Motors South Korea innehade 51 %. Efter att Daewoo Motors hade gått i konkurs förvärvade DWAR 2006 51 % av sina egna aktier. I enlighet med den rumänska lagstiftningen om handelsbolag annullerades detta aktieinnehav på 51 % i november 2007, vilket innebar att Automobile Craiova fick fullständig kontroll över DWAR.
- (11) År 2007 hade DWAR 3 959 anställda. År 2006 producerade företaget 24 898 bilar, främst mindre modeller och enligt planerna skulle omkring 19 000 bilar produceras 2007. I januari 2008 upphörde biltillverkningen dock helt. DWAR tillverkar också motorer till GM Daewoos olika dotterbolag. Företaget i Craiova har en produktionskapacitet på 100 000 bilar/år.
- (12) DWAR:s förlust var 2006 ca 350 miljoner euro och fram till den 30 april 2007 ca 3,4 miljoner euro. DWAR hade 2006 samlade skulder på ca 88 miljoner euro, varav 56 miljoner euro till staten och 25 miljoner euro till leverantörer.
- (13) Enligt årsräkenskaperna innehade 2006 företaget mark och anläggningstillgångar med ett värde av 193 miljoner euro, råvaror och andra material med ett värde av 55 miljoner euro, 96 miljoner euro i kontanter, samt tillgodohavanden och justeringar med ett värde av 108 miljoner euro. Enligt balansräkningen innehade DWAR följaktligen vid slutet av 2006 nettotillgångar med ett värde av 419 miljoner euro.

2. BESKRIVNING

2.1 Det berörda företaget

- (9) Automobile Craiova är ett företag som är verksamt inom handel med reservdelar till bilar. Företaget tillverkar även ljuddämpare och PVC-element. Rumänska staten innehar 72,4 % av aktierna i företaget genom den rumänska privatiseringsmyndigheten, AVAS. Återstående 27,6 % av aktierna innehas av en privat investeringsfond (SIF Oltenia) och av civilrättsliga fysiska och juridiska personer. Företagets aktier är noterade på Bukarests värdepappersbörs. Automobile Craiova noterade 2005 en vinst på 83 479 euro, medan vinsten 2006 uppgift till 51 125 euro. År 2005 var företagets omsättning 2,15 miljoner euro, medan den 2006 var 2,14 miljoner euro.
- (14) Mecatim är ett dotterbolag till DWAR, som innehar 75 % av bolagets aktier. 20 % av aktierna i Mecatim kontrolleras av AVAS, och resterande 5 % av mindre privata minoritetsaktieägare. Företaget är beläget i Timișoara. Dess viktigaste verksamhetsområde är tillverkning av reservdelar och motorer till motorfordon. Företaget har dock upphört med produktionen och säljer för närvarande motorfordon.
- (15) Automobile Craiova är beläget i en region som är berättigad till regionalstöd enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget.

⁽³⁾ Se fotnot 1.

2.2 Privatiseringen

- (16) Den 19 och 21 maj 2007 tillkännagav den rumänska privatiseringsmyndigheten, AVAS, att den skulle sälja sitt aktieinnehav på 72 % i Automobile Craiova. Även om många företag tidigare hade uttryckt intresse genom ej förpliktigande skrivelser köpte bara två potentiella investerare, Ford Motor Company (nedan kallat Ford) och General Motors (nedan kallat GM), det informationspaket som gav dem tillgång till upplysningarna i datarummet och möjlighet att lämna ett slutligt bindande anbud.
- (17) Informationsmeddelandet innehöll ett antal villkor, särskilt avseende minimiproduktionsnivåer, sysselsättning och investeringar. Enligt utvärderingsmallen motsvarade det erbjudna priset endast 35 % av den totala poängsumman, medan de totala investeringarna motsvarade 25 %, uppnåendet av en integrationsnivå för produktionen på 60 % under det fjärde året 20 % och förpliktelsen att uppnå en produktionsnivå på 200 000 bilar under det fjärde året 20 %. Om integrationsnivån var lägre än 60 % och/eller om denna nivå uppnåddes efter mer än fyra år, skulle investeraren erhålla noll poäng för detta utvärderingskriterium. Samma sak gällde för produktionsnivån, dvs. om den erbjudna produktionsnivån var lägre än 200 000 bilar per år det fjärde året och/eller om mer tid fordrades för att uppnå denna produktionsnivå skulle investeraren erhålla noll poäng.
- (18) Tidsfristen för att lämna slutliga anbud var den 5 juli 2007. Ford var den enda part som lämnade ett bindande anbud och vann därför anbudsinfördran. Till en början erbjöd Ford ett försäljningspris på 55 miljoner euro, men efter ytterligare förhandlingar höjdes priset till 57 miljoner euro.
- (19) Under de förhandlingar som följde på anbudsförfarandet kom parterna överens om att köparen Ford genom en omorganisation skulle bli ägare av Automobile Craiovas, DWAR:s och Mecatims produktionstillgångar, medan tillgångar som inte var väsentliga för kärnverksamheten (i allmänhet anläggningstillgångar och överskjutande likvida nettotillgångar) skulle förbli i statens ägo. Staten har även åtagit sig att köpa resterande 28 % av aktierna från de privata aktieägarna i syfte att sälja dessa till Ford.
- (20) Köpe- och försäljningsavtalet undertecknades den 12 september 2007.

3. BESLUT ATT INLEDA DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET OCH UTFÄRDA ETT FÖRELÄGGANDE OM ATT AVBRYTA UTBETALNINGEN AV STÖDET

- (21) Kommissionen inledde det formella granskningsförfarandet eftersom den misstänkte att privatiseringen innebar ett statligt stöd.
- (22) För det första hyste kommissionen tvivel om huruvida anbudsförfarandet varit öppet, tydligt och icke-diskriminerande. Enligt den information som fanns tillgänglig vid tillfället, som i huvudsak grundade sig på artiklar i pressen, hade kommissionen orsak att anta att vissa potentiella investerare hade missgynnats i en inledande fas och avskräckts från att lämna ett anbud.
- (23) För det andra misstänkte kommissionen att de villkor som var knutna till privatiseringen hade minskat försäljningspriset, och därmed varit till fördel för det företag som skulle privatiseras. I enlighet med den information som fanns tillgänglig vid tidpunkten för beslutet om att inleda förfarandet ställde AVAS upp fyra villkor, som skulle ha kunnat minska försäljningspriset och avskräcka andra potentiellt intresserade parter från att lämna ett anbud. Det erbjudna priset motsvarade bara 35 % av den totala poängsumman.
- (24) Kommissionen hyste också tvivel om huruvida de rumänska myndigheterna har knutit privatiseringen till en sysselsättningsgaranti. Enligt informationsmaterialet skulle de potentiella anbudsgivarna lägga fram en affärsplan där de åtog sig att behålla det aktuella antalet anställda. Utkastet till köpe- och försäljningsavtal som bifogades informationsmeddelandet innehåller också en förpliktelse för köparen att bibehålla det aktuella antalet anställda under fem år. Om köparen inte uppfyller denna förpliktelse upphävs köpe- och försäljningsavtalet automatiskt utan någon uppsägning eller annan formalitet. De rumänska myndigheterna informerade slutligen de potentiella köparna redan innan meddelandet om privatisering offentliggjordes om att ett av privatiseringens huvudmål var att bibehålla nuvarande personalstyrka.
- (25) Kommissionen misstänkte slutligen att köparen, dvs. Ford, hade uppnått en fördel genom omförhandling av vissa villkor under den förhandlingsfas som följde på anbudsförfarandet. Enligt den information som kommissionen hade tillgång till vid tillfället i fråga tycks det som om Rumänien hade åtagit sig att ta över Automobile Craiovas reella och potentiella skulder, inbegripet en tullskuld på 800 miljoner euro. Dessutom kom den rumänska staten och Ford under de påföljande förhandlingar överens om att omorganisera företaget på så sätt

att den huvudsakliga verksamheten (bilproduktion) separerades från övriga tillgångar, särskilt anläggningstillgångarna. Efter omorganisationen skulle Ford endast förvärva och betala för produktionsverksamheten, medan staten skulle förbli ägare till marken.

- (26) Eftersom Rumänien undertecknade privatiseringsavtalet trots kommissionens upprepade varningar, utfärdade kommissionen samtidigt ett föreläggande om att avbryta utbetalningen av stödet.

4. RUMÄNIENS SYNPUNKTER

- (27) För det första betonar Rumänien att anbudsförfarandet var öppet, tydligt, icke-diskriminerande och inte förknippat med några villkor. Varken det första meddelandet om privatiseringen av DWAR, som offentliggjordes den 5 december 2006, eller det meddelande som offentliggjordes den 9/12 mars 2007 innehåller något kriterium om förhandskvalificering eller urval, och ännu mindre något villkor som anbudsgivarna måste uppfylla. Det meddelande om privatisering som offentliggjordes den 18/21 maj 2007 innehöll inte heller något obligatoriskt villkor, utan endast tilldelningskriterier i syfte att göra det möjligt att sätta poäng på olika anbud. Rumänien vidhåller vidare att ökningen av sysselsättningsgraden inte utgjorde ett kriterium som användes i anbudsförfarandet. Slutsatsen är att samtliga potentiella anbudsgivare hade tillgång till alla föreliggande upplysningar, eftersom det var god insyn i hela privatiseringsprocessen. Följaktligen avskräcktes ingen potentiell anbudsgivare från att lämna anbud.
- (28) För det andra hävdar Rumänien att varken informationsmeddelandet eller utkastet till köpe- och försäljningsavtal innehöll några obligatoriska villkor som potentiella anbudsgivare inte kunde förhandla om. Rumänien redogör för det faktum att AVAS till en början hade för avsikt att privatisera hela DWAR, men att det under privatiseringsprocessen beslöts att endast ge de potentiella anbudsgivarna möjlighet att lämna anbud på produktionstillgångarna (inte på anläggningstillgångarna). Rumänien framhåller att samtliga potentiella anbudsgivare redan från början visste att privatiseringserbjudandet inte omfattade anläggningstillgångarna, som skulle säljas separat.
- (29) För det tredje betonar Rumänien att informationsmeddelandet innehöll kriterier som på inget sätt påverkade anbudsgivarna, särskilt eftersom samtliga potentiella berörda parter var biltillverkare. Rumänien hävdar vidare att dessa kriterier inte påverkade det pris som Ford erbjöd för köpet eftersom de var förenliga med företagets affärsplan. Enligt Rumänien måste den produktionsnivå på 200 000 bilar per år som AVAS fastställde i informa-

tionspaketet uppnås av ekonomiska skäl: mot bakgrund av bilfabrikens storlek och kapacitet, och det faktum att den var utrustad för tillverkning av små modeller, skulle en produktion på under 200 000 bilar per år inte vara lönsam.

- (30) För det fjärde gör Rumänien gällande att man agerade som en marknadsekonomisk investerare när man sålde sitt aktieinnehav i Automobile Craiova. Rumänien hävdar att det erhållna priset motsvarar marknadsvärdet, vilket man styrker med följande argument: DWAR förvärvade år 2006 51 % av aktierna i det tidigare moderbolaget Daewoo Motors Ltd till ett försäljningspris av 50 miljoner USD. Det totala värdet på aktierna vid tidpunkten i fråga var således 78 miljoner euro. Ford erbjöd 57 miljoner euro för 72,4 % av aktierna i Automobile Craiova, vilket motsvarar 78 miljoner euro för 100 % av aktierna. Utifrån värdet på en aktie på värdepappersbörsen uppgick värdet på det totala antalet aktier i Automobile Craiova den 16 mars 2007 till ca 59 miljoner euro. Följaktligen var det uppköpspris på 57 miljoner euro som Ford betalade för 72 % av aktierna högre än marknadspriset. Som ett led i omstruktureringsprocessen ska AVAS dessutom även fortsättningsvis inneha sådana tillgångar som inte är väsentliga för kärnverksamheten. Slutligen värderades DWAR 2004, efter att moderbolaget hade gått i konkurs, av den oberoende experten KPMG, till mellan 18 och 81 miljoner USD beroende på värderingsmetoden.
- (31) För det femte har Rumänien, när det gäller den förmodade ersättningen, lagt fram utförliga upplysningar om det skuldavtal som ingår i speciallagen om privatiseringen av Automobile Craiova. Rumänien hävdar att AVAS, i enlighet med normal affärssed, endast tar över skulder som inte kan förutses och vars storlek inte kan bestämmas. Rumänien betonar att Automobile Craiova och DWAR inte har utestående skulder till staten, med undantag för sådana skulder som är resultatet av normal drift. Till följd av att DWAR 2006 betalade ett belopp på 10 miljoner USD till moderbolaget ⁽⁴⁾ har företaget ingen utestående skuld till Daewoos tidigare dotterbolag.
- (32) För det sjätte förklarar Rumänien ursprunget till tullskulden på 800 miljoner euro. I enlighet med lag nr 71/1994 om att attrahera utländska investerare, var de rumänska företagen befriade från tullskatt och vinstskatt om de uppfyllde följande fyra villkor: utländskt underskrivet kapital på minst 50 miljoner USD, export av minst 50 % av produktionen, en produktionsintegrationsnivå på minst 60 % och ett aktiekapital som under fjorton år efter tecknandet av det utländska kapitalet inte minskar på ett sådant sätt att värdet på den utländska investerarens aktieinnehav minskar under 50 miljoner USD.

⁽⁴⁾ År 2006 förvärvade DWAR 51 % av aktierna i Daewoo Motors Ltd till ett försäljningspris av 50 miljoner USD, vartill kommer en justeringsbetalning på 10 miljoner USD för eventuella utestående skulder till Daewoos övriga dotterbolag.

- (33) De lokala tullmyndigheterna beräknade 2005 företags produktionsintegrationsnivå och kom till slutsatsen att taket på 60 % inte hade nåtts. Följaktligen begärde den att de avgifter som företaget varit undantaget från skulle betalas tillbaka, vilket motsvarade en summa på 800 miljoner euro. DWAR har bestridit beslutet inför de nationella tullmyndigheterna. Sedan beslutet om återbetalning fastställts i första instans överklagade DWAR beslutet på nytt, och genom ett beslut av den 27 juni 2007 ogiltigförklarade appellationsdomstolen återbetalningsbeslutet.
- (34) Rumänien betonar följaktligen att DWAR inte har åtnjutit någon skuldbefrielse.
- (35) För det sjunde hävdar de rumänska myndigheterna att det inte var något villkor för privatiseringen att nuvarande arbetsstyrka ska behållas, eftersom det inte var ett tilldelningskriterium. Utkastet till köpe- och försäljningsavtal som fogades till informationsmeddelandet var bara vägledande, så att de potentiella anbudsgivarna skulle förstå att de individuella bestämmelserna i avtalet kunde vara föremål för bilaterala förhandlingar. Följaktligen kunde de potentiella anbudsgivare som inte avsåg att behålla den befintliga personalstyrkan ändå lämna anbud med en annan affärsplan.
- (36) Slutligen hävdar Rumänien att de ytterligare förhandlingarna om de andra avtalsbestämmelserna ingick i den normala förhandlingsprocessen innan köpe- och försäljningsavtalet undertecknades.
- ## 5. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER
- (37) I en skrivelse av den 23 november 2007 framförde Ford synpunkter i egenskap av berörd part som ett led i det förfarande som kommissionen öppnat.
- (38) För det första hävdar Ford att anbudsförfarandet var öppet, icke-diskriminerande och inte förknippat med några villkor. All korrespondens mellan Ford och AVAS inom ramen för privatiseringsprocessen offentliggjordes i datarummet.
- (39) För det andra utgjorde inte tilldelningskriterierna obligatoriska villkor som kunde avskräcka potentiella anbudsgivare. Tvärtom uppfattade Ford dessa kriterier som förhandlingsbara. Utvärderingskriterierna hade heller ingen inverkan på Fords anbud, eftersom företags affärsplan vida överskred de krav som angavs i informationsmeddelandet.
- (40) För det tredje motsvarade det uppköpspris som Ford betalade till AVAS marknadsvärdet för de aktier på vilka anbudet lades. Ford hävdar att man hade haft för avsikt att betala ett uppköpspris på högst 100 miljoner USD (71,4 miljoner euro) för 100 % av aktierna, vilket skulle motsvara ett pris på 51,7 miljoner euro för 72,4 % av aktierna⁽⁵⁾. Även om det inte hade funnits några tilldelningskriterier skulle Ford inte ha erbjudit ett högre pris. Inledningsvis erbjöd Ford ett uppköpspris på 55 miljoner euro, men efter förhandlingar med de rumänska myndigheterna höjdes priset till 57 miljoner euro. Dessutom var Ford den enda anbudsgivaren, vilket innebar att anbudet motsvarar marknadsvärdet.
- (41) Slutligen hävdar Ford att de ersättningar som ingick i köpe- och försäljningsavtalet var ett uttryck för normal affärssed vid företagsköp, och därmed är i enlighet med marknadspraxis, samt att de inte medförde ett lägre försäljningspris än det högsta pris som skulle ha kunnat erbjudas. Ford betonar att dessa ersättningar uteslutande omfattade de risker som inte var knutna till den normala driften och som det är omöjligt för en ny investerare att värdera vid övertagandet av ett företag. Ford övertog Automobile Craiovas, inbegripet DWAR:s, samtliga skulder och förpliktelser som var knutna till den normala driften, vars storlek fastställdes och som offentliggjordes i datarummet. Ford ville dock inte överta de potentiella risker som man inte kunde bedöma och vars storlek man inte kunde fastställa i förväg ("*due diligence*").
- ## 6. BEDÖMNING
- ### 6.1 Förekomst av stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget
- (42) I artikel 87.1 i EG-fördraget anges att stöd, om inte annat föreskrivs i fördraget, som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- #### 6.1.1 Statliga medel och beviljande av en förmån
- (43) De villkor som förknippades med privatiseringsavtalet fastställdes av den rumänska privatiseringsmyndigheten, AVAS. Genom att uppställa sådana villkor, som kunde ge upphov till att försäljningspriset sjönk, vilket visas nedan, accepterade Rumänien att inte erhålla högsta möjliga pris. Det lägre försäljningspriset för 72,4 % av aktierna betalas sålunda genom de inkomster som Rumänien avstår ifrån. Följaktligen inbegriper åtgärden användning av statliga medel.
- (5) Utifrån en växelkurs på 1 euro = 1,4 USD.

- (44) Kommissionen noterar också att de åtgärder som vidtogs av privatiseringsmyndigheten AVAS kan tillskrivas den rumänska staten. Detta bestrids inte av de rumänska myndigheterna.
- (45) Om en sådan åtgärd inte medför en förmån kan den inte anses utgöra ett stöd ⁽⁶⁾. Kommissionen ska därför fastställa huruvida åtgärden i fråga medför en förmån.
- (46) Ett företag åtnjuter en förmån om det från staten erhåller någonting positivt, som det inte skulle ha erhållit på normala marknadsvillkor. Därför måste det först kontrolleras om staten har agerat som en marknadsekonomisk investerare eller om den har agerat som en statlig myndighet som har sålt ett företag på villkor som inte motsvarar normala marknadsvillkor.
- (47) I enlighet med artikel 86.1 i EG-fördraget omfattas offentliga företag av bestämmelserna om statligt stöd. Enligt artikel 295 i EG-fördraget ska fördraget inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning.
- (48) I enlighet med EG-domstolens ständiga rättspraxis ⁽⁷⁾ och med de bestämmelser och den praxis som kommissionen har utarbetat på området för statligt stöd i samband med privatiseringar ⁽⁸⁾, medför det ingen förmån att en medlemsstat antingen äger eller säljer företag, eller köper eller säljer aktier i företag, om den agerar på samma sätt som en marknadsekonomisk investerare skulle ha agerat.
- (49) Om privatiseringen genomförs genom försäljning av aktier på börsen, antas det därför i allmänhet att den genomförs på marknadsvillkor och inte innebär statligt stöd. Om privatiseringen däremot sker genom en kommersiell försäljning, kan man anta att det inte handlar om något statligt stöd om följande villkor är uppfyllda: för det första ska företaget säljas genom ett öppet och icke-diskriminerande anbudsförfarande, som genomförs på konkurrensmässiga villkor. För det andra ska försäljningen inte vara förknippad med några villkor som inte är normal praxis vid liknande transaktioner mellan privata parter och som skulle kunna sänka försäljningspriset. För det tredje ska företaget säljas till den högstbjudande. För det fjärde ska anbudsgivarna ges tillräcklig tid och information för att kunna genomföra en adekvat utvärdering av de tillgångar som de lämnar anbud på ⁽⁹⁾. I andra fall ska det undersökas om den kommersiella försäljningen innebär ett stöd och därför ska anmälans.
- (50) I sådana fall måste man i allmänhet, för att avgöra huruvida en transaktion av statliga tillgångar utgör ett stöd, fastställa huruvida en marknadsekonomisk investerare som befinner sig i en liknande situation skulle ha handlat på samma sätt, dvs. om företaget skulle ha sålts till samma pris. Enligt principen om den marknadsekonomiska investeraren får inga motiv, som inte är av ekonomisk karaktär, såsom industripolitiska, sysselsättnings- eller regionalpolitiska motiv, som inte skulle godtas av en marknadsekonomisk investerare, ligga till grund för att acceptera ett lägre pris. Förekomsten av sådana motiv tyder på att ett stöd föreligger. Kommissionen har upprepade gånger redogjort för denna princip ⁽¹⁰⁾ som också bekräftats av EG-domstolens ständiga rättspraxis ⁽¹¹⁾.
- ⁽⁶⁾ Punkt 402 och följande i den tjugotredje rapporten om konkurrenspolitiken (1993). Jämför även punkt 248 i den tjugoförsta rapporten om konkurrenspolitiken (1991). "Det kan inte betraktas som stöd om aktierna säljs till högstbjudande, inom ramen för ett öppet och ovillkorligt anbudsförfarande. Om aktierna säljs på andra villkor, kan det vara fråga om stöd."
- ⁽⁷⁾ Jämför t.ex. kommissionens beslut av den 3 maj 2000, TASQ, där kommissionen klargjorde att "De franska myndigheterna har även visat att anbudsgivningen var öppen för insyn och ovillkorat [...]. Det framgår särskilt av de handlingar som överlämnats till kommissionen att det inte fanns några särskilda villkor kopplade till försäljningen av TASQ, varken villkor avseende bevarande av arbetstillfällen, plats för huvudkontoret eller den fortsatta verksamheten." Utifrån detta kunde kommissionen konstatera att privatiseringen inte omfattade något stöd.
- ⁽⁸⁾ Jämför t.ex. målen T-228/99 och T-233/99 – WestLB mot kommissionen, mål T-366/00 – Scott SA, målen C-328/99 och C-399/00 – Italien och SIM 2 Multimedia mot kommissionen, och mål T-358/94 – Air France mot kommissionen. I mål T-296/97 – Alitalia slog förstainstansrätten fast att "En privat investerares agerande i en marknadsekonomi styrs av lönsamhetsperspektiv, medan skälet till att de anställda deltog var att de ville behålla sina arbeten och de gjorde det således snarare av hänsyn till att det berörda bolaget skulle bli bärkraftigt och överleva än att de anställda hade förhoppningar om avkastning."

(51) Om inte samtliga villkor ovan är uppfyllda anser kommissionen att privatiseringen måste granskas för att avgöra om den omfattar ett statligt stöd, och därför ska anmälas.⁽¹²⁾ Att dessa villkor uppfylls är således en garanti för att staten ska erhålla det högsta priset för sina aktier, dvs. marknadspriset, och att därför inget statligt stöd föreligger.

(52) Genom att ålägga köparen vissa krav i samband med privatiseringen kan staten sänka försäljningspriset, och därigenom avstå från extra intäkter. Sådana villkor kan också avskräcka potentiella investerare från att lämna anbud, så att konkurrensvillkoren för anbudsförfarandet snedvrids och det högsta anbudet inte nödvändigtvis avspeglar det verkliga marknadsvärdet⁽¹³⁾.

(53) När staten uppställer sådana villkor och därigenom accepterar att den inte erhåller det högsta priset för sina aktier eller tillgångar, agerar staten inte som en marknadsekonomisk investerare, som försöker att erhålla högsta möjliga pris. Staten väljer tvärtom att sälja företaget till ett pris som är lägre än marknadsvärdet. En marknadsekonomisk investerare skulle inte ha ett ekonomiskt intresse i att ålägga köparen liknande villkor (särskilt bibehållande av sysselsättningsgraden, villkor som gynnar det geografiska området i fråga eller som garanterar en viss investeringsnivå), utan skulle sälja företaget till den högstbjudande, som sedan skulle vara fri att av-

göra framtiden för företaget eller de uppköpta tillgångarna⁽¹⁴⁾.

(54) Detta betyder inte att alla villkor i samband med en privatisering automatiskt medför ett statligt stöd. För det första utgör de villkor som normalt förekommer vid transaktioner mellan privata parter (vissa standarder-sättningar, bevis på anbudsgivarens likviditet, eller efterlevnad av nationell lagstiftning om arbetsförhållanden) inget problem. För det andra medför sådana villkor som normalt inte tycks förekomma i transaktioner mellan privatpersoner att ett stöd föreligger endast om de leder till ett sänkt försäljningspris och gynnar köparen. I varje enskilt fall måste det visas att sådana villkor inte medför något statligt stöd⁽¹⁵⁾.

Villkor knutna till privatiseringen av Automobile Craiova

(55) I detta fall inriktades den anbudsinfordran som de rumänska myndigheterna organiserade främst på att uppnå en viss produktions- och sysselsättningsnivå i Craiova. De rumänska myndigheterna har inte lagt fram något bevis på att dessa villkor grundade sig på skäl som även en marknadsekonomisk investerare skulle ha beaktat.

⁽¹²⁾ Se den tjugotredje rapporten om konkurrenspolitiken, 1993, s. 255.

⁽¹³⁾ I flera av kommissionens beslut har avsaknaden av villkor förknippade med anbudsinfordran varit avgörande för kommissionens slutsats att privatiseringen inte omfattar statligt stöd. Jämför t.ex. kommissionens beslut av den 15 februari 2000, *Dessauer Geräteindustrie*, EGT L 1, 4.1.2001, s. 10, kommissionens beslut av den 13 december 2000, *SKET Walwerkstechnik*, EGT L 301, 17.11.2001, s. 37 och kommissionens beslut av den 30 januari 2002, *Gothaer Fahrzeugtechnik*, EGT L 314, 18.11.2002, s. 62, där kommissionen anförde följande: "För att utesluta ett inslag av stöd i den affären skulle BvS ha begärt ett pris som motsvarade företagets marknadsvärde. Kommissionen prövar därför nu om detta försäljningsförfarande var det lämpliga för att fastställa marknadspriset. [...] är försäljningspriset det samma som marknadspriset under förutsättning att försäljningen sker genom ett öppet anbudsförfarande utan särskilda villkor och att tillgångarna går till högstbjudande eller till den enda intressenten."

⁽¹⁴⁾ Jämför t.ex. kommissionens beslut 97/81/EG av den 30 juli 1996 om *Head Tyrolia Mares*, där kommissionen konstaterar följande: "När en marknadsekonomiskt inriktad investerare fattar beslut om försäljning, gäller saken inte säkerställandet av en viss sysselsättningsnivå för så vitt det inte föreligger ett entydigt företagsekonomiskt skäl för detta. Utan det diskuterade villkoret skulle en presumtiv köpare vinna företagsledningsmässigt spelrum. HTM:s värde skulle stiga så att en högre köpeskilling skulle uppnås, alternativt skulle AT inte behöva skjuta till ett fullt så högt belopp." Kommissionens beslut 2000/628/EG av den 11 april 2000 om de stödåtgärder som Italien genomfört till förmån för Centrale del Latte di Roma, där kommissionen utförligt anger de kriterier enligt vilka en privatisering av ett statligt företag inte innebär ett statligt stöd (se skäl 32 och följande, särskilt skäl 36): "Kommissionen finner således att marknadsvärdet av företaget är det pris som den private investeraren skulle ha betalat i frånvaro av alla de försäljningsvillkor som gällde – i synnerhet de villkor som avsåg vidmakthållande av en viss sysselsättningsnivå och råvaruleveranser från de lokala producenterna."

⁽¹⁵⁾ En sådan analys genomfördes t.ex. i kommissionens beslut av den 20 juni 2001, *GSG*, och gjorde det möjligt för kommissionen att konstatera att inget stöd hade förekommit även om ett antal ovanliga villkor hade förelagat, eftersom dessa inte hade kunnat sänka försäljningspriset.

- (56) I samband med privatiseringen av Automobile Craiova uppställde privatiseringsmyndigheten följande fyra villkor i form av tilldelningsvillkor för urvalet av den anbudsgivare, som skulle tilldelas avtalet: det erbjudna priset motsvarade 35 % av den totala poängsumman, medan de samlade investeringarna utgjorde 25 %, uppnåendet av en integrationsgrad för produktionen på 60 % under det fjärde året 20 % och förpliktelsen att uppnå en produktionsnivå på 200 000 bilar under det fjärde året 20 %. Om den potentiella investeraren inte uppfyllde de två sista kraven, skulle anbudet få noll poäng för motsvarande utvärderingskriterium. Det var därför i praktiken omöjligt för en potentiell investerare som ville använda bilfabriken för annorlunda produktionssyften att endast vinna anbudsförfarandet genom ett högre försäljningspris, utan att samtidigt uppfylla kraven på produktions- och integrationsnivå (förutsatt att investeringsnivån var densamma).
- (57) Om en konkurrerande investerare skulle ha kunnat föreslå en liknande investeringsnivå, men inte kunnat uppfylla villkoret rörande produktionsnivån, skulle denna konkurrerande anbudsgivare ha varit tvungen att erbjuda ett pris på 230 % av det pris som Ford föreslog (för att vinna anbudsinfordran) ⁽¹⁶⁾. Detta innebär att en potentiell investerare, för att bjuda över Fords bud på 57 miljoner euro, skulle behöva erbjuda ett försäljningspris på över 133 miljoner euro (76 miljoner euro mer) i syfte att kompensera för att villkoret rörande produktionsnivån inte var uppfyllt. Ford och dess potentiella konkurrenter måste ha tagit hänsyn till dessa faktorer som påverkade såväl deras beslut att lämna anbud, som det erbjudna priset.
- (58) Kommissionen noterar att det formella meddelandet om privatiseringen av Automobile Craiova inte innehöll någon hänvisning till villkor eftersom dessa angavs utförligt först i informationsmeddelandet, men att det i förväg var allmänt känt att de rumänska myndigheternas allmänna målsättning var att bibehålla en viss sysselsättningsnivå och bilproduktion på orten i fråga. Kommissionen har upplysningar som tyder på att en rad potentiella investerare som skulle ha kunnat överväga en annan produktionsstrategi avskräcktes från att uttrycka ett konkret intresse för företaget redan i denna inledande fas.
- (16) I ovannämnda beräkningar antog kommissionen att inverkan av villkoret rörande integrationsnivån kunde förbises. Som Ford med rätta har påpekat, och i enlighet med kommissionens praxis, strider detta villkor mot den inre marknadens regler om den fria rörligheten för varor. Mot bakgrund av detta åtog sig Ford att inom fyra år efter privatiseringen uppnå en integrationsnivå på 60 % "under förutsättning att det överensstämde med EU:s lagstiftning". Eftersom Ford betonade detta i sin korrespondens med AVAS, som GM också hade tillgång till, måste man anta att GM också fick intrycket att detta krav kunde godtas på vissa villkor, utan att det fick praktiska konsekvenser för dess anbud. Om priset samtidigt skulle ha kompenserat för att detta kriterium inte uppfylldes skulle prisskillnaden ha varit ännu större än vad som angivits ovan.
- (59) I detta sammanhang måste det understrykas att produktionsnivån på 200 000 bilar per år motsvarar en fördubbling av nuvarande kapacitet, som dessutom för närvarande endast utnyttjas i liten utsträckning. Den produktionsnivå som måste uppnås anges så utförligt, att det med säkerhet kommer att öka företagets marknadsnärvaro. Kommissionen anser att denna situation är jämförbar med en situation där ett företags ekonomiska beteende påverkas av statliga åtgärder som minskar sådana kostnader som företaget normalt självt ska täcka, eller av direkt statligt stöd.
- (60) Kommissionen kan inte godta det argument som de rumänska myndigheterna åberopar avseende skillnaden mellan villkoren och poängsystemet. Poängtilldelningen för produktions- och integrationsnivå svarar i praktiken mot de villkor som knutits till privatiseringen, och som, enligt kommissionen, har sänkt försäljningspriset. Kommissionen kan inte godta argumentet att det erhållna försäljningspriset avspeglar företagets marknadsvärde. Kommissionen har även i detta fall upplysningar som tyder på att potentiella investerare med en annan produktionsstrategi eller industriell verksamhet, som inte avsåg att tillverka 200 000 bilar per år och uppnå en integrationsgrad på 60 %, redan från början avskräcktes från att lämna anbud, varvid deras konkurrensmässiga ställning inom ramen för anbudsförfarandet med säkerhet påverkades avsevärt. Det var uppenbarligen under dessa omständigheter som de rumänska myndigheterna valde den ovan beskrivna poängmodellen. En anbudsgivare med en annan produktionsstrategi, som från början var med i anbudsförfarandet, beslutade i själva verket till slut att inte lämna ett anbud.
- (61) Kommissionen kan inte heller godta Rumäniens argument om att samtliga potentiella investerare kände till att villkoren var förhandlingsbara, och att detta tydligt framgick av anbudshandlingarna. Det är sant att AVAS, som svar på de frågor som Ford ställde, bekräftade att utkastet till köpe- och försäljningsavtal endast spelade en vägledande roll, och skulle betraktas som utgångspunkt för de påföljande förhandlingarna. Detta uttalande gäller dock bara de avtalsförhandlingar som ingår som en naturlig del av en försäljning av aktier genom förhandlingar baserade på slutliga, förbättrade och oåterkalleliga anbud, och bekräftar inte generellt att det i praktiken senare var möjligt att förhandla om de obligatoriska villkor som angavs i det officiella meddelandet om anbudsinfordran och, i synnerhet, kriterierna i utvärderingsmallen. Rumänien har inte lämnat något bevis på att kriterierna i utvärderingsmallen var förhandlingsbara. Om utvärderingskriterierna hade varit förhandlingsbara skulle modellen för tilldelning av poäng ha förlorat varje praktisk betydelse.

- (62) Kommissionen kan inte godta Rumäniens argument om att AVAS hade bekräftat att den kunde byta ståndpunkt under förhandlingarna. Detta svar avser uteslutande Fords fråga om kravet på att köparen ska avstå från rätten att begära skydd och ersättning från staten om en tredje part gör berättigade anspråk på Automobile Craiovas tillgångar. Kommissionen anser inte att det följer av denna förklaring att alla villkor generellt är förhandlingsbara.
- (63) Kommissionen kan inte godta de beräkningar som lagts fram av Rumänien, som syftar till att visa att det pris som Ford betalat motsvarar Automobile Craiovas marknadsvärde. För det första kan det pris som Ford betalat för 72 % av aktierna i Automobile Craiova, inbegripet DWAR och Mecatim, inte jämföras med det pris som DWAR 2006 betalade för 51 % av sina egna aktier. Man måste också beakta det allmänna ekonomiska läget under den period då denna försäljning ägde rum: när det konkursmässiga företaget Daewoo Motors 2006 accepterade att sälja 51 % av aktierna hade DWAR betydande skulder (tullskuld, skulder till andra dotterbolag till Daewoo etc.).
- (64) För det andra kan jämförelsen mellan försäljningspriset och börsvärdet på Automobile Craiovas aktier, som uppgick till ca 50 miljoner euro, inte godtas. I denna jämförelse tas inte hänsyn till att aktiernas värde i samband med köp av aktiemajoriteten är betydligt högre än det samlade priset på de enskilda aktierna. Eftersom endast en mycket liten del av aktierna finns faktiskt tillgängliga på marknaden, är det möjligt att börsvärdet inte avspeglar företagets verkliga värde.
- (65) I ljuset av ovanstående fastslår kommissionen att de villkor som knöts till privatiseringen av Automobile Craiova medförde att försäljningspriset sjönk och avskräckte andra potentiella anbudsgivare från att lämna anbud. Staten har därigenom givit avkall på intäkter från privatiseringen.
- (66) Mot bakgrund av detta drar kommissionen slutsatsen att det privatiserade företaget i detta fall har erhållit en ekonomisk förmån med hjälp av statliga medel.
- Ett öppet och icke-diskriminerande anbudsförfarande
- (67) När förfarandet på grundval av artikel 88.2 i fördraget inleddes hyste kommissionen betänkligheter om anbudsförfarandets öppenhet och icke-diskriminerande karaktär och särskilt om samtliga potentiellt intresserade parter tillgång till information om det företag som skulle privatiseras, tilldelningskriterierna och möjligheten att förhandla om vissa avtalsbestämmelser med privatiseringsmyndigheten. Enligt de uppgifter som fanns tillgängliga vid den givna tidpunkten förde de rumänska myndigheterna preliminära diskussioner med en rad biltillverkare innan de offentliggjorde det officiella privatiseringsmeddelandet.
- (68) Rumänien hävdar att samliga potentiella investerare hade likvärdig tillgång till information och att ingen favoriserades. De preliminära kontakter som regeringen inledde med de potentiellt intresserade parterna påverkade inte privatiseringsstrategin eller privatiseringsprocessen.
- (69) På grundval av de upplysningar som de rumänska myndigheterna har tillhandahållit konstaterar kommissionen att regeringen förde informella preliminära diskussioner med ett flertal potentiella investerare om liknande aspekter rörande det företag som skulle privatiseras: full äganderätt över produktionstillgångar, företagets skulder och förpliktelser, samt en snabb privatiseringsprocess. Det förmodas att staten, i egenskap av säljare, inledde dessa diskussioner i syfte att erhålla förhandsinformation om efterfrågan på marknaden, lägsta försäljningspris etc. Kommissionen instämmer i att det kan anses som normal praxis att regeringen deltar i sådana preliminära konsultationer och diskussioner med potentiella investerare innan den offentliggör meddelandet om privatisering, förutsatt att de inte har till syfte eller resultat att villkor fastställs som ska knytas till anbudsinfordran.
- (70) Efter offentliggörandet av meddelandet om privatisering var det endast två potentiella anbudsgivare, Ford och GM, som köpte informationsmaterialet, vilket gav dem tillgång till datarummet och möjlighet att lämna ett slutligt och bindande anbud. Efter offentliggörandet av privatiseringsmeddelandet hade Ford och GM i datarummet tillgång till all korrespondens mellan AVAS, å ena sidan, och Ford och GM, å andra sidan. Kommissionen drar därför slutsatsen att de båda potentiella investerarna hade likvärdig tillgång till information i denna fas av privatiseringen.
- (71) Den information som Rumänien tillhandahållit har därför undanröjt kommissionens betänkligheter om huruvida anbudsförfarandet för privatiseringen av Automobile Craiova var öppet och icke-diskriminerande.

Avskrivning av skulder

(72) När förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes uttryckte kommissionen betänkligheter om huruvida AVAS skulle kunna skriva av vissa av företagets skulder i samband med privatiseringen (särskilt tullskulden på 800 miljoner euro) och erbjuda en garanti för betalningen av skulder till Daewoo's tidigare dotterbolag.

(73) När det gäller tullskulden har Rumänien tillhandahållit tillräckliga belägg för att den har förklarats ogrundad av en nationell domstol: skulden hade uppkommit genom en felaktig tolkning och tillämpning av den nationella lagstiftningen. Följaktligen annullerades tullskulden. Enligt EG-domstolens rättspraxis ska de nationella domstolarna fullt ut tillämpa gemenskapsrättens bestämmelser om statligt stöd. Om nödvändigt kan de också vägra att tillämpa sådana bestämmelser i den nationella lagstiftningen som strider mot gemenskapsrätten⁽¹⁷⁾. Kommissionen har bedömt motiven för att annullera tullskulden genom ovan nämnda domstolsbeslut och dragit slutsatsen att detta inte innebär ett nytt stöd.

(74) Rumänien har hävdade att de löpande förpliktelser som uppstår vid normal drift inte ska övertas av AVAS, utan betalas av DWAR.

(75) När det gäller AVAS garanti för de eventuella förpliktelserna har de rumänska myndigheterna förklarat att den statliga garantin uteslutande gäller okända fordringar knutna till DWAR:s tidigare verksamhet, som ingen ny investerare skulle ha kunnat bedöma och vars storlek man inte skulle ha kunnat fastställa i förväg ("due diligence"). Rumänien hävdar också att övertagandet av dessa förpliktelser är normal affärspraxis i samband med vanliga avtalsförhandlingar.

(76) De betänkligheter i fråga om eventuell skuldavskrivning, som kommissionen uttryckte i sitt beslut att inleda förfarandet, har därför undanröjts.

Förhandlingsfasen

(77) När förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes uttryckte kommissionen betänkligheter om huruvida AVAS hade ändrat anbudsvillkoren under förhandlingsfasen i en sådan omfattning att det gynnade Fords affärsplan. Rumänien har visat att ändringarna i andra avtalsbestämmelser under förhandlingsfasen är normal affärspraxis och tillåtet enligt privatiseringsstrategin för företaget i fråga (dvs. förhandlingar som grundas på slutliga,

förbättrade och oåterkalleliga anbud). Rumänien understryker dessutom att Fords anbud omfattade köp av produktionsanläggningen (nuvarande DWAR). I ersättning erbjöd Ford ett paket som omfattade försäljningspriset på 57 miljoner euro, samt att de tillgångar som inte var väsentliga för kärnverksamheten skulle förbli i statens ägo.

(78) Under förhandlingsfasen kom AVAS och Ford överens om en omstrukturering av företaget, som även fastställdes i köpe- och försäljningsavtalet. Omstruktureringen innebär en sammanslagning av Automobile Craiova och Mecatim inom ramen för DWAR. De tre företagens huvudsakliga tillgångar (produktionstillgångarna) ska förbli i DWAR:s ägo. De övriga tillgångarna som inte var väsentliga för kärnverksamheten (särskilt anläggningstillgångarna) ska separeras i ett nytt företag (Newco). De överskjutande likvida nettotillgångar som DWAR förfogar över ska också tas över av Newco. AVAS har dessutom åtagit sig att göra vad det kan för att köpa resterande aktier i det nya företaget DWAR (huvudtillgångar) från minoritetsaktieägarna och sälja dem till Ford.

(79) De argument som Rumänien har lagt fram har undanröjt kommissionens betänkligheter rörande förhandlingsfasen.

6.1.2 Selektivitet

(80) Åtgärden är selektiv eftersom den endast gynnar Automobile Craiova, inbegripet biltillverkaren DWAR.

6.1.3 Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(81) Automobile Craiova producerar bilar och reservdelar och DWAR producerar bilar, dvs. produkter som det bedrivs omfattande handel med i EU. Åtgärden hotar därför att snedvrider konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

6.1.4 Slutsats

(82) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att de uppställda villkoren innebär att det föreligger ett statligt stöd, eftersom de leder till ett minskat försäljningspris för aktieinnehavet på 72,4 % i Automobile Craiova och ger det privatiserade företaget en fördel. Beslutet gäller uteslutande AVAS försäljning av aktieinnehavet på 72,4 % till Ford och föregriper inte en framtida bedömning av en eventuell försäljning av resterande 27,6 % av aktierna.

⁽¹⁷⁾ Se t.ex. mål C-119/05 – Italien mot Lucchini.

- (83) Kommissionen noterar att företaget gynnats av den beviljade förmånen och är mottagare av statligt stöd.

6.2 Bedömning av stödets storlek

- (84) Värdet på det beviljade stödet motsvarar skillnaden mellan företagets marknadsvärde (det högsta möjliga pris som AVAS hade kunnat erhålla för ett innehav på 72,4 % av aktierna i Automobile Craiova om inga villkor hade knutits till försäljningen) och det faktiskt erhållna priset. Denna skillnad har betalats av staten.

- (85) Det är naturligtvis svårt att uppskatta det pris som skulle ha erhållits vid ett öppet och ovillkorat anbudsförfarande utan diskriminering. Den bästa lösningen skulle vara att annullera resultatet av anbudsinfordran och genomföra privatiseringen på nytt, utan att förknippa den med villkor och därigenom se till att inget statligt stöd förekommer. Denna lösning har föreslagits av de rumänska myndigheterna, som dock inte godtagit den.

- (86) För att fastställa det stöd som har beviljats det företag som är resultatet av privatiseringen måste företagets marknadsvärde utvärderas. Efter diskussioner med de rumänska myndigheterna och Ford och med hänsyn till de särskilda omständigheterna i ärendet, anser kommissionen att man i detta fall bör analysera marknadsvärdet på grundval av nettovärdet på det sålda företagets tillgångar.

- (87) Genom att analysera företagets bokföringsvärde vid tidpunkten för anbudsförfarandet på grundval av bokföringsbalansen den 31 mars 2007 (de senaste uppgifter som de potentiella anbudsgivarna kunde använda för att utarbeta anbudet) fastställdes det totala värdet av företagets tillgångar, minus de totala skulderna, till – 465 miljoner euro. Detta värde inbegriper inte anläggningstillgångar som Ford till slut inte köpte. Enligt ovan beslutade dessutom båda parterna i köpe- och försäljningsavtalet att försäljningen skulle följas av en omstrukturering av företaget. För det första skulle Ford inte överta värdefulla tillgångar som inte var väsentliga för kärnverksamheten. De skulle i stället särskiljas och förbli i AVAS ägo. För det andra skulle AVAS behålla överskjutande likvida nettotillgångar på 310 miljoner lei (ungefär 92 miljoner euro) tillsammans med företagets motsvarande skulder (det uppskattas att de likvida tillgångarna är tillräckliga för att betala skulderna). Slutligen innehöll bokföringsbalansen för mars 2007 medel för en eventuell återbetalning av tullskulden [som beskrivs i skäl (25) och (73)], vilka avsevärt minskade nettovärdet på företagets tillgångar. Efter domstolsbeslutet upphävdes denna skuld, varvid medlen kunde frigöras.

- (88) Dessutom lade de rumänska myndigheterna fram argument som stöd för att man hade genomfört vissa förändringar av bokföringsbalansen i syfte att denna skulle avspeglar tillgångarnas verkliga värde. I synnerhet anpassades värdet på mark och byggnader, maskiner och utrustning samt andra anläggningstillgångar och inventarier, för att det skulle avspeglar deras faktiska marknadsvärde.

- (89) Om man beaktar alla dessa faktorer, dvs. med undantag för de överskjutande likvida nettotillgångarna och bortsett från tullskulden och de medel som var avsatta för denna, och därefter genomför tidigare nämnda justeringar, blir nettovärdet på tillgångarna för samtliga aktier i DWAR (100 %) 115 923 000 euro, vilket innebär att nettovärdet på ett innehav av 72,4 % av DWAR är 83 928 000 euro.

- (90) Skillnaden mellan tillgångarnas nettovärde, enligt ovan, och det faktiska pris som Ford betalade (57 miljoner euro) är 26 928 000 euro. Det statliga stödet uppgår därför till 26 928 000 euro.

6.3 Klassificering av stödåtgärden som olagligt stöd

- (91) Enligt artikel 1 f i rådets förordning (EG) nr 659/1999 definieras "olagligt stöd" som ett nytt stöd som införs i strid med artikel 88.3 i fördraget.

- (92) De rumänska myndigheterna anmälde inte åtgärden innan de genomförde den, vilket är i strid med artikel 88.3 i fördraget. Stödåtgärden utgör därmed olagligt stöd.

6.4 Det olagliga stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

- (93) Eftersom det har fastställts att den statliga åtgärden ska betraktas som stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget måste det kontrolleras huruvida åtgärden kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden.

- (94) Undantagen i artikel 87.2 i fördraget är inte tillämpliga i detta fall eftersom stödet varken är av social karaktär eller ges till enskilda konsumenter. Åtgärden har inte heller till syfte att ersätta skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och ges inte till näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning.

(95) Inte heller undantagen i artiklarna 87.3 b och c i fördraget är tillämpliga. De avser stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi, samt stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet.

(96) Således återstår undantagen i artiklarna 87.3 a och c i fördraget och i tillämpliga gemenskapsriktlinjer.

Gemenskapens riktlinjer för undsättning och omstrukturering av företag

(97) Kommissionen har inte mottagit någon information som tyder på att stödet kan anses vara förenligt med fördraget på grundval av riktlinjerna för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽¹⁸⁾.

(98) Enligt dessa riktlinjer måste ett företag som mottar stöd för omstrukturering vara i svårigheter, dvs. inte med egna finansiella medel eller med medel från ägare eller aktieägare eller långivare kunna hejda förluster som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt. DWAR noterade 2006 visserligen förluster på 350 miljoner euro och hade skulder på 88 miljoner euro, men hade samtidigt tillgångar med ett värde av 419 miljoner euro (särskilt anläggningstillgångar). Dessutom blev DWAR efter privatiseringen och försäljningen till Ford en del av en sådan större koncern som anges i riktlinjerna och som med stor sannolikhet kan bevilja företaget det ekonomiska stöd företaget behöver för att överkomma sina svårigheter. Följaktligen kan DWAR inte betraktas som ett företag i svårigheter i den betydelse som avses i riktlinjerna.

(99) En förutsättning för att stöd för omstrukturering ska beviljas är vidare att det finns en trovärdig och välgrundad omstruktureringsplan, som ska ha en så kort varaktighet som möjligt och ska göra det möjligt att återställa företagets långfristiga lönsamhet inom en rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten. Rumänien har inte kommit med någon sådan omstruktureringsplan.

(100) Dessutom måste orimliga snedvridningar av konkurrensen undvikas. Detta innebär i allmänhet att det sker en begränsning av företagets närvaro på dess marknad eller marknader vid slutet av omstruktureringsperioden (kompensationsåtgärder). När det gäller Automobile Craiova garanterar de villkor som knutits till privatiseringen en betydande ökning av kapaciteten, vilket innebär en ökad närvaro på den relevanta marknaden.

(101) Trots de betänkligheter som kommissionen uttryckte när det officiella granskningsförfarandet inleddes, har Rumänien inte visat att dessa kriterier har uppfyllts. Därför drar kommissionen slutsatsen att kriterierna i riktlinjerna inte har uppfyllts.

Riktlinjer för statligt regionalstöd

(102) Kommissionen noterar att Automobile Craiova ligger i ett område som omfattas av artikel 87.3 a i EG-fördraget och som kan beviljas regionalstöd. Rumänien har dock inte lämnat någon information som visar att villkoren för beviljande av regionalstöd är uppfyllda, vilket föreskrivs i riktlinjerna för statligt regionalstöd.

(103) Kommissionen noterar att det i de villkor som knöts till privatiseringen hänvisas till de planerade investeringarna och bibehållandet av sysselsättningen. Detta kan jämföras med målsättningarna för regionalstöd. Det reducerade pris som Ford erhöll förutsatte dock inte att företaget rättade sig efter reglerna i riktlinjerna för statligt regionalstöd, såsom att projektet bevaras i området under en bestämd tid, kontroll av stödberättigande kostnader eller regler om kumulering av stöd, öppenhet och övervakning.

(104) Dessutom noterar kommissionen att Rumänien har anmält regionalstödet separat ⁽¹⁹⁾. En utförlig bedömning av detta stöd ska göras i ett nytt beslut.

Andra riktlinjer och rambestämmelser

(105) Kommissionen noterar vidare att stödet inte är förenligt med den gemensamma marknaden utifrån några andra av gemenskapens riktlinjer eller rambestämmelser. De rumänska myndigheterna har i alla fall inte hänvisat till någon sådan bestämmelse.

⁽¹⁸⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽¹⁹⁾ Statligt stöd 767/07, Stort investeringsprojekt – Rumänien – Ford Craiova.

Slutsats

- (106) I ljuset av skälen ovan drar kommissionen slutsatsen att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden.

7. ÅTERKRAV AV STÖD

- (107) Enligt artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ska kommissionen, vid negativa beslut i fall av olagligt stöd, besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren.
- (108) Endast sådant stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden kan återkrävas. Kommissionen har konstaterat att olagligt stöd till ett värde av 26 928 000 euro har beviljats. Detta stöd är inte förenligt med den gemensamma marknaden enligt gemenskapslagstiftningen om statligt stöd och ska därför återkrävas.
- (109) Kommissionen drar slutsatsen att stödmottagaren är det privatiserade företaget, dvs. de huvudsakliga produktions-tillgångarna i Automobile Craiova och DWAR, eller de eventuella andra företag som efterträder dessa. Kommissionen noterar att detta företag, enligt köpe- och försäljningsavtalet, efter omstruktureringen uteslutande kommer att inneha de viktigaste produktionsstillgångarna, som har gynnats av villkoren knutna till privatiseringen, och inte sådana tillgångar som inte är väsentliga för kärnverksamheten.
- (110) Till följd av de särskilda suspensionsklausulerna i köpe- och försäljningsavtalet och kommissionens föreläggande om att avbryta utbetalningen har köpe- och försäljningsavtalet mellan AVAS och Ford inte ännu trätt i kraft. Följaktligen drar kommissionen slutsatsen att stödet inte har ställts till mottagarens förfogande, och att därför ingen ränta ska betalas.
- (111) Kommissionen konstaterar att Automobile Craiovas och DWAR:s överskjutande likvida nettotillgångar (samt övriga tillgångar som inte var väsentliga för kärnverksamheten) inte ingår i transaktionen mellan AVAS och Ford, och därför inte övertas av Ford. Vid beräkningen av nettovärdet på företagets tillgångar i syfte att fastställa stödets storlek, har kommissionen därför inte tagit hänsyn till dessa överskjutande likvida nettotillgångar. Som en följd av detta beslut ska stödet inte återbetalas från dessa överskjutande likvida nettotillgångar. Kommissionen vill därför bli informerad om omstruktureringen av företaget och, särskilt, att få ta del av bevis på de överskjutande likvida nettotillgångarnas storlek vid datumet för köpe- och försäljningsavtalet och vid datumet för återbetalningen, samt upplysningar om eventuella skillnader som uppkommit mellan dessa båda datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.**Artikel 1**

Det statliga stöd på 26 928 000 euro som Rumänien har beviljat Automobile Craiova i samband med privatiseringsprocessen är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Rumänien ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att från mottagaren återkräva det olagliga stöd som avses i artikel 1.
2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från den dag då stödet ställdes till stödmottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats.
3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽²⁰⁾.

4. Återkravet ska ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

Artikel 3

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 1 ska genomföras omedelbart och effektivt.
2. Rumänien ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut har delgivits.

Artikel 4

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgivits ska Rumänien lämna följande uppgifter till kommissionen:
 - a) Den totala summa som ska återkrävas från mottagaren.
 - b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa beslutet.
 - c) Dokument som visar att stödmottagaren har anmodats att betala tillbaka stödet.
 - d) Dokument som visar att stödet har återbetalats.

⁽²⁰⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

e) Dokument som visar att stödet inte har återbetalats från de produktionstillgångar som inte är väsentliga för kärnverksamheten och som ska överföras till det nya företag, som ägs av AVAS och av minoritetsaktieägarna (särskilt överskjutande likvida nettotillgångar och anläggningstillgångar), vilket fastställts i köpe- och försäljningsavtalet.

f) En utförlig beskrivning av genomförandet av företagsomstruktureringen, enligt vad som fastställts i köpe- och försäljningsavtalet.

2. Rumänien ska regelbundet informera kommissionen om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärder som vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artikel 1 har slutförts. Rumänien ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som

redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut. Rumänien ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och det räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagaren.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Rumänien.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2008.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Information om tillämpningen av kommissionens beslut C 46/07 (ex NN 59/07) om Rumäniens stöd till Automobile Craiova

Information om mottagna stödbelopp, som ska återkrävas respektive som redan har återkrävts

Stödmottagarens namn	Totalt mottaget stöd (°)	Totalt stödbelopp som ska återkrävas (°) (Kapitalbelopp)	Stödbelopp som redan har återkrävts (°)	
			Kapitalbelopp	Ränta på återkrävd summa

(°) Miljoner i nationell valuta.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 april 2008

om åtgärd C 29/07 (ex N 310/06) som Ungern planerar att genomföra i form av en kortfristig exportkreditgaranti till förmån för små och medelstora företag med begränsad exportomsättning

[delgivet med nr K(2008) 1332]

(Endast den ungerska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/718/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Ovannämnda åtgärd anmäldes i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget av de ungerska myndigheterna genom en elektronisk skrivelse av den 17 maj 2006. Anmälan kompletterades genom en skrivelse av den 21 juni 2006, som registrerades av kommissionen den 22 juni 2006.
- (2) Kommissionen begärde kompletterande upplysningar i skrivelser av den 1 augusti 2006, den 30 oktober 2006 respektive den 30 april 2007, som de ungerska myndigheterna översände genom skrivelser av den 12 september 2006, den 21 mars 2007 respektive den 30 maj 2007 och som registrerades samma dagar.
- (3) Kommissionen underrättade genom en skrivelse av den 18 juli 2007 (beslutet att inleda ett förfarande) Ungern om att ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inletts avseende ovannämnda åtgärd.
- (4) Kommissionens beslut att inleda ett förfarande offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

⁽¹⁾ EUT C 234, 6.10.2007, s. 18.

⁽²⁾ Idem.

- (5) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda tredje parter. De ungerska myndigheterna översände sina synpunkter i en skrivelse av den 21 september 2007.

2. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN**2.1 Syfte**

- (6) Syftet med åtgärden är att bevilja en kortfristig exportkreditgaranti för att finansiera exporttransaktioner som genomförs av små och medelstora företag med en årlig exportomsättning på högst 2 miljoner euro ⁽³⁾ (nedan kallade *små och medelstora företag med begränsad exportomsättning*). Ungern önskar genomföra åtgärden i punkt 2.5 i meddelandet från kommissionen till medlemsstaterna om ändring av meddelandet i enlighet med artikel 93.1 i EG-fördraget avseende tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget på kortfristig exportkreditförsäkring ⁽⁴⁾ (*meddelandet om kortfristiga exportkreditförsäkringar eller meddelandet*).

2.2 Villkor för beviljande av garantin

- (7) Garantin avseende återbetalning av ett lån för att finansiera exporttransaktioner kan ges:
 - a) Till ett inhemskt litet eller medelstort företag med begränsad exportomsättning för att göra det lättare för företaget att ta lån hos en affärsbank. I sådana fall kan riskerna vara direkt förbundna med säljaren (dvs. det exporterande företaget) och indirekt förbundna med köparen.
 - b) Till en utländsk köpare som köper varor och tjänster av ett inhemskt litet eller medelstort företag med begränsad exportomsättning, för att öka möjligheterna för köparen att ta ett lån hos en affärsbank. I sådana fall är riskerna direkt förbundna med köparen. Det finns inga begränsningar när det gäller köparens etableringsort, dvs. köparen kan vara etablerad i något av de länder som förtecknas i bilagan till meddelandet eller i något annat land. Det finns inte heller några begränsningar som gäller den utländska köparens storlek (dvs. det kan vara ett storföretag).

⁽³⁾ Enligt definitionen i den ungerska lagen XXXIV från 2004. Denna definition av små och medelstora företag överensstämmer med de tillämpliga kriterierna i kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ EGT C 281, 17.9.1997.

- (8) Enligt de ungerska myndigheterna ska garantin finansiera en exporttransaktion i bägge de ovannämnda fallen. Garantin löper ut senast inom två år.
- (9) Garantisumman får inte överskrida 70 % av värdet på exportkontraktet (minskat med en förskottsbetalning på minst 15 %) eller 70 % av det underliggande lånet.
- (10) Små och medelstora företag med begränsad exportomsättning är inte berättigade till garantin om de är ekonomiska aktörer som befinner sig i konkurs eller likvidation eller avveckling. Ingen information har lämnats om förekomsten av sådana begränsningar avseende garantier som beviljas utländska köpare.

Riskbedömning

- (11) När det gäller garantier som omfattar inhemska risker (dvs. garantier för exporterande små och medelstora företag) beror avgiften på det exporterande företagets kreditvärdighet, och fastställs på grundval av ett femgradigt kreditvärderingssystem som grundar sig på objektiva kriterier samt en subjektiv utvärdering som genomförs i enlighet med affärspraxis.
- (12) När det gäller garantier som täcker utländska risker (dvs. garantier för den utländska köparen) hänförs köparna till respektive riskkategori utifrån vilket land de kommer från.

Garantiavgifter

- (13) Enligt uppgift från de ungerska myndigheterna skulle den årliga garantiavgiften komma att ligga inom intervallet 0,5–2,0 %.
- (14) Utöver ovannämnda garantiavgift ska dessutom betalas en administrativ engångsavgift på 0,1 % av värdet på garantitransaktionen.
- (15) Enligt de ungerska myndigheterna kommer de intäkter som avgifterna ger att täcka driftkostnaderna för stödordningen och de utgifter som orsakas av att garantin tas i anspråk. Avgifterna kommer att ses över kvartalsvis.

- (16) De ungerska myndigheterna uppger också att någon garantitäckning för den typ av risk det är fråga om här inte står till buds på den ungerska marknaden. Till stöd för detta bifogade de ungerska myndigheterna en förklaring från två affärsbanker med internationell bakgrund, enligt vilken beviljande av garantier för att finansiera exportverksamhet som bedrivs av små och medelstora företag med begränsad omsättning inte snedvrider affärsbankernas marknadsverksamhet men däremot ökar deras vilja att ta risker. Dessutom bifogade de ungerska myndigheterna en förklaring från två stora internationella försäkringsgivare för exportkrediter och ett inhemskt kreditförsäkringsbolag, som bekräftade att det förelåg ett marknadsmisslyckande och att de inte var verksamma inom detta marknadssegment.

2.3 Genomförandeorgan

- (17) Garantin utfärdas av det statsägda exportkreditinstitutet Magyar Export-Import Bank (nedan kallat *Eximbank*).
- (18) Eximbank får stöd i form av en statlig garanti som täcker alla eventuella betalningsskyldigheter som genomförandet av åtgärden ger upphov till.

2.4 Rättslig grund

- (19) Åtgärden grundar sig på artikel 6.1 b i lag XLII från 1994 om exportkreditinstitutet Magyar Export-Import Bank och Magyar Exporthitel Biztosító (MEHIB) och på artiklarna 1.2 och 11/A(13) i regeringsförordning 85/1998 (V.6.).

2.5 Budget

- (20) Det totala beloppet för det garantiskydd som Eximbank ger under åtgärdens tvååriga löptid uppgår till 15 miljarder ungerska forint (60 miljoner euro).

2.6 Varaktighet

- (21) Åtgärdens varaktighet är begränsad till två år efter det att kommissionen har godkänt den.

2.7 Skäl till att det formella granskningsförfarandet inleddes

- (22) I beslutet om att inleda ett förfarande ansåg kommissionen att åtgärden orsakade tvivel, eftersom den exportgaranti som skulle ges till Eximbank och den exportkreditförsäkring som omfattades av meddelandet föreföll avvika på flera punkter, särskilt i följande avseenden:

a) De omfattar olika typer av risker. Exportkreditförsäkringen omfattar alltid risker som är förbundna med köparen (dvs. risken för att köparen kanske inte betalar leverantören), medan den garanti som Eximbank ska ge ett exporterande litet eller medelstort företag med begränsad exportomsättning täcker risken för att exportören själv inte ska betala tillbaka ett lån. Det sistnämnda är således i själva verket ett stöd till exportverksamhet som bedrivs av små och medelstora företag med begränsad exportomsättning, och är inte enbart förknippat med risker som är förbundna med köparen. Eximbank kan bevilja garantin också till köparen (inklusive stora företag), och täcka risker som är förbundna med köparen. I det fallet täcker den sådana med köparen förbundna risker som har att göra med utebliven återbetalning från köparens sida av ett kommersiellt lån. Exportkreditförsäkringen täcker däremot risken för utebliven betalning från köparens sida av de köpta varorna eller tjänsterna. Det innebär att den garanti som getts till den utländska köparen ökar dennes möjligheter att få lån på fördelaktigare villkor, medan exportkreditförsäkringen inte har den effekten.

b) I Ungern är de rättsliga grunderna för de båda verksamheterna väl avgränsade och olika varandra: Garanti- och försäkringsverksamhet har väl definierade och skilda rättsliga grunder i Ungern. Garantier utgör finansiella tjänster som får tillhandahållas enbart av kreditinstitut, medan försäkringar får tillhandahållas enbart av försäkringsgivare som omfattas av försäkringslagen. Detta kan belysa de förklaringar som lämnats av försäkringsgivarna för exportkrediter, i vilka de uppger att de inte är verksamma inom marknadssegmentet för exportkreditgarantier (vilket inte heller är tillåtet enligt lag). De båda ungerska bankernas förklaringar är också oklara, eftersom Eximbanks garanti skulle minska de risker de måste ta utan garantin och därför förefaller de gynnas av en sådan åtgärd.

(23) Om meddelandet inte är tillämpligt kan åtgärden klassificeras som statligt stöd som är direkt förknippat med export (såväl inom som utanför gemenskapen), vilket utgör stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen har alltid kraftigt fördömt exportstöd som ges för handel inom gemenskapen, och stöd till export som går till länder utanför gemenskapen kan också påverka konkurrensen inom gemenskapen.

(24) Slutligen skulle vissa frågor kvarstå även om exportkreditförsäkringen och garantin från Eximbank vore likvärdiga och meddelandet tillämpligt. Sedan kommissionen den 22 januari 2007 godkände åtgärd N 488/06 – Exportkreditförsäkringar till små och medelstora företag

med begränsad exportomsättning, har MEHIB (det andra statsägda ungerska exportkreditinstitutet) redan beviljat kortfristiga exportkreditförsäkringar för de risker som bärs av små och medelstora företag med begränsad exportomsättning. Alltså finns det redan ett sådant skydd på marknaden. Dessutom kan potentiella ekonomiska aktörers marknadsinträde fördröjas, om två statsstödda exportkreditinstitut tillåts tillhandahålla tjänster och bygga upp sin egen kundkrets.

3. KOMMENTARER FRÅN UNGERN

(25) Inga tredje parter har kommenterat kommissionens beslut att inleda ett förfarande. Synpunkterna från de ungerska myndigheterna kan sammanfattas på följande sätt:

a) Ungern håller med om att försäkringen alltid täcker sådana risker som är förbundna med köparen, medan den garanti som Eximbank ger till ett exporterande litet eller medelstort företag med begränsad exportomsättning täcker risken för utebliven återbetalning från exportörens sida av ett lån. Ungern anser dock att riskerna även i det fallet i första hand är förbundna med köparen, eftersom återbetalningen av det lån som lyfts av det exporterande företaget främst är beroende av att köparen betalar för de köpta varorna.

b) Ungern håller med om att de risker som täcks av exportkreditförsäkringen respektive de som täcks av den garanti som Eximbank beviljar den utländska köparen avviker från varandra. Ungern hänvisar dessutom till affärsbankernas praxis enligt vilken garantier bedöms mer fördelaktigt än försäkringar som säkerhet för lån, eftersom försäkringsgivarna ofta vägrar betala med hänvisning till att det är fråga om en affärstvist.

c) De ungerska myndigheterna påpekar att de lämnade in försäkringsgivarnas förklaringar, som kommissionen redan godkände för åtgärd N 488/06. Ungern håller vidare med om att den garanti som beviljats av Eximbank skulle minska de risker som affärsbankerna skulle tvingas bära utan garantin, och därför lämnade bankerna sina förklaringar till berörda parter.

d) Ungern påpekar att stödordningen inte skulle tillämpas på samma transaktion parallellt med den befintliga ordningen för exportkreditförsäkringar N 488/06. Ungern framhåller också att ett enda exportkreditinstitut inte kan täcka alla små och medelstora företag med begränsad exportomsättning, vilket kan leda till skadlig selektivitet bland dessa företag. Ungern hävdar vidare att garantin från Eximbank skulle göra det möjligt för affärsbanker att samla erfarenheter om riskerna och bygga upp en kommersiell marknad för exportkreditgarantier inom två-tre år.

- e) Enligt Ungern är reglerna för medel- och långfristiga exportkrediter ⁽¹⁾ också tillämpliga på försäkringar, garantier och återfinansiering när det gäller exportkrediter. Följaktligen är det olämpligt att tolka meddelandet som fastställer reglerna för kortfristiga exportkreditförsäkringar på det sättet att det endast omfattar försäkring och inte andra kortfristiga transaktioner, eftersom det skulle betyda att institut som beviljar exportkreditgarantier särbehandlas.

4. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (26) Anmälan avser endast en del av Eximbanks verksamhet, nämligen garantiordningen för exportkontrakt. Bedömningen av denna garantiordning påverkar dock inte kommissionens eventuella ståndpunkt om de övergripande relationerna mellan staten och Eximbank och om någon annan av Eximbanks produkter.

4.1 Tillämpning av meddelandet om kortfristig exportkreditförsäkring

- (27) De argument som lagts fram av de ungerska myndigheterna (och som sammanfattas i punkt 25 ovan) skingrar inte kommissionens inledande tvivel, framför allt av följande skäl:

- a) I beslutet om att inleda ett förfarande fastställs det att de garantier som Eximbank ger exporterande små och medelstora företag med begränsad exportomsättning inte enbart är förbundna med köparen, till skillnad från exportkreditförsäkringar. Denna skillnad förefaller bekräftas av de ungerska myndigheterna, eftersom de anser att risken för att det exporterande företaget inte ska betala tillbaka ett lån inte enbart utan bara i första hand är förbunden med köparen.

- b) I beslutet om att inleda ett förfarande fastslås det vidare att de risker som täcks av den garanti som Eximbank gett den utländska köparen och de risker som täcks av exportkreditförsäkringen är olika. De argument som Ungern lagt fram kullkastar inte denna slutsats.

- c) I beslutet om att inleda ett förfarande fastslogs det att de förklaringar som lämnats av kommersiella försäkringsgivare och som bekräftar att de inte är verk-

samma inom detta segment av garantimarknaden är irrelevanta, eftersom de enligt lag inte får bevilja garantier. I ärende N 488/06 var samma förklaringar relevanta eftersom den åtgärden gällde kortfristig exportkreditförsäkring.

- d) I beslutet om att inleda ett förfarande fastslogs det att även om de båda instrumenten (garanti och försäkring) inte tillämpades på samma transaktion skulle en andra åtgärd ge ytterligare fördelar till ungerska exporterande små och medelstora företag med begränsad exportomsättning. Detta förefaller bekräftas eftersom de ungerska myndigheterna har uppgett att affärsbanker i regel är mer villiga att godta en garanti som säkerhet för ett lån, vilket betyder att tillgången till sådana garantier medför ytterligare fördelar för de små och medelstora företagen.

- e) De bestämmelser om medel- och långfristiga exportkrediter som Ungern hänvisar till grundar sig på fördragets bestämmelser om utrikeshandel med tredjeland (artikel 132 i fördraget). Som EG-domstolen har fastslagit kan de inte utesluta tillämpning av EG-fördragets regler om statligt stöd ⁽²⁾. Dessutom har meddelandet om kortfristig exportkreditförsäkring uttryckligen till syfte att avhjälpa sådan snedvridning av konkurrensen som orsakas av statligt stöd inom sektorn för försäkringsverksamhet för exportkrediter där det förekommer konkurrens mellan offentliga och privata försäkringsgivare för exportkrediter, dvs. meddelandet avser och är tillämpligt endast på försäkring.

- (28) De ungerska myndigheternas synpunkter bekräftar den tolkning som görs i beslutet om att inleda ett förfarande, dvs. att den garanti som beviljas av Eximbank i viktiga avseenden skiljer sig från exportkreditförsäkringar. Åtgärden kan således inte bedömas mot bakgrund av meddelandet om kortfristig exportkreditförsäkring.

4.2 Förekomst av statligt stöd

- (29) Eftersom åtgärden inte kan bedömas enligt meddelandet om kortfristig exportkreditförsäkring måste det fastställas om den kan betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget ⁽³⁾.

⁽²⁾ Dom i mål C-142/87, Belgien mot kommissionen, "Tubemeuse", REG 1990, s. I-959, punkt 32.

⁽³⁾ Kommissionen noterar att stödordningen inte omfattas av "tillkännagivandet om garantier" (EGT C 71, 11.3.2000). Enligt punkt 1.2 i tillkännagivandet om garantier är det inte tillämpligt på exportkreditgarantier. Eftersom åtgärden ger en garanti för återbetalning av ett lån som beviljats för finansiering av en exporttransaktion, anser kommissionen att tillkännagivandet om garantier inte är tillämpligt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/29/EG av den 7 maj 1998 om harmonisering av huvudbestämmelserna för kreditförsäkringar för medellånga och långa exportaffärer.

- (30) För att en åtgärd ska omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget måste samtliga fyra nedanstående villkor vara uppfyllda:

— Åtgärden måste omfatta användning av statliga medel.

— Åtgärden måste ge stödmottagaren en selektiv fördel.

— Åtgärden måste påverka handeln mellan medlemsstaterna.

— Åtgärden måste hota att snedvrida konkurrensen.

Överföring av statliga medel

- (31) Åtgärden kan tillskrivas staten eftersom den genomförs av ett helt och hållet statsägt exportkreditinstitut som inrättats med statliga medel, och som utför transaktioner som föreskrivs i lag och som omfattas av en statlig motgaranti för risktyperna i fråga.

Ekonomisk fördel

- (32) Garantiavgiften fastställs på grundval av ett riskvärderingssystem som normalt sett bör resultera i en högre avgift för kunder som innebär en större risk. I detta avseende bör det noteras att riskvärderingssystemet beaktar många olika faktorer när det gäller inhemska risker, men grundar sig på ett enda kriterium (dvs. vilket land köparen kommer från) när det gäller utländska risker.

- (33) De ungerska myndigheterna gör gällande att garantiavgiften motsvarar den marknadsmissiga avgift som tas ut av internationella kommersiella försäkringsgivare och garantigivare för risktyperna i fråga. Ungern har dock inte visat (t.ex. genom oberoende uppgifter eller en oberoende studie) att de avgifter som riskbedömningen resulterar i faktiskt är anpassade till marknadsnivån.

- (34) Det måste ses som positivt att garantiavgifterna täcker driftskostnaderna för stödordningen och infriandet av garantin. De ungerska myndigheterna har dock inte lagt fram uppgifter till stöd för detta påstående.

- (35) De ungerska myndigheterna hävdar vidare att inga exportkreditgarantier för risktyperna i fråga står till buds på

den ungerska marknaden. Därför ger åtgärden en ekonomisk fördel även genom tillhandahållandet av en garanti som annars inte skulle stå till buds på marknaden.

- (36) De ungerska myndigheterna har inte lämnat några synpunkter på ovanstående omständigheter. Kommissionen anser därför att åtgärden ger stödmottagarna en ekonomisk fördel.

Selektivitet

- (37) Åtgärden är selektiv eftersom den endast avser exporttransaktioner som genomförs av små och medelstora företag med begränsad exportomsättning och eftersom den årliga budgetlagen föreskriver ett tak för den garanti som beviljas av Eximbank och som staten i sin tur garanterar.

Påverkan på konkurrens och handel

- (38) Åtgärden kan påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna eftersom den har ett direkt samband med exporttransaktioner som utförs av små och medelstora företag med begränsad exportomsättning. Dessutom är export inom gemenskapen inte utesluten.

- (39) Åtgärden klassificeras följaktligen som statligt stöd i den mening som avses i 87.1 i EG-fördraget.

4.3 Åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden

- (40) Statligt stöd kan förklaras förenligt med den gemensamma marknaden om det omfattas av något av undantagen i EG-fördraget. I artikel 87.2 fastställs ett allmänt undantag från det allmänna förbudet mot statligt stöd, men i det här fallet är det uppenbart att inget av undantagen är tillämpligt.

- (41) I artikel 87.3 anges fyra fall i vilka statligt stöd kan anses förenligt med den gemensamma marknaden. Artikel 87.3 a omfattar stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i mindre gynnade områden. I detta avseende bör det noteras att i det aktuella fallet fastställs garantivillkoren inte på grundval av utvecklingsnivån i den region där det exporterande företaget är verksamt. Dessutom omfattar åtgärden hela Ungern, medan endast en del av landet är stödberättigat på grundval av artikel 87.3 a enligt den gällande regionalstödsplanen för Ungern för 2007–2013 ⁽¹⁾. Åtgärden uppfyller inte heller andra villkor i riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2007–2013 ⁽²⁾. Därför är det här undantaget inte tillämpligt i det här fallet.

⁽¹⁾ N 487/06 – Kommissionens skrivelse av den 13 september 2006, EUT C 256, 24.10.2006, s. 7.

⁽²⁾ EUT C 54, 4.3.2006, s. 13.

- (42) Enligt artikel 87.3 b kan stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi anses förenligt med den gemensamma marknaden. Den bestämmelsen är inte tillämplig på den åtgärd som behandlas i det här ärendet. Artikel 87.3 d, som gäller stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet, är inte heller tillämplig i det här fallet.
- (43) Enligt artikel 87.3 c kan stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen har utarbetat olika riktlinjer och meddelanden där den anger hur den avser att tillämpa den här artikeln. Eftersom inget av dem är tillämpligt i det här fallet måste eventuellt statligt stöd som den aktuella åtgärden omfattar bedömas direkt mot bakgrund av artikel 87.3 c i fördraget.
- (44) I detta sammanhang bör det noteras att en stödordning för exportförsäkringar som främjar exporttransaktioner som utförs av små och medelstora företag med begränsad exportomsättning redan finns och har godkänts av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i meddelandet om kortfristig exportkreditförsäkring ⁽¹⁾. Kommissionen anser att Ungern inte har visat att det behövs ytterligare ett instrument som stöder exporttransaktioner som utförs av små och medelstora företag med begränsad exportomsättning.
- (45) Dessutom erinras det om att kommissionen i princip strängt har fördömt exportstöd för handel inom gemenskapen, eftersom exportstöd direkt påverkar konkurrensen på marknaden mellan konkurrerande potentiella leverantörer av varor och tjänster. Eftersom sådant exportstöd är nära och oskiljaktigt kopplat till den bakomliggande handelstransaktionen, är det sannolikt att det påverkar handelsvillkoren negativt i avsevärd omfattning. I sina tidigare beslut ⁽²⁾ har kommissionen tydligt varit av den uppfattningen att en garanti som beviljas under marknadspris i samband med exportkontrakt inom gemenskapen utgör exportstöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden. Vidare kan medlemsstaternas stöd till export som går till länder utanför gemenskapen också påverka konkurrensen inom gemenskapen.

5. SLUTSATSER

- (46) Av ovan angivna skäl anser kommissionen att åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Eftersom åtgärden inte underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner utan att påverka handeln i en negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, kan åtgärden inte motiveras på grundval av artikel 87.3 c i EG-fördraget och den är därför oförenlig med den gemensamma marknaden. Eftersom åtgärden inte har genomförts behöver inget statligt stöd återkrävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Ungern planerar att genomföra i form av en kortfristig exportkreditgaranti för små och medelstora företag med begränsad exportomsättning är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Därför får stödet inte genomföras.

Artikel 2

Ungern ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Ungern.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 2008.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Statligt stöd N 488/06.

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 17 maj 1982 om räntestöd för krediter för export från Frankrike till Grekland efter Greklands anslutning till Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 159, 10.6.1982, s. 44). Kommissionens beslut av den 27 juni 1984 om den franska regeringens avsikt att bevilja franska exportörer ett särskilt skydd mot växelkursrisker rörande ett anbud för byggande av ett kraftverk i Grekland (EGT L 230, 28.8.1984, s. 25).

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 april 2008

om det statliga stöd C 56/06 (ex NN 77/06) som Österrike planerar att genomföra till förmån för
privatiseringen av Bank Burgenland

[delgivet med nr K(2008) 1625]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/719/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samar-
betsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter,
och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Den 4 april 2006 mottog kommissionen ett klagomål från ett ukrainskt/österrikiskt investerarkonsortium (nedan kallat *konsortiet*), i vilket det hävdades att Österrike hade överträtt bestämmelserna om statligt stöd vid privatiseringen av Hypo Bank Burgenland AG (nedan kallat BB) ⁽²⁾. Man påpekade särskilt att anbudsförfarandet, som påstods ha varit orättvist, icke-överblickbart och diskriminerande gentemot den klagande, ledde till att BB inte såldes till högstbjudande (nämligen den klagande) utan till det österrikiska försäkringsbolaget Grazer Wechselseitige Versicherung AG tillsammans med företaget GW Beteiligungserwerbs- und Verwaltungs-GmbH (nedan kallat *Grawe*).
- (2) Österrike anmodades för första gången att lämna upplysningar den 12 april 2006. Den 25 april 2006 ansökte Österrike om en förlängning av tidsfristen, vilket delvis medgavs genom en skrivelse av den 28 april 2006. Österrike svarade genom en skrivelse av den 15 maj 2006 respektive den 1 juni 2006. Den 27 juni 2006 hölls ett möte med de österrikiska myndigheterna. En andra begäran om upplysningar skickades den 17 juli 2006. Ett fullständigt svar inkom den 18 september 2006.

- (3) Under mellantiden skickade konsortiet genom ett e-postmeddelande och en skrivelse av den 21 april 2006 respektive den 2 juni 2006 ytterligare information till kommissionen.
- (4) Genom en skrivelse av den 21 december 2006 under rättade kommissionen Österrike om sitt beslut om att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget beträffande den aktuella åtgärden.
- (5) Kommissionens beslut om att inleda ett formellt förfarande (nedan även kallat *beslutet om att inleda ett förfarande*) har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter på åtgärden i fråga.
- (6) Kommissionen har mottagit synpunkter från de berörda parterna. En berörd part från Ungern överlämnade information såväl inom som (utan att ange några skäl) efter den frist som fastställts i beslutet. Synpunkter lämnades inom tidsfristen den 22, 26 och 27 februari 2007 samt den 9 mars 2007. Ytterligare information lämnades av denna berörda part när tidsfristen redan hade löpt ut den 19 och 28 mars 2007.
- (7) Även Grawe, den framgångsrika anbudsgivaren och potentiella stödmottagaren, lämnade synpunkter som kommissionen mottog den 9 mars 2007 tillsammans med en ansökan om en förlängning av tidsfristen. Ansökan beviljades. Den 19 april 2007 lämnade Grawe ytterligare information. De fullständiga synpunkterna, inklusive bilagor, mottogs av kommissionen den 26 april 2007. I anslutning till ett möte med kommissionen den 8 januari 2008 lämnade Grawe ytterligare kommentarer den 5 februari 2008.
- (8) Österrike lämnade den 1 mars 2007 sina egna synpunkter efter att det formella granskningsförfarandet hade inletts och en förlängning av tidsfristen hade beviljats.

⁽¹⁾ EUT C 28, 8.2.2007, s. 8.

⁽²⁾ Se nedan för detaljerad beskrivning.

⁽³⁾ Se fotnot 1.

- (9) Alla synpunkter som inkom inom den ursprungliga tidsfristen (från den ungerska sidan) och efter förlängningen av tidsfristen (Grawe) vidarebefordrades till Österrike som gavs tillfälle att bemöta dem. Österrike yttrade sig genom en skrivelse av den 5 juni 2007. Den 8 februari 2008, dvs. senare under förfarandet, vidarebefordrade kommissionen alla ytterligare yttranden i frågan, som hade inkommit från Grawe respektive den berörda parten från Ungern efter att tidsfristen hade löpt ut, till Österrike som gavs tillfälle att bemöta dem.
- (10) Flera möten hölls med företrädare för Österrike, Grawe respektive de ukrainska myndigheterna. Det sista mötet med Österrike hölls den 1 april 2008. Den 14 december 2007 samt den 23 januari, den 25 februari, den 5 mars och den 9 april 2008 skickade Österrike ytterligare synpunkter via e-post.
- (11) Den 22 mars 2007 underrättade den klagande, som ännu inte hade yttrat sig om beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet, kommissionen om den senaste utvecklingen i den pågående rättsprocessen i Österrike (beslut från Oberlandesgericht [ung. hovrätten] i Wien av den 5 februari 2007 och därefter överklagan hos den österrikiska Obersten Gerichtshof [ung. högsta domstolen]). Den klagande hade lämnat in flera stämningar hos de österrikiska domstolarna, men hittills förordat alla.

II. UTFÖRLIG BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

1. Konsortiet (den klagande)

- (12) Den klagande utgörs av ett ukrainskt/österrikiskt konsortium, som vid tidpunkten för försäljningen av BB tillhörde de båda ukrainska aktiebolagen "Ukrpodshipnik" och "Ilyich" och de båda österrikiska företagen SLAV AG och SLAV Finanzbeteiligung GmbH, varvid det senare särskilt hade grundats för förvärvet av BB. Ukrpodshipnik och Ilyich är stora ukrainska företagsgrupper med knappt 100 000 medarbetare och en total årsomsättning på omkring 4 miljarder USD. Deras verksamheter omfattar bland annat industrigrenarna stålproduktion, varvsindustri, byggande av rörledningar, metallbearbetning och kraftverk. Därutöver företräds Ukrpodshipnik på finansmarknaderna av "Commercial Bank ACTIVE BANK Ltd" (nedan kallat *Active Bank*), som är verksam sedan 2002 med en oinskränkt bankkoncession i

Ukraina. SLAV AG var ett dotterbolag till Ukrpodshipnik och grundades 1992 i Wien som ett handelsbolag. Företagets aktier är noterade på börsen i Wien. Det faktum att SLAV AG efter den omstrukturering inom konsortiet som försäljningen av BB ledde till numera är ägare i ett företag med säte i Ukraina, saknar betydelse vid granskningen av detta stödärende.

- (13) Genom det eftersträvade förvärvet av BB försökte konsortiet uppnå två stora strategiska mål. För det första ville konsortiet, som redan var verksamt inom finanssektorn i Ukraina, utöka sin affärsverksamhet inom detta segment. För det andra ville konsortiet, som säljer en stor del av sina produkter i hela världen, genom förvärvet av BB skaffa sig tillgång till de internationella finansmarknaderna för att påskynda sin internationella expansion. Dessa strategiska mål återspeglades i konsortiets affärsplan för BB och skulle följaktligen ha förändrat den nuvarande regionala inriktningen för BB.
- (14) Konsortiets ekonomiska soliditet ifrågasattes varken i den information som kommissionen hade tillgång till eller i de synpunkter från de berörda parterna som inkom i anslutning till inledandet av förfarandet. Under undersökningen inkom ingen information som skulle ha kunnat tyda på att konsortiet inte skulle vara ett seriöst företag. Först under ett senare skede av undersökningen gjorde de österrikiska myndigheterna kommissionen uppmärksam på ett tyskt fall, i vilket Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (nedan kallat *BaFin*) hade förbjudit en inte närmare utpekad ukrainsk grupp att genomföra ett planerat förvärv av kapitalandelar i en tysk bank på grund av pengarnas oklara ursprung – en bedömning som bekräftades av en tysk förvaltningsdomstol (Verwaltungsgericht) ⁽⁴⁾.

2. GRAWE (stödmottagaren)

- (15) Till köparen Grawe hör Grazer Wechelseitige Versicherung AG och GW Beteiligungserwerbs- und Verwaltungs-GmbH. Företaget Grawe är en stor och etablerad österrikisk koncern inom finanstjänstesektorn. Grawe är verksamt i Österrike inom områdena försäkringar, finanstjänster och fastigheter och företräds i ett stort antal centraleuropeiska länder via dotterbolag i Slovenien, Kroatien, Belgrad, Sarajevo, Banja Luka, Ungern, Bulgarien, Rumänien, Ukraina, i Moldavien och Podgorica. Ledningen befinner sig framför allt i respektive huvudstäder. Grazer Wechelseitige Versicherung AG erbjuder förutom hela spektrumet av försäkringstjänster även finans- och leasingtjänster. Koncernens huvuddirektion sitter i Graz. Utöver detta är koncernen representerade av direktioner i alla delstatshuvudstäderna. År 2006 uppgick premieintäkterna till omkring 660 miljoner euro för totalt 3,3 miljoner förvaltade försäkringsavtal.

⁽⁴⁾ Se pressmeddelande nr 7/2008 från förvaltningsdomstolen i Frankfurt am Main av den 22 februari 2008 (www.vg-frankfurt.justiz.hessen.de) som lades fram av Österrike.

- (16) År 2006 förfogade Grazer Wechselseitige Versicherung AG över direkta andelar i två finansföretag inom bank- och investeringssektorn. I detta avseende rör det sig om ett delägarskap på 43,43 % i Hypo Group Alpe Adria, en finanskoncern i Alperna-Adria-området med säten i Österrike, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Kroatien, Tyskland, Ungern, Italien, Liechtenstein, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Serbien, Slovenien och Ukraina. Hypo Group Alpe Adria tar med mer än 6 500 medarbetare hand om omkring 1,1 miljon kunder och förfogade 2006 över en sammanlagd förmögenhet på 30 miljarder EUR. 1989 förvärvade Grawe Capital Bank, en oberoende bank som under de senaste åren har specialiserat sig på affärsområdena Private Banking och Investment Banking och har hand om omkring 70 investeringsfonder.
- (17) I den affärsplan som Grawe hade tagit fram inför förvärvet av BB fanns varken några planer på en ändring av BB:s affärsmodell eller en integrering av BB i koncernens befintliga bankverksamhet.
- (18) År 2007 sålde Grawe omkring 15 % av sin ägarandel till Hypo Group Alpe Adria och uppnådde en betydande bokföringsmässig vinst. Med BB:s skattemässiga förlustavdrag på [...] (*) miljoner EUR (5) gjorde Grawe en skattebesparing (6), som företaget kunde räkna av mot det köpspris på [...] miljoner EUR (7) som man hade betalat för BB.

3. Hypo Bank Burgenland AG (BB)

- (19) Fram till försäljningen var Hypo Bank Burgenland AG ett aktiebolag enligt österrikisk lag med säte i Eisenstadt, Österrike. Före försäljningen av BB till den österrikiska försäkringskoncernen Grawe – den aktuella stödåtgärden – och sedan bolagsstämman i mars 2005 ägdes det egna kapitalet i BB till 100 % av delstaten Burgenland (8). Med en balansomslutning på omkring 3,3 miljarder EUR år 2005 hade BB-koncernen en regionalt begränsad verksamhet.

(*) Företagshemlighet.

(5) Balansering av förlusten per den 31 december 2004.

(6) Den österrikiska bolagsskatten uppgår till 25 %.

(7) Fyra fastighetsbolag med ett nominellt värde på [...] miljoner EUR överfördes innan försäljningen avslutades (closing) direkt till delstaten till ett pris av [...] miljoner EUR.

(8) Vid bolagsstämman i mars 2005 beslutades att det spridda innehavet skulle köpas upp och att aktieägarna av det spridda innehavet, som förfogade över 6,79 % av det egna kapitalet, skulle kompenseras för detta.

- (20) Före försäljningen var BB verksam med en obegränsad bankkoncession i delstaten Burgenland samt i västra Ungern, där företaget hade ett helägt dotterbolag, Sopron Bank RT. Genom sitt grundande av en delstatshypoteksbank hade BB till uppgift att främja penning- och kreditväsendet i delstaten Burgenland. Från början bestod BB:s huvudverksamhet av att bevilja hypotekslån och emittera bostadsobligationer samt kommunobligationer. Vid tidpunkten för försäljningen var BB en universalbank som erbjöd alla typer av bank- och finanstjänster.

- (21) Fram till privatiseringen förfogade BB fortfarande över en offentlig garanti, den så kallade Ausfallhaftung (9). Enligt en överenskommelse mellan kommissionen och Österrike, som beslutet K(2003) 1329 slutlig (10) grundade sig på, måste garantin vara avskaffad till den 1 april 2007. För alla skulder som existerade den 2 april 2003 fortsatte garantin i princip att gälla till deras förfallodag. Från den 2 april 2003 fram till den 1 april 2007 kunde garantin kvarstå för nya skulder så länge de förföll till betalning före den 30 september 2017. På grund av privatiseringen av BB tog denna övergångsfrist dock slut i förtid, på den dag då försäljningen till Grawe avslutades, dvs. den 12 maj 2006 (11). Från och med denna dag fanns det inte någon garanti för nya skulder. Den 31 december 2005 uppgick de skulder som garanterades via garantin till omkring 3,1 miljarder EUR (förutom emissionen av de ytterligare obligationer som beskrivs i punkt 44).

- (22) På grund av tidigare förluster redovisade BB ett skattemässigt förlustavdrag på omkring 376,9 miljoner EUR den 31 december 2004. Enligt österrikisk skattelagstiftning kan företag från och med den 1 januari 2005 kvitta vinster och förluster (inom samma koncern) mot varandra. I vilken utsträckning detta är möjligt är beroende av företagsstrukturen.

(9) Den statliga garantin (Ausfallhaftung) är ett garantiprogram för offentliga kreditinstitut, som i april 2003 omfattade omkring 27 sparkassor och 7 delstatshypoteksbanker. Denna statliga garanti kan tolkas som ett "borgensåtagande". Om ett kreditinstitut drabbas av insolvens eller likvidation är garantigivaren (staten, delstaten eller kommunen) skyldig att träda in. Bankens fordringsägare har rätt att göra direkta anspråk på garantigivaren, som dock endast är tvungen att betala då bankens förmögenhetstillgångar inte räcker till för att betala fordringsägarnas fordringar. Den statliga garantin var varken begränsad i tid eller till ett bestämt belopp. BB behövde inte betala någon ersättning för garantifunktionen.

(10) EUT C 175, 24.7.2003, s. 8. Österrike har accepterat de relevanta åtgärder som fanns angivna i beslutet genom en skrivelse av den 15 maj 2003, som registrerades den 21 maj 2003.

(11) Enligt § 4.7 i delstaten Burgenlands hypotekslag (Landes-Hypothekbank Burgenland-Gesetz) tar övergångsfristen slut för alla de skulder som omfattades av garantin med hänsyn till alla nya skulder, om Bank Burgenland (eller merparten av aktierna) säljs innan den övergångsfrist som man har kommit överens med kommissionen om har löpt ut.

4. Omstruktureringen av BB

(23) Kommissionen godkände genom ett beslut av den 7 maj 2004⁽¹²⁾ (nedan kallat *omstruktureringsbeslutet*) ett omstruktureringsstöd för BB på sammanlagt 360 miljoner EUR, som omfattade två åtgärder: för det första det garantiavtal som delstaten Burgenland ställde den 20 juni till förmån för BB (171 miljoner EUR plus 5 % ränta⁽¹³⁾) och för det andra det ramavtal av den 23 oktober 2000 som innebar att Bank Austria avstår från fordringar till förmån för BB till ett belopp som uppgår till totalt 189 miljoner EUR samt ett återbetalningsavtal mellan dessa båda avtalsparter⁽¹⁴⁾ och ett garantiavtal från delstaten Burgenland till förmån för BB till ett belopp på 189 miljoner EUR⁽¹⁵⁾.

(24) I omstruktureringsbeslutet föreskrevs följande ändringar i efterskott av garantiavtalet av den 20 juni 2000 och av ramavtalet. Garantiavtalet av den 20 juni 2000 ändrades så att BB:s årliga vinst inte längre ska användas till återbetalning av det belopp som garanteras av delstaten Burgenland. Därutöver kan BB inte ta delstaten Burgenlands garanti i anspråk förrän årsredovisningarna för räkenskapsåret 2025 har fastställts. Det står emellertid delstaten fritt att betala det utestående garantibeloppet, helt eller delvis, till BB efter det att årsredovisningarna för räkenskapsåret 2010 fastställts. Ramavtalet av den 23 oktober 2000 ändrades så att BB:s årliga vinst inte längre ska användas för att fullgöra betalningsskyldigheten gentemot Bank Austria AG. Delstaten Burgenland ska fullgöra betalningsskyldigheten gentemot Bank Austria AG och ska omedelbart före privatiseringen av BB genom en engångsutbetalning erlägga det belopp som enligt garantiavtalet ännu är utestående.

⁽¹²⁾ Kommissionens beslut 2005/691/EG om det statliga stöd nr C 44/03 (ex NN 158/01) som Österrike har beviljat till förmån för Bank Burgenland AG (EUT L 263, 8.10.2005, s. 8).

⁽¹³⁾ Garantiavtalet gäller kreditkyldigheterna i samband med HOWE-komplexet. BB:s positiva årliga verksamhetsresultat ska användas till återbetalning av garantibeloppet. Därför räknas BB:s årliga vinst av från garantibeloppet, såvida denna inte måste användas till betalning av preferensutdelning. Tidigast i och med fastställandet av årsredovisningarna för räkenskapsåret 2010 kan BB:s garanti från delstaten Burgenland tas i anspråk.

⁽¹⁴⁾ Bank Austria AG avstår från sina fordringar mot ett krav på löpande återbetalning genom BB:s framtida vinster (så kallad *Besserungsverpflichtung*) med ränta. Beloppet ska avbetalas som ett amorteringslån med ränta inom sju år med början den 30 juni 2004. Från och med denna tidpunkt var BB därmed skyldig att återbetala ett belopp som motsvarade dessa betalningskrav, inklusive dittills upplupen ränta. Den framtida avbetalningen av fordran kommer att ske på grundval av BB:s årliga vinst.

⁽¹⁵⁾ I den händelse BB inte kan fullgöra sina betalningsskyldigheter, har delstaten Burgenland ställt en oåterkallelig garanti till förmån för Bank Austria AG, som gäller för vart och ett av åren under perioden 2004–2010, och enligt vilket delstaten Burgenland måste täcka ett eventuellt underskott gentemot Bank Austria AG. Enligt detta avtal står det såväl BB som delstaten Burgenland fritt att fullgöra betalningsskyldigheterna till Bank Austria AG före den fastställda tidpunkten.

(25) Ändringarna beträffande användningen av den årliga vinsten för att minska garantibeloppen skulle inte träda i kraft om privatiseringen av BB inte genomfördes. Om delstaten Burgenland kvarstod som ägare av BB skulle de båda garantierna förbli oförändrade. Garantibeloppen skulle ha fortsatt att minska med hjälp av BB:s årliga vinst och betalningsskyldigheten skulle ha förblivit oförändrad.

(26) Privatiseringen av BB utgjorde en viktig del av den omstruktureringsplan som kommissionen hade godkänt. Enligt delstaten Burgenland var privatiseringen av BB det bästa sättet att sörja för bankens livskraft på lång sikt.

(27) Efter att kommissionens beslut offentliggjordes har delstaten Burgenland två gånger sedan 2003 försökt sälja och privatisera BB, dock utan framgång. Det tredje försöket, som den nedan beskrivna åtgärden gäller, inleddes med ett tillkännagivande i medierna den 18 oktober 2005.

5. Privatiseringen av BB

5.1 Privatiseringsprocessen

(28) Kommissionen noterar att de parter som deltog i försäljningen av BB har beskrivit försäljningsprocessen på olika sätt. Kommissionen anser att de omständigheter vid försäljningen av BB som redovisas nedan, så som de presenterades i beslutet om att inleda ett förfarande och kompletterades genom synpunkterna från Österrike och Grawe, kan betraktas som oomstridda.

(29) År 2005 inledde delstaten Burgenland ett tredje anbuds-förfarande för att privatisera BB. Den internationella investeringsbanken HSBC Trinkaus & Burkhardt KGaA, Düsseldorf, som tillsammans med HSBC plc, London (nedan med ett gemensamt namn kallat *HSBC*) hade fått i uppdrag att genomföra privatiseringen, offentliggjorde den planerade avyttringen av BB i Österrike den 18 oktober 2005 i *Amtsblatt der Wiener Zeitung* (ung. *Wiener Zeitungs* officiella kungörelseorgan) och internationellt den 19 oktober 2005 i den engelskspråkiga utgåvan av *Financial Times Europe* och uppmanade intresserade parter att lämna en intresseanmälan om förvärv av BB-andelar.

- (30) Visserligen reagerade 24 potentiella anbudsgivare inom och utanför Europeiska unionen på tillkännagivandet, dock var det endast 14 anbudsgivare som formellt uttryckte sitt intresse för att lämna in ett anbud och sedan erhöll ett foljebrev (nedan kallat *Process Letter*) för nästa steg i anbudsförfarandet. I detta *Process Letter* uppmanades de potentiella anbudsgivarna att lämna in ett indikativt, icke-bindande anbud för förvärvet av banken.
- (31) Endast tre av de 14 potentiella anbudsgivarna lämnade in ett indikativt anbud inom tidsfristen på 65 miljoner EUR, 100 miljoner EUR respektive 140 miljoner EUR⁽¹⁶⁾ och deltog i det andra steget i anbudsförfarandet, i vilket ett bindande anbud skulle lämnas in före den 6 februari 2006. Inom ramen för detta andra steg möjliggjordes, i synnerhet tack vare att ett datautrymme gjordes tillgängligt på Internet från den 7 januari till den 30 januari 2006, en så kallad due diligence-undersökning med kompletterande presentationer och möten. Därutöver kunde anbudsgivarna ställa frågor under due diligence-fasen.
- (32) Den 6 februari 2006 presenterade två anbudsgivare, Grawe och konsortiet, bindande anbud.
- (33) Med dessa två anbudsgivare fördes individuella förhandlingar om de bindande anbuden. Dessa förhandlingar avslutades den 4 mars 2006.
- (34) Den 5 mars 2006 tilldelade delstaten Burgenland kontraktet till Grawe, trots att det pris som Grawe erbjöd (100,3 miljoner EUR) var betydligt lägre än det som erbjöds av konsortiet (155 miljoner EUR). Detta beslut grundade sig på en skriftlig rekommendation från HSBC av den 4 mars 2006 (nedan kallat *rekommendation*) som kompletterades med muntliga kommentarer till ledamöter i Burgenlands delstatsregering den dag då beslutet skulle fattas. Burgenlands delstatsregering gav ett formellt bifall till försäljningen den 7 mars 2006. Försäljningen avslutades den 12 maj 2006.
- (35) Dagen före affären avslutades emitterade BB obligationer till ett värde av 700 miljoner EUR. Före privatiseringen skulle enligt de ursprungliga planerna från 2005 endast obligationer till ett värde av 320 miljoner EUR emitteras.

⁽¹⁶⁾ Ett fjärde indicativt anbud på 115,5 miljoner EUR, som var ofullständigt och inkom efter det att tidsfristen hade löpt ut, kunde inte beaktas.

De resterande obligationerna garanterades via garantin. Av dessa obligationer som uppgick till ett totalt värde på 700 miljoner EUR tecknade sig Capital Bank, ett dotterbolag till Grawe, för obligationer till ett värde av 350 miljoner EUR.

5.2 Urvalskriterierna i *Process Letter*

- (36) Följande kriterier för bedömningen av anbuden, som angavs i *Process Letter*, fastställdes av Burgenlands delstatsregering genom ett beslut av den 6 september 2005:
- a) Köpesumman och säkerhet för betalning av köpesumman.
 - b) Bibehållande av BB:s autonomi.
 - c) Fortsatt verksamhet för BB utan att delstatens garanti behöver tas i anspråk.
 - d) Genomförande av eventuella nödvändiga kapitalhöjningar.
 - e) Transaktionssäkerhet.
 - f) Tidsmässiga krav vid genomförandet av transaktionen.
- (37) I *Process Letter* påpekades vidare att BB-aktieägaren, på grundval av rekommendationen, själv skulle fatta beslut om vilka anbudsgivare som skulle kunna delta i det andra steget av försäljningsprocessen.

5.3 Garantiklausulen i avtalet med Grawe

- (38) Avtalet med Grawe innehöll en klausul, i vilken delstaten Burgenland garanterade att stödbestämmelserna inte skulle överträdas vare sig i samband med garantiavtalen, som var föremål för omstruktureringsbeslutet, eller i samband med köpeavtalet. Denna garantiklausul kompletterades med en klausul enligt vilken köparen (Grawe) hade rätt till ersättning från delstaten Burgenland för varje belopp som kommissionen vid ett negativt beslut skulle återkräva. Enligt denna klausul hade köparen rätt att häva avtalet om en sådan anpassning av köpesumman inte skulle vara möjlig enligt stödbestämmelserna.

5.4 HSBC:s rekommendation

- (39) I rekommendationen jämfördes anbudet från Grawe med det från konsortiet på grundval av de ovan nämnda urvalskriterierna och fastställdes att utgående från köpesumman skulle ett beslut till förmån för konsortiet fattas. Med hänsyn till de andra kriterierna (säkerhet för betalning av köpesumman, fortsatt verksamhet för BB utan att delstatens garanti behöver tas i anspråk, kapitalhöjningar och transaktionssäkerhet) rekommenderade HSBC emellertid att BB skulle säljas till Grawe (se punkterna 27–29 i beslutet om att inleda ett förfarande).

III. BESLUT OM ATT INLEDA DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 88.2 I EG-FÖRDRAGET

- (40) Kommissionens beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget grundade sig särskilt på följande skäl.
- (41) Med utgångspunkt i de principer som anges i den 23:e rapporten om konkurrenspolitiken ⁽¹⁷⁾ kunde kommissionen inte fastställa att försäljningen inte innehöll något stöd, särskilt inte eftersom delstaten Burgenland inte tilldelade konsortiet, som hade erbjudit ett betydligt högre pris, kontraktet för försäljningen av BB. Därutöver fanns det vissa avvikelser mellan den klagandes och Österrikes beskrivning av anbudsförfarandet.

Tvivel som hänför sig till anbudsförfarandet

- (42) Kommissionen hyste tvivel om anbudsförfarandet verkligen kunde betraktas som överblickbart, inte förbundet med några villkor och icke-diskriminerande. Kommissionen hyste särskilt tvivel om huruvida en likabehandling av anbudsgivarna hade garanterats under anbudsinfordran och om en säljare som verkar i en marknadsekonomi hade fastställt några av de villkor, som var förbundna med försäljningen och som angavs i Process Letter från HSBC.
- (43) Därutöver hyste kommissionen tvivel om överblickbarheten vid det slutliga urvalet, eftersom det inte fanns några som helst upplysningar om viktningen av de enskilda kriterierna. Dessutom ingick kriteriet om "Refinansiering av BB via delstaten Burgenland efter försäljningen", som hade haft stor betydelse under förhandling-

arna, över huvud taget inte i kriterielistan (se punkterna 65–69 i beslutet om att inleda ett förfarande).

Övriga överväganden

- (44) Vidare kunde kommissionen av följande skäl inte utesluta att Grawe hade beviljats en ekonomisk fördel:

a) Skillnaden mellan de två prisanbudena antydde att BB inte såldes till marknadspris till Grawe.

b) Emissionen av ytterligare obligationer, som omfattades av den statliga garantin, till ett värde av 380 miljoner EUR fanns inte med i den affärsplan för BB som lades fram för de potentiella köparna och erbjöds uppenbarligen inte till konsortiet.

c) Det var inte säkert om högre anbud skulle ha inkommit eller om andra konkurrenter hade deltagit i försäljningsprocessen, om de ovan nämnda villkoren inte hade ställts.

- (45) Vidare påpekade kommissionen att det skattemässiga förlustavdraget kunde ha påverkat anbudens ekonomiska värde. Kommissionen uttryckte också betänkligheter i fråga om garantiklausulen i avtalet med Grawe.

- (46) Vad gäller den compensation vid en förtidsinlösen som ingick i garantiavtalet från den 20 juni 2000 och som föreskrevs i avtalet hyste kommissionen tvivel om huruvida Österrike till fullo skulle fullgöra omstruktureringsbeslutet.

IV. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (47) Kommissionen erhöll synpunkter från stödmottagaren Grawe och en berörd part från Ungern ⁽¹⁸⁾. Synpunkterna från Grawe bekräftar och kompletterar Österrikes argument och kommer att behandlas tillsammans.

⁽¹⁷⁾ Europeiska kommissionens 23:e rapport om konkurrenspolitiken 1993, punkt 402 och följande.

⁽¹⁸⁾ Den sakinformation som har lämnats av den klagande måste inte behandlas i detta sammanhang.

- (48) Den berörda parten från Ungern lämnade en rad skrivelser om ett tidigare påstått fall av bedrägeri, som huvudsakligen gällde BB:s affärsverksamhet i Ungern, där BB:s dotterbolag Sopron Bank RT är verksamt. Bedrägeriet kunde enligt den berörda parten från Ungern endast hemlighållas om BB såldes till en österrikisk anbudsgivare. Många skrivelser presenterades som särskilt hänförde sig till flera med BB förbundna dotterbolag som var etablerade i Ungern (t.ex. utdrag ur handelsregistret, stadgarna för de berörda företagen, protokoll från årliga bolagsstämmor eller andra företagsuppgifter som gällde tidsperioder klart före försäljningen av BB). Då det enligt kommissionens mening inte kunde skönjas några direkta kopplingar mellan dessa skrivelser och den privatiseringsprocess som skulle granskas enligt stödbestämmelserna togs ingen hänsyn till dessa synpunkter.

V. SYNUNKTER FRÅN ÖSTERRIKE OCH GRAWE

- (49) Österrike utvecklade sina argument, som redan hade presenterats före beslutet om att inleda ett förfarande, med hjälp av ytterligare information. Grawe stöder i princip Österrikes argument.

1. Upptagande till sakprövning

- (50) Ur förfarandemässig synvinkel konstaterade Österrike att kommissionen inte får kontrollera klagomålet närmare eftersom konsortiet, som hittills inte har varit verksamt på den europeiska bankmarknaden och följaktligen ännu inte är någon konkurrent, inte kan betraktas som någon "berörd part" enligt den mening som avses i artikel 1 h i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 (numera artikel 88) i EG-fördraget⁽¹⁹⁾. Varje diskriminering som görs gällande är en fråga om fri etableringsrätt och fri rörlighet av kapital. Tillgången till den europeiska bankmarknaden kan inte åstadkommas genom ett stödrättsligt förfarande. Därutöver måste kommissionen ta med i beräkningen att konsortiet efter kommissionens beslut om att inleda ett förfarande inte har varit verksamt och ofientligt har tillkännaggett att det inte längre hade något intresse av att förvärva banken.
- (51) Kommissionen skulle med en granskning av detta ärende ha överskridit sitt bedömningsutrymme. Österrike betonade att de österrikiska domstolarna hade gått igenom fallet noggrant ur stödrättslig synvinkel, hört alla vittnen och gjort en omfattande granskning av sakförhållandet och dragit slutsatsen att ett öppet, rättvist och överblickbart anbudsförfarande hade genomförts. Kommissionen borde ha anslutit sig till denna ståndpunkt i stället för att inleda ett formellt granskningsförfarande.

2. Allmänna aspekter på anbudsförfarandet och dess resultat

Anbudsförfarandets ramvillkor

- (52) Österrike betonar att ett öppet, rättvist och överblickbart anbudsförfarande hade genomförts. Detta har också bekräftats av de österrikiska domstolar som har befattat sig med ärendet. Det slutliga beslutet hade inte tagits före den 4 mars 2006. Alla anbudsgivare hade haft samma möjligheter att inhämta den information som krävdes för due diligence-undersökningen, även om anbudsgivarna hade använt den på olika sätt.
- (53) Även om det redan från början hade funnits allvarliga tvivel med hänsyn till konsortiet, var det legitimt att låta konsortiet delta så länge som möjligt i anbudsförfarandet i stället för att utesluta det från anbudet på grundval av de indikativa anbuden. Ett sådant tillvägagångssätt motsvarar uppträdandet hos en säljare i en marknadsekonomi, som därigenom skulle stärka konkurrensen mellan anbudsgivarna för att nå ett så högt pris som möjligt. Dessutom hade Österrike fortfarande utgått från att konsortiet, så som det presenterades under förhandlingen, skulle skaffa fram en ekonomiskt stark affärspartner. En sådan partner hade helt säkert kunnat förändra situationen.
- (54) Grawe har förklarat att man under anbudsförfarandet inte hade upplevt någon prioritering, varken från delstaten Burgenlands eller från den österrikiska finansinspektionens (FMA) sida.

Rekommendationen

- (55) Österrike gjorde gällande att rekommendationen från HSBC enbart utgjorde en sammanfattning av privatiseringsprocessen och att den i sig inte kunde betraktas som det enda underlaget för beslutet. Med rekommendationen skulle enbart en kort översikt ges över förfarandet och anbuden. Beslutsfattarna hade sedan fått en mer detaljerad muntlig förklaring av resultaten. Denna information har Österrike kompletterat genom ett bidrag som HSBC har upprättat för delstaten Burgenland för att förbereda dess ställningstagande på den första begäran om upplysningar från kommissionen av den 12 april 2006 och i vilket resultaten redovisas. Rekommendationen får, enligt Österrike, inte betraktas som ett expertutlåtande om bankens värde som företag, vilket inte krävs enligt europeisk lagstiftning. Beslutet av den 5 mars 2006 har tvärtom grundat sig på hittillsvarande erfarenheterna med tidigare privatiseringsförsök samt rekommendationen, de muntliga bedömningarna och konfidentiella kommentarer från HSBC-representanter.

⁽¹⁹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

Jämförbarhet hos prisanbudet från Grawe och konsortiet

- (56) I Österrikes redogörelse liksom i synpunkterna från Grawe nämns ett flertal gånger jämförbarheten hos prisanbudet mellan de två anbudsgivarna.
- (57) När det gäller kompensationen för förtidsinlösen med hänsyn till garantiavtalet av den 20 juni 2000 har Österrike påpekat att kommissionen har tolkat de avtal beträffande detta, som ingår i anbudet från de två sista anbudsgivarna, på ett felaktigt sätt. Kompensationen som föreskrivs däri gäller det faktum att delstaten Burgenland skulle stå för betalningarna inom ramen för garantiavtalet flera år tidigare än planerat ⁽²⁰⁾. Denna var dock inte, så som kommissionen uppenbarligen har antagit, en del av köpesumman. Dessutom skulle denna ordning inte innebära ett ifrågasättande av det tidigare omstruktureringsbeslutet om BB, utan hade bidragit till att minska stödet, som kommissionen vid den tiden hade godkänt.
- (58) När det gäller de garantiklausuler och garantifrister som ingår i köpeavtalen med Grawe och konsortiet hävdar Österrike att dessa var resultatet av enskilda avtalsförhandlingar som hade förts med respektive anbudsgivare. De olika bestämmelserna om ansvarsgränserna, avdragen och garantifristerna (två år för konsortiet och tre år för Grawe) skulle inte innebära någon diskriminering av anbudsgivarna.
- (59) Endast i förslaget till köpeavtal med konsortiet fanns det med en årlig provision för garantin på 100 000 EUR, som skulle ha betalats till delstaten Burgenland fram till 2017. I avtalet med Grawe fanns det inte någon sådan provision eftersom det, enligt Österrikes förklaring, redan ingick i prisanbudet från Grawe.
- (60) När det gäller emissionen av nya obligationer, hävdade Österrike att styrelsens beslut om att emittera obligationer till ett värde av 380 miljoner EUR utöver beslutet från september 2005, som grundade sig på BB:s affärsplan om att emittera obligationer till ett värde av 320 miljoner EUR, hade fattats oberoende av den förestående privatiseringen och den framtida ägaren av BB. Delstaten Burgenland ansåg att emitteringen av dessa ytterligare obligationer inte var avgörande för försäljningen och därför hade avstått från att nämna den i Process Letter. Båda anbudsgivarna hade dock informerats om denna emittering under due diligence-undersökningen och emissionen hade ägt rum oberoende av vem som var köpare. Emellertid var det bara Grawe som hade tagit hänsyn till detta

i sitt avtalsutkast. Österrike betonade att de ytterligare obligationerna till ett värde av 380 miljoner EUR hade emitterats för att i största möjliga mån utnyttja de gynnsamma refinansieringsmöjligheterna inom ramen för garantin. Detta påpekades upprepade gånger under förhandlingarna med konsortiet. Om BB hade avyttrats till konsortiet hade konsortiet kunnat profitera på de bättre refinansieringsmöjligheterna i mycket större utsträckning jämfört med Grawe. Österrike förklarade att refinansieringskostnaderna för BB vid en försäljning till konsortiet hade varit högre eftersom konsortiet till skillnad från Grawe inte förfogade över något kreditbetyg och dessutom hade sitt huvudsäte i Ukraina, så att BB högst – om över huvud taget – hade kunnat förvänta sig refinansieringsvillkor för ett "hypotetiskt" kreditbetyg på "BB" eller "B".

- (61) När det gäller det särskilda avtalet med Grawe om att överföra fyra av BB:s fastighetsbolag med ett bokfört värde på 25 miljoner EUR till delstaten Burgenland innan försäljningen avslutades, påpekar Österrike att överföringen, med hänsyn till det faktum att BB:s revisionsbyrå den 31 december 2005 hade bekräftat att egendomens marknadsvärde motsvarade det bokförda värdet, endast hade en likviditetseffekt. Ingen hänsyn hade därför behövt tas till denna likviditetseffekt vid jämförelsen mellan de två anbudet.
- (62) Konsortiet erbjöd sig att sätta in en handpenning på 15 miljoner EUR på ett konto för anförtrödda medel hos den i Ukraina etablerade banken Active Bank på dagen för undertecknandet av avtalet. Grawe skulle ha behövt betala hela köpesumman samma dag som försäljningen avslutades.

Garantiklausulen om statligt stöd i avtalet med Grawe

- (63) Österrike anser att klausulen, som även ingick i utkastet till köpeavtal med konsortiet ⁽²¹⁾, är bruklig som en del av köpevillkoren och priset i köpeavtal för sådana juridiska transaktioner och att den överensstämmer med stödbestämmelserna. Klausulen utgör ett berättigat intresse för köparen av BB, som inte skulle vara beredd att erbjuda ett högre pris, men som ändå på grund av ett föreläggande om återkrav av stöd till följd av ett stödbeslut kunde se sig tvungen att betala ett högre pris. Dessutom måste kommissionen ta hänsyn till att köparen enligt klausulen har rätt att häva avtalet om det skulle visa sig att klausulen skulle vara verkningslös ur ett stödrättsligt perspektiv.

⁽²⁰⁾ Enligt det ändrade garantiavtalet av den 20 juni 2000 stod det, så som nämns ovan, delstaten Burgenland fritt att betala det utestående garantibeloppet till BB efter att årsredovisningarna för räkenskapsåret 2010 fastställts.

⁽²¹⁾ Garantiklausulen i utkastet till avtal med konsortiet innehöll emellertid inte någon försäkran om att köpeavtalet i sig inte innehöll något stöd.

- (64) Grawe anser att kommissionens åsikt är irrelevant så länge det inte finns något föreläggande om återkrav av stödet. Grawe betonade att en anbudsgivare har mycket begränsade möjligheter att inom ramen för ett anbuds-förfarande förhindra ett eventuellt stödrättsligt relevant agerande hos en offentlig säljare. En sådan klausul skulle enligt Grawe i ännu högre grad uppmäna staten att följa stödbestämmelserna, vilket i sin tur borde ligga i kommissionens intresse.

3. Marknadsmässigheten för den av Grawe betalda köpesumman

- (65) Att ett öppet och överblickbart anbudsförfarande har genomförts och att detta har möjliggjort en försäljning till marknadspris bevisar enligt Österrike det faktum att tre anbudsgivare har lagt fram ett indikativt prisbud, varvid Grawe lämnade in det näst bästa erbjudandet. Av detta kan slutsatsen dras att erbjudandet från Grawe inte låg under BB:s marknadsvärde.
- (66) Österrike åberopar härvid resultatet från det andra försöket att privatisera BB. Alla fyra anbuden låg den gången mellan 85 miljoner EUR och 93 miljoner EUR, varför den av Grawe betalade köpesumman på 100,3 miljoner EUR skulle kunna betraktas som marknadsmässig.
- (67) Enligt stödbestämmelserna är Österrike över huvud taget inte förpliktigat att avyttra banken inom ramen för ett öppet anbudsförfarande, utan hade i stället kunnat inhämta ett utlåtande om värdet. Så länge köpesumman hade motsvarat utlåtandet om värdet som hade inhämtats före försäljningen hade det inte rört sig om något statligt stöd. I detta sammanhang har kommissionen ignorerat att Österrike i en tidigare fas av granskningen redan hade beställt flera expertutlåtanden som bekräftade Österrikes åsikt om att den köpesumma som Grawe hade betalat var marknadsmässig.
- (68) Österrike och Grawe underbygger sina redogörelser med följande expertutlåtanden och underlag:

- a) HSBC:s indikativa bedömning av BB: I detta expertutlåtande dras slutsatsen att BB:s värde vid en privatisering och försäljning till en köpare med god kreditvärdighet, beroende på bedömningen av det skattemässiga förlustavdraget, skulle ligga mellan 50 och 70

miljoner EUR. Kapitaltillskottet skulle i detta fall uppgå till 33,4 miljoner EUR ⁽²²⁾.

- b) En bedömning av ett stand alone-värde för BB av gmc-unitreu Wirtschaftsprüfungs- und Steuerberatungs GmbH med anledning av delstaten Burgenlands köp av alla aktier för att förbereda privatiseringen av BB: Enligt detta expertutlåtande, för vilket liknande siffror åberopades som för HSBC-bedömningen, låg värdet på BB den 30 juni 2004 mellan 44,4 och 53,9 miljoner EUR ⁽²³⁾.
- c) Den av konsortiet genomförda bedömningen som utgick från ett stand alone-förmögenhetsvärde för BB på 50 till 75 miljoner EUR.

- (69) Därutöver hävdade Österrike att anbudsgivarna hade vägt in anbudsförfarandets villkor i priset, så att de både prisbuderna låg över det verkliga marknadsvärdet.
- (70) Österrike erbjöd sig att beställa ett ytterligare expertutlåtande från en oberoende expert för att bevisa att en marknadsmässig köpesumma hade betalats.

4. Den statliga garantins betydelse för försäljningen av BB

- (71) Österrike har under hela granskningen hela tiden betonat den statliga garantins betydelse och det därmed åtföljande ekonomiska intresset hos delstaten Burgenland vid försäljningen av BB och stöddes i sin redogörelse av Grawe. Kriteriet "fortsatt verksamhet för Bank Burgenland utan att delstatens garanti behöver tas i anspråk" var ett av de villkor som Österrike tillkännagav offentligt inom ramen för anbudsförfarandet och som därför alla berörda parter kände till. I detta hänseende framhåller Österrike och Grawe särskilt följande argument.

⁽²²⁾ HSBC tog enbart hänsyn till den förlustbalansering som BB verkligen kunde utnyttja baserat på den egna affärsverksamheten. I detta sammanhang utgick HSBC från att köparens goda kreditbetyg mer eller mindre automatiskt även skulle gälla för BB (så kallad överföring av kreditvärdighet). Sammantaget gjorde HSBC en bedömning av BB med hänsyn tagen till tre scenarier, dvs. ett ytterligare scenario i vilket ingen privatisering sker och BB förblir i delstaten Burgenlands ägo och ett scenario i vilket BB säljs till en tredje part utan kreditvärdighet/kreditbetyg (såsom konsortiet).

⁽²³⁾ Härvid togs hänsyn till ett skattemässigt förlustavdrag på 5,6 miljoner EUR.

(72) Den statliga garantin skulle kunna vara motiverad enligt lagstiftningen. Eftersom BB var organiserat som ett privaträttsligt aktiebolag och kreditförlustgarantin var en privaträttslig institution (§ 1356 ABGB), skulle villkoren och omfattningen för delstaten Burgenlands garanti emellertid följa de civilrättsliga bestämmelserna. Staten var här som ägare av Bank Burgenland inte direkt verksam som utövare av offentlig myndighet. Då kommissionen inte accepterar detta argument, ignorerar den maktfördelningen i Österrike: Den statliga garantin härrör från lagstiftningen, medan den verkställande makten, dvs. delstaten Burgenland, har fattat beslutat att sälja BB. Förbindelsen mellan delstaten Burgenland och BB är jämförbar med ett moderbolag som går i borgen för sitt dotterbolag med en garantiförklaring från moderbolaget. Vid en försäljning av ett dotterbolag skulle hänsyn tas till en sådan garanti – liksom för alla andra risker utanför balansräkningen. För att underbygga detta argument hänvisar Österrike till en dom från Österrikes högsta domstol av den 4 april 2006 ⁽²⁴⁾.

(73) Dessutom hade kommissionen och Österrike kommit överens om att den statliga garantin skulle avskaffas som ett befintligt stöd efter en övergångsfrist. Fram till dess att den avskaffades skulle den statliga garantin vara "legaliserad", så att delstaten Burgenland följaktligen även skulle kunna ta hänsyn till denna vid försäljningen av BB. Delstaten Burgenland har inte beviljat garantin med hänsyn till privatiseringsprocessen, och Österrike har inte haft någon rättslig möjlighet att avsluta garantin före försäljningen av BB. Om den risk som är förknippad med den statliga garantin inte får beaktas under dessa omständigheter skulle kommissionen faktiskt hindra delstaten Burgenland från att privatisera BB. Detta skulle strida mot åläggandet att privatisera BB enligt ett tidigare beslut av kommissionen och på ett otillåtet sätt inskränka medlemsstaternas rätt att privatisera sina förmögenhetstillgångar.

(74) Kommissionens och EG-domstolens beslutspraxis stärker Österrikes ståndpunkt. Särskilt kommissionen har medgett att hänsyn får tas till skulder och risker utanför balansräkningen vid en privatisering ⁽²⁵⁾. I ärendet Gröditzer Stahlwerke har även EG-domstolen implicit godkänt att hänsyn får tas till en statlig garanti som är relevant för företagets likvidation ⁽²⁶⁾. Godkännandet av den statliga garantin som befintligt stöd är därför relevant.

⁽²⁴⁾ OGH:s dom av den 4 april 2006, 1 Ob251/05a (denna dom lades också fram av Grawe), i vilken anges att delstaten Burgenlands statliga garanti är oskiljaktigt förbunden med delstaten Burgenlands ställning som ägare.

⁽²⁵⁾ Kommissionens beslut av den 8 september 1999 om det stöd som Frankrike beviljat företaget *Stardust Marine* (EGT L 206, 15.8.2000, s. 6), punkt 82, kommissionens beslut 2000/628/EG av den 11 april 2000 om de stödgärder som Italien genomfört till förmån för *Centrale del Latte di Roma* (EGT L 265, 19.10.2000, s. 15) punkt 91.

⁽²⁶⁾ Domstolens dom av den 28 januari 2003 i målet C-334/99, *Gröditzer Stahlwerke*, REG 2003, s. I-1139, punkt 136 och följande.

(75) Risken för att den statliga garantin ska tas i anspråk beror på den framtida riskprofilen för banken och följaktligen på riskprofilen för den nya ägaren. De risker som konsortiets förvärv av BB hade medfört hade inte varit acceptabla för delstaten Burgenland. Även det faktum att BB fortfarande skulle vara underkastad FMA ändrar ingenting i fråga om denna bedömning eftersom FMA endast är verksamt i efterhand.

Det av Österrike presenterade likvidationsscenario

(76) Österrike överlämnade en beräkning av det belopp som den statliga garantin säkrade och ett likvidationsscenario med kommentaren om att den kalkyl som låg till grund för beräkningen var en sådan kalkyl som kommissionen hade lagt fram i det förfarande som ledde till omstruktureringsbeslutet.

(77) Grawe hävdade att det i detta sammanhang vore fel att ta till ett likvidationsscenario, eftersom delstaten Burgenland inte skulle fatta något beslut om likvidation av BB utan snarare skulle välja en köpare. Likvidationsscenarioet var avsett för andra omständigheter (beslut om omstruktureringsstöd). Dessutom hade delstaten Burgenland vid ett ianspråktagande av den statliga garantin inte kunnat kräva likvidation av alla förmögenhetstillgångar eftersom alla fordringsägare kunde vända sig direkt till delstaten med sina fordringar.

Refinansiering av BB efter försäljningen

(78) Enligt Österrike hör denna aspekt samman med kriteriet "fortsatt verksamhet för Bank Burgenland utan att delstatens garanti behöver tas i anspråk". Österrike vidhåller att efter att en försäljning av BB till konsortiet hade offentliggjorts var en ökning av refinansieringsbehovet och betydande likviditetsutflöden att vänta, så att den statliga garantin slutligen skulle ha behövt tas i anspråk. Därvid skulle BB:s likviditet efter försäljningen utgöra en viktig faktor vid beslutsfattandet. Konsortiet hade inte heller uteslutit risken för ett utflöde av insatta medel och uppsägning av kreditlöftena mellan bankerna. Där emot var bedömningen av denna risk mycket lägre än Österrikes beräkning. Medan konsortiet utgick från utflöden på maximalt 500 miljoner EUR, överlämnade Österrike beräkningar enligt vilka nettokapitalutflödet i bästa fall skulle uppgå till 750 miljoner EUR och i värsta fall till 1,25 miljarder EUR. Konsortiet skulle ha behövt bevisa att det skulle ha kunnat garantera refinansieringen. Detta bevis lades emellertid aldrig fram utan endast avsiktsförklaringar, som inte var bindande, från olika banker.

- (79) Vidare betonade Österrike att man beträffande detta hade hyst betydligt mindre tvivel om konsortiet, så som utlovades under förhandlingarna, hade kunnat skaffa fram en ekonomiskt stark affärspartner.

5. Frågor i samband med FMA:s godkännande av försäljningen

- (80) Enligt Österrikes redogörelser kan FMA enligt § 20 i BWG inte utsätta en köpare av en bank för det så kallade Fit & Proper-testet förrän förhandlingsparterna har slutit ett bindande köpeavtal. Med en hypotetisk bedömning av mer än en potentiell köpare skulle FMA överskrida sina befogenheter. Av samma skäl är det inte möjligt att, så som krävs i beslutet om att inleda ett förfarande, lägga fram en bedömning i efterhand för kommissionen. Eftersom både konsortiet och Grawe hade lämnat in en skriftlig begäran om godkännande före köpet, avböjde FMA följaktligen att kontrollera de överlämnade underlagen⁽²⁷⁾. FMA är förpliktigt att förutsättningslöst granska varje köp.

- (81) Österrike förklarade att man trots allt hade försökt att få en bedömning av de både återstående anbudsgivarna. FMA har antytt att man endast skulle ha behövt några veckor för att göra en bedömning av det välkända företaget Grawe. Då även myndigheter utanför Europeiska unionen skulle ha varit inblandade i bedömningen av konsortiet skulle detta förmodligen ha tagit längre än tre månader. FMA är emellertid förpliktigt enligt lag att lämna ett eventuellt besked om förbud inom tre månader, i annat fall anses försäljningen vara godkänd. Av detta skäl hade FMA preliminärt varit tvungen att förbjuda en eventuell försäljning till konsortiet inom tre månader från ansökningsdagen. Oavsett detta hade FMA fortfarande kunnat undersöka konsortiets avsikt att förvärva BB och vid behov upphävt det ursprungliga beskedet om förbud. Hela förfarandet hade kunnat vara upp till ett år. Enligt FMA:s redogörelser var resultatet av förfarandet "fullständigt öppet".

- (82) Österrike betonade att delstaten Burgenland med hänsyn till ovanstående själv hade kunnat bedöma om man skulle kunna förvänta sig att FMA skulle godkänna försäljningen av BB. Därvid utgick Österrike från att FMA aldrig skulle ha godkänt en försäljning till konsortiet. Nedan förklaras de viktigaste övervägandena som låg till grund för delstaten Burgenlands prognos om detta.

⁽²⁷⁾ Konsortiet vände sig den 6 december 2005 och Grawe den 10 januari 2006 med en skrivelse till FMA, varvid båda i anslutning härtill underrättades om att FMA inte kunde behandla skrivelserna vid den dåvarande tidpunkten.

- (83) SLAV International Bank AG hade redan 1994 ansökt om en bankkoncession för Österrike. Denna ansökan avslogs den 17 november 1997. Avslaget av ansökan motiverades den gången bland annat med att den dåvarande ägaren, som bestod av ukrainska fonder, inte tillämpade de internationella redovisningsstandarderna (IAS – International Accounting Standards). Vidare var koncernen, med undantag av en liten medlem, Active Bank Ltd som endast finns representerad i Ukraina, inte verksam inom banksektorn. Ingen av medlemmarna i konsortiet hade något kreditbetyg från något internationellt erkänt kreditvärderingsföretag. Med Grawe skulle Bank Burgenland däremot få en erfaren partner inom bank- och kapitalmarknadsområdet, som hade kreditbetyget "A" och var välkänt för FMA.

- (84) Därutöver hänvisade Österrike till erfarenheterna från de två första misslyckade privatiseringsförsöken. Särskilt under den andra försäljningsrundan, som avslutades utan framgång i augusti 2005, hade en bank i Litauen vars sista ägare var rysk deltagit. Denna bank hade Österrike haft goda skäl att godkänna, men FMA skulle inte ha godkänt den som köpare.

- (85) Vidare påpekade Österrike att beslutet hade tagit betydligt längre tid eftersom det inte fanns något "Memorandum of Understanding" som underlag för samarbetet och informationsutbytet mellan FMA och den ukrainska nationalbanken.

- (86) Dessutom skulle Grawe på grund av sitt goda rykte haft ett intresse av att ingripa om BB skulle råka i svårigheter. Detta gäller inte konsortiet. Österrike betonade vidare att BB aldrig hade fått ett kreditbetyg som motsvarade Grawes kreditbetyg "A" med en ukrainsk ägare. I stället hade man snarare, i enlighet med principen om att ett företag aldrig kan få ett bättre kreditbetyg än den stat i vilken ägaren har sitt säte, fått ett kreditbetyg mellan "BB" och "B".

6. Ytterligare aspekter som påverkade delstaten Burgenlands prognos

- (87) Österrike presenterade vidare ett bidrag från HSBC, i vilket alla delstatens överväganden om sannolikheten för att FMA skulle godkänna köpet och för ett eventuellt ianspråktagande av den statliga garantin vid ett beslut om försäljning till förmån för Grawe bekräftades. De betydligt mindre riskerna vid försäljningen till Grawe skulle vida överstiga skillnaden mellan prisanbudet.

(88) Det fanns även betänkligheter när det gällde konsortiets affärsplan. Affärsplanen presenterades först under ett senare skede av undersökningen (27 februari 2006) och innehöll integreringen av Active Bank Ltd med säte i Ukraina. Konsortiet hade till och med kopplat samman förvärvet av Bank Burgenland med införlivandet av Active Bank. Affärsplanen innehöll enligt delstaten Burgenlands uppfattning en rad faktorer som skulle kunna hota BB:s existens.

(89) I detta avseende hänvisas särskilt till att endast en mycket liten del av det kapitaltillskott som säkrades av konsortiet var avsett för att stärka BB:s regionala affärsverksamhet (17 miljoner EUR av totalt 85 miljoner EUR). Resten skulle ha gått till den i Ukraina verksamma banken Active Bank. Enligt affärsplanen skulle huvudverksamheten ligga i Ukraina och inte i delstaten Burgenland, vilket innefattade valutarisker.

(90) Därutöver har delstaten Burgenland aldrig lyckats förstå hur konsortiet rent konkret föreställde sig integreringen av Active Bank, vars värde var alltför högt uppskattat. Delstaten Burgenland utgick förutseende nog från ett pessimistiskt scenario för BB, enligt vilket ett misslyckande för Active Bank i hög grad skulle kunna hota BB och slutligen leda till insolvens för BB.

(91) Baserat på denna affärsplan hade delstaten Burgenland inte sålt BB, inte ens i det fall då konsortiet hade varit den enda anbudsgivaren ⁽²⁸⁾.

(92) Vidare hyste Österrike oro eftersom FMA skulle ha behövt betydligt mer tid för granskningen av försäljningen av BB till konsortiet. I omstruktureringsbeslutet krävdes en rask privatisering av BB. Därutöver gällde prisanbudet från Grawe endast fram till den 31 mars 2006. Delstaten Burgenland stod inför risken, om FMA skulle lämna ett besked om ett förbud, att inte ha någon köpare alls av BB.

(93) Den 5 mars 2008 hänvisade Österrike till en tysk domstolsdom, som bekräftade ett BaFin-beslut, i vilket försäljningen av andelar i en tysk bank till en ukrainsk företagsgrupp förbjöds. Österrike hävdade inte att det i fråga om den berörda ukrainska koncernen rörde sig om kon-

sortiet, men ansåg ändå att prognosen bekräftades genom detta beslut, som BaFin hade fattat efter 13 månader.

(94) Enligt Österrike var den snabba avyttringen nära förbunden med den erforderliga transaktionssäkerheten. Om den tredje privatiseringsrundan misslyckades skulle detta ha kunnat hota banken och till och med kunnat leda till insolvens för BB vilket i sin tur skulle kunna utlösa den statliga garantin.

7. Andra metoder för riskbedömning som har lagts fram av Österrike och Grawe

(95) Österrike överlämnade omfattande kommentarer om HSBC:s rekommendation, vars kalkyl hänför sig till de totala garanterade skulderna. En måttlig ökning av sannolikheten för att den statliga garantin skulle utlösas vid en försäljning av BB till konsortiet skulle uppväga skillnaden mellan de två prisanbudet och därmed leda till ett beslut till förmån för Grawe.

(96) Grawe överlämnade ytterligare ett expertutlåtande, som Österrike stöder, i vilket en bedömningsmodell för garantier som säljoptioner åberopas, för att förklara och motivera försäljningen av BB till Grawe. I detta expertutlåtande dras slutsatsen att även med en minimal ökning av de totala tillgångarnas volatilitet med 1,83 % vid en försäljning av BB till konsortiet skulle den därav resulterande risken för delstaten Burgenland inom ramen för den statliga garantin tydligt öka, så att beslutet att sälja BB till Grawe var motiverat.

(97) I ett senare skede av förfarandet överlämnade Österrike den 22 februari 2008 en analys om hur kapitalmarknaderna skulle väga in en garanti, såsom den statliga garantin, i priset. En detaljerad redogörelse från Morgan Stanley av den kalkyl som låg till grund för denna analys överlämnades den 9 april 2008. Utgångspunkten för analysen är antagandet att delstaten Burgenland kunde säkra sig mot risken för att den statliga garantin skulle tas i anspråk på kapitalmarknaden med en så kallad Credit-Default-Swap. Österrike hävdade att även resultaten från denna analys visade att delstaten Burgenlands beslut om försäljning var motiverat. Österrike uppskattade kostnaderna för en sådan säkerhet till 51,3–64,1 miljoner EUR (vid en försäljning av BB till Grawe) och till 521,6 miljoner EUR (vid en försäljning av BB till konsortiet). Morgan Stanleys uppskattning var visserligen lägre (354 miljoner EUR för den 12 maj 2006), men bekräftade ändå Österrikes resultat.

⁽²⁸⁾ Denna punkt har Österrike och Grawe med samtidig hänvisning till jämförbara slutsatser från delstatsdomstolen i Eisenstadt särskilt framhållit.

8. Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

- (98) Österrike har inte tagit någon ställning när det gäller stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.
- (99) Grawe hävdar att åtgärden, om den ska betraktas som statligt stöd, ska förklaras förenlig med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 87.3 c i EG-fördraget. Privatiseringen av BB är förbunden med det tidigare omstruktureringsbeslut, enligt vilket BB måste drivas vidare som regionalbank i delstaten Burgenland. Av konsortiets affärsplan framgår att konsortiet som ägare inte har några planer på denna inriktning. Detta utgör ytterligare ett hot mot den vederbörliga genomförandet av omstruktureringsbeslutet.

VI. RÄTTSLIG BEDÖMNING AV STÖDET

1. Upptagande till sakprövning

- (100) Först påminner kommissionen om att den enligt artikel 10.1 i förordning (EG) nr 659/1999 måste undersöka upplysningar om påstått olagligt stöd, oavsett källan för dessa. Österrike utgår följaktligen från ett bedömningsutrymme som kommissionen i verkligheten inte förfogar över, eftersom kommissionen är förpliktad enligt lag att undersöka ett klagomål, såsom det från konsortiet. Konsortiet är som enda konkurrent till Grawe i slutfasen av anbudsförfarandet gällande BB utan tvivel en "intresserad part" i den mening som avses i artikel 1 h i nämnda förordning. Senare skeenden – såsom tillkännagivanden i massmedierna, av vilka framgår att konsortiet har gett upp sina ursprungliga planer på att köpa banken – påverkar inte kommissionens skyldighet att fortsätta med sin undersökning. I detta hänseende konstaterar kommissionen att konsortiet inte har dragit tillbaka sitt klagomål ⁽²⁹⁾.
- (101) Kommissionen påpekar att de beslut från österrikiska domstolar som Österrike har hänvisat till varken har någon prejudicerande eller begränsande verkan på kommissionens behörighet att granska fallet på grundval av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. I detta hänseende konstaterar kommissionen vidare att inget av de dom-

stolsbeslut som överlämnats till kommissionen i praktiken stöder sig på stödbestämmelserna ⁽³⁰⁾.

2. Förekomst av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

- (102) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Privatiseringen av BB måste uppfylla alla de kriterier som finns angivna i den ovan nämnda artikeln för att bedömas som statligt stöd.

2.1 Statligt stöd inom ramen för privatiseringar – regelverk

- (103) Så som presenteras i beslutet om att inleda ett förfarande utgår kommissionen vid den stödrättsliga bedömningen av en åtgärd inom ramen för en privatisering från flera principer, så som fastställts i den 23:e rapporten om konkurrenspolitiken (nedan kallad *konkurrensrapporten*) och i annan praxis ⁽³¹⁾.
- (104) Till de i denna rapport angivna omständigheter under vilka kommissionen utan ytterligare granskning kan utgå från att det inte förekommer något statligt stöd hör att företaget avyttras till den högstbjudande. BB såldes helt uppenbart inte till den högstbjudande. Enbart detta faktum rättfärdigar beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet ⁽³²⁾.
- (105) En annan viktig faktor som ska beaktas inom ramen för en privatisering är de villkor som en sådan försäljning är förbunden med. Kommissionen framhåller i sitt beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet den betydelse som denna aspekt har i konkurrensrapporten, i vilken krävs att en privatisering måste uppfylla följande villkor för att man ska kunna utgå från att den inte innehåller något statligt stöd: ett anbudsförfarande måste äga rum som är öppet för alla, överblickbart och inte är kopplat till några andra villkor, såsom förvärf av andra förmögenhetstillgångar utöver dem som varit föremål för budgivningen, eller en fortsatt drift av bestämda affärsverksamheter.

⁽²⁹⁾ De argument om fri etableringsrätt som Österrike har framfört måste inte behandlas inom ramen för stödförfarandet. Se punkt 314 i förstainstansrättens dom av den 12 februari 2008 i målet T-289/03, *BUPA*, ännu inte offentliggjord, finns att läsa på webbplatsen www.curia.europa.eu

⁽³⁰⁾ Se exempelvis utslaget från *Landesgerichts Eisenstadt*, 27 Cg 90/06 p-40 av den 20 maj 2006, särskilt s. 28, och utslaget från *Oberlandesgerichts Wien*, 2 R 150/06b, av den 5 februari 2007, särskilt

s. 15, av vilka klart framgår att det inte är nödvändigt att yttra sig om förekomsten av statligt stöd.

⁽³¹⁾ Se Europeiska kommissionens 23:e rapport om konkurrenspolitiken 1993, punkt 402 och följande, och punkt 61 och följande i beslutet om att inleda ett förfarande.

⁽³²⁾ Se även konkurrensrapporten, punkt 402 och följande.

- (106) Kommissionen hänvisar också till följande beslut om Stardust Marine, i vilket betydelsen av förfarandets "icke-diskriminerande" karaktär betonas ännu starkare⁽³³⁾. I enlighet med kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader⁽³⁴⁾ (nedan kallat *meddelande om fastighetsförsäljning*) anser kommissionen numera att principiella villkor får ställas så länge varje potentiell köpare oberoende av vilken bransch denne är verksam i kan eller skulle kunna uppfylla dessa villkor⁽³⁵⁾. I detta sammanhang hade kommissionen fastställt att urvalskriterierna för avyttringen av banken skulle kunna innehålla villkor och ska bedömas i enlighet därmed (mer information finns i punkterna 141–143).
- (107) Inom ramen för det formella granskningsförfarandet utgick Österrike uppenbarligen för det första från att meddelandet om fastighetsförsäljning direkt kan tillämpas på privatiseringen av ett företag och för det andra att eventuella brister vid anbudsinfordran kan kompenseras genom att tillgripa oberoende expertutlåtanden som har tagits fram tidigare inom ramen för privatiseringen av BB. Österrike föreslog till och med att ny studie för att bestämma marknadsvärdet för BB skulle beställas.
- (108) I punkterna 141–143 diskuteras vilken relevans villkoren som är kopplade till transaktionen har. Angående den första punkten bör dock generellt påpekas att man måste skilja mellan de regler som ska tillämpas vid en privatisering och de regler som gäller vid försäljning av byggnader och mark. Utan att återropa anbudsförfarande som det enda möjliga förfarandet för en privatisering, refererar konkurrensrapporten uttryckligen till privatiseringar och anger flera villkor som måste uppfyllas vid ett privatiseringsförfarande för att säkerställa att det inte innehåller något statligt stöd. I konkurrensrapporten anges inte att det räcker med att ett oberoende expertutlåtande om det objekt som ska privatiseras tas fram före försäljningen, för att man vid en försäljning till det fastställda priset automatiskt ska kunna utgå från att det inte ingår något statligt stöd. Detta gäller särskilt om ett anbudsförfarande genomförs i det konkreta fallet.
- (109) Möjligheten att fastställa marknadspriset i avsaknad av ett anbudsförfarande med hjälp av ett expertutlåtande finns endast föreskrivet i meddelandet om fastighetsförsäljning. Men även vid en fastighetsförsäljning framgår det av ordalydelsen och strukturen i meddelandet om fastighetsförsäljning att en medlemsstat inte kan motivera försäljning till en annan person än den högstbjudande med hjälp av ett expertutlåtande. Både när det gäller fastighetsförsäljning och privatisering kan man utgå från att ett marknadspris ska fastställas inom ramen för ett anbuds-förfarande.
- (110) Kommissionen anser dock att det i det aktuella fallet förhåller sig på ett helt annat sätt även om – för argumentationens skull – Österrikes synpunkt om att meddelandet om fastighetsförsäljning skulle kunna tillämpas skulle kunna återopas. Det stämmer att både en öppen anbudsinfordran och ett förhandsexpertutlåtande har accepterats som bevis för att det inte förkommer kommer något stöd i meddelandet om fastighetsförsäljning. Det senast nämnda förfarandet är dock emellertid a priori endast tillåtet då bedömningen utförs före försäljningen. Eftersom delstaten Burgenland beslutade sig för en öppen anbudsinfordran, vid vilket marknadsaktörerna lämnade in giltiga anbud, vore det inkonsekvent att acceptera ett förhandsexpertutlåtande och inte ta någon hänsyn till högre anbud, så som Österrike har föreslagit inom ramen för den andra punkten som nämns i punkt 107.
- (111) Hänsyn skulle endast behöva tas till Österrikes förslag om resultatet av anbudsinfordran inte kunde beaktas, eftersom det inte rörde sig om ett öppet, överblickbart och villkorslöst anbudsförfarande.
- (112) I detta sammanhang anser kommissionen att två giltiga anbud lämnades inom ramen för anbudsförfarandet, även om det inte går att fullständigt utesluta att anbudet eventuellt skulle ha varit högre om förvärvet inte var kopplat till några villkor (effekterna av villkoren diskuteras ingående i punkterna 141–143). Om det finns såväl oberoende expertutlåtanden som ett högre bindande bud på BB så är utan tvekan det senare ett bättre approximativt värde för marknadsvärdet för det objekt som ska avyttras, eftersom det inte rör sig om en hypotetisk värdering utan om ett verkligt bud.
- (113) Utgående från dessa konstaterande har det av Österrike framlagda förhandsexpertutlåtandet om värdet på BB inte någon som helst betydelse för bedömningen av detta ärende⁽³⁶⁾. Även ett expertutlåtande i efterhand, så som Österrike föreslår, har ingen som helst relevans med hänsyn till anbudsförfarandet och de inom ramen för detta anbudsförfarande framlagda giltiga anbudet.

⁽³³⁾ Kommissionens beslut 2000/513/EG av den 8 september 1999 om det stöd som Frankrike beviljat företaget *Stardust Marine* (EGT L 206, 15.8.2000, s. 6), punkt 7. Domstolens senare upphävande av detta beslut hänför sig inte till denna punkt.

⁽³⁴⁾ EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

⁽³⁵⁾ Se avsnitt II 1 c i meddelandet om fastighetsförsäljning.

⁽³⁶⁾ Detta gäller särskilt HSBC:s bedömning i delstaten Burgenlands handlingsrekommendation, gmc-unitre:s värdering av stand alone-värdet för BB inom ramen för omstruktureringen av BB före de olika privatiseringsförsöken och konsortiets egen värdering av stand alone-värdet för BB (som är irrelevant eftersom det står konsortiet fritt att ta hänsyn till värdet av andra faktorer som endast är av betydelse för konsortiet).

- (114) Beträffande villkoren konstaterar kommissionen följande: Även om företaget såldes till högstbjudande till ett pris som avsevärt översteg det uppskattade värdet kan det ändå föreligga ett statligt stöd, i den mån den privata investeraren i en marknadsekonomi har betalat ett lägre pris än han skulle ha betalat utan sådana villkor ⁽³⁷⁾.
- (115) Följaktligen måste kommissionen granska privatiseringen av BB på grundval av artikel 87.1 i EG-fördraget, utan att ta hänsyn till meddelandet om fastighetsförsäljning eller konkurrensrapporten, eftersom de förutsättningar som anges i konkurrensrapporten för antagandet om att det inte föreligger något stöd inte är uppfyllda i detta fall.
- 2.2 Förekomst av statligt stöd*
- (116) Delstaten Burgenland är en av de nio delstaterna i Österrike. Delstaten Burgenlands medel kan i princip betraktas som stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (117) Därutöver konstaterar kommissionen att Grawe är ett gränsöverskridande och internationellt verksamt företag, vilket innebär att en eventuell beviljad fördel som ges med statliga medel påverkar konkurrensen inom banksektorn och skulle kunna inverka på handeln inom gemenskapen ⁽³⁸⁾.
- (118) Försäljningen av BB till Grawe innehåller dock endast statligt stöd i det fall då delstaten Burgenland inte har uppträtt som en ekonomisk aktör i en marknadsekonomi, så att köparen har fått en selektiv fördel. Detta vore fallet om delstaten Burgenland inte hade verkat som en säljare i en marknadsekonomi och hade accepterat en köpesumma som understeg marknadsvärdet för BB. Vid granskningen av denna fråga undersöker kommissionen om säljaren i fråga har uppträtt som varje annan säljare som verkar i en marknadsekonomi (i en så kallad private vendor test).
- (119) För att under tillämpning av denna princip kunna fastställa om och i vilken omfattning Grawe har fått en fördel måste det faktiska anbudsfordrandet och de anbud som har lagts fram inom ramen för detta förfarande undersökas. I princip finns det i detta fall två faktorer som skulle kunna leda till en fördel. Därvid rör det sig för det första om det faktum att företaget såldes till den anbudsgivare som gav det näst högsta anbudet, och för det andra om villkorens påverkan på företagets värde med avseende på samtliga anbudsgivare.
- (120) Delstaten Burgenland hade ett anbud från konsortiet vars nominella värde översteg anbudet från Grawe med 54,7 miljoner EUR. En ekonomisk aktör i en marknadsekonomi kan dock undantagsvis besluta sig för det lägre anbudet om det
- a) för det första är uppenbart att försäljningen till den högstbjudande inte kan genomföras, och
- b) för det andra är motiverat att även ta hänsyn till andra faktorer än priset. Det faktum att den högstbjudande inte har fått kontraktet är i sig inget obestridligt bevis för ett stöd. Begreppet högstbjudande kan tolkas i en vidare bemärkelse, med hänsyn till skillnaden mellan anbudens risker utanför balansräkningen ⁽³⁹⁾.
- (121) För den första aspekten rör det sig i huvudsak om huruvida delstaten Burgenland skulle ha kunnat lita på att betalningen av köpesumman verkligen skulle ske (detta kallas i allmänhet för transaktionssäkerhet – första faktorn) och om man skulle kunna utgå från att konsortiet skulle ha fått det erforderliga tillståndet från finansinspektionen (eller någon annan i processen deltagande myndighet) (andra faktorn).
- (122) För den andra aspekten rör det sig om det finns andra faktorer, såsom garantier eller risker utanför balansräkningen, som delstaten Burgenland som statlig försäljare kan ta hänsyn till och som skulle kunna uppväga pris skillnaden i jämförelse med det högsta anbudet.
- Den första aspektens första faktor: Transaktionssäkerhet***
- (123) När det gäller transaktionssäkerheten som första faktor för den första aspekten så betonar kommissionen för tydlighetens skull att transaktionssäkerheten i detta sammanhang inte rör sig om något annat än köparens förmoda att uppbringa köpesumman ⁽⁴⁰⁾. Kommissionen delar Österrikes uppfattning att detta är en avgörande faktor i försäljningsprocessen. Man kan inte förvänta sig att någon försäljare i en marknadsekonomi bestämmer sig för en köpare för vilken det finns en realistisk risk för att köpesumman inte kan betalas.

⁽³⁷⁾ Kommissionens beslut 2000/628/EG av den 11 april 2000 om de stödåtgärder som Italien genomfört till förmån för *Centrale del Latte di Roma* (EGT L 265, 19.10.2000, s. 15), punkt 82.

⁽³⁸⁾ Se även kommissionen beslut i ärendet C 50/2006 av den 27 juni 2007, BAWAG, EUT L 83, 26.3.2008, s. 7, punkt 125.

⁽³⁹⁾ Kommissionens beslut 2000/513/EG av den 8 september 1999 om det stöd som Frankrike beviljat företaget *Stardust Marine* (EGT L 206, 15.8.2000, s. 6), punkt 78.

⁽⁴⁰⁾ Österrike talar också om "transaktionssäkerhet" då man förklarar att en långdragen granskning av FMA borde undvikas, då den därmed förbundna långvariga osäkerheten skulle ha hotat BB:s livskraft.

- (124) Österrike har under hela förfarandet inte gjort gällande att konsortiet inte skulle ha kunnat uppbringa köpesumman. När det gäller den ekonomiska styrkan hos de företag som är sammanslagna till konsortiet (se punkt 12) har kommissionen ingen grund att betvivla att köpesumman på 155 miljoner EUR inte skulle kunna finansieras. Konsortiet föreslog att man skulle sätta in en handpenning på 15 miljoner EUR på ett konto för anförtrödda medel hos den i Ukraina etablerade banken Active Bank, för att bevisa att man kunde uppbringa beloppet på 155 miljoner EUR.

Den första aspektens andra faktor: FMA:s tillstånd

- (125) Det råder heller inte något tvivel om att en säljare som verkar i en marknadsekonomi skulle avstå från en köpare som med alla sannolikhet inte skulle få det erforderliga tillståndet från FMA (eller någon annan i processen deltagande myndighet). Österrike har hävdade att FMA aldrig skulle ha godkänt en försäljning av BB till konsortiet, inte ens i det fall då det endast förelåg ett anbud från konsortiet. Enligt Österrike var anbudet från Grawe inte det högsta men det "bästa anbudet".
- (126) Ur förfarandemässig synvinkel bestrider kommissionen inte att FMA med hänsyn till det faktum att det fanns två möjliga anbudsgivare enligt österrikisk rätt var förbjuden att göra det så kallade Fit & Proper-testet enligt § 20 BWG. I själva verket tilldelas vid alla jämförbara förfaranden det tillsynsrättsliga tillståndet först när en konkret köpare har fastställts. Därför var det helt följdriktigt att FMA avvisade den "ansökan" om tillstånd som både konsortiet och Grawe gjorde före försäljningsbeslutet. Kommissionen konstaterar att FMA enligt österrikisk rätt inte får avge någon förklaring i efterhand.
- (127) Kommissionen konstaterar dock också att FMA under överlämnandet av sakinformation om sitt förfarande respektive om den tidigare ansökan från SLAV AG inte vid någon tidpunkt öppet har anslutet sig till Österrikes ståndpunkt i denna sak och snarare har bekräftat gentemot kommissionen att resultatet av undersökningen var "fullständigt öppet".
- (128) I detta sammanhang påpekar kommissionen vidare att FMA har undvikit att, oberoende av det konkreta fallet, yttra sig öppet om de faktorer som man vid sin granskning skulle lägga stor vikt vid (t.ex. köparens kreditbetyg). Det finns därmed inga som helst bevis för att dessa eller några andra överväganden som Österrike har lagt fram

har påverkat FMA negativt eller rentav automatiskt har lett till ett negativt resultat.

- (129) Eftersom inga motsvarande förklaringar från FMA eller andra bevis föreligger kan kommissionen inte ansluta sig till Österrikes argument att FMA med säkerhet hade förbjudit en försäljning till konsortiet.
- (130) Även FMA-förfarandets tidslängd – mindre än tre månader i fallet med Grawe, men upp till ett år i fallet med konsortiet – är dock inte i sig tillräckligt för att utesluta konsortiet som köpare. Österrike har hävdade att BB hade kunnat ta skada av en långvarig osäkerhet, vilket slutligen hade kunnat bringa banken i svårigheter. Kommissionen kan varken acceptera detta argument i princip eller i det konkreta fallet. I princip skulle detta nämligen motsvara en diskriminering av alla anbudsgivare utanför EU och eventuellt även anbudsgivare från en annan medlemsstat, eftersom samma argument skulle kunna åberopas för varje anbudsgivare som FMA vid den tidpunkten inte var bekant med, dvs. för varje icke-österrikiskt företag. När det gäller det konkreta fallet så konstaterar kommissionen att BB inte befann sig i svårigheter vid tidpunkten för försäljningen. Eftersom en försäljning hade eftersträvat ända sedan 2003, är det inte heller tillräckligt tydligt varför det var så bråttom. Det argument som har framförts i detta sammanhang om att anbudet från Grawe var tidsbegränsat, kan inte heller accepteras, eftersom det i så fall hade öppnat sig flera möjligheter att påverka anbudsförfarande på ett diskriminerande sätt.
- (131) När det gäller delstaten Burgenlands överväganden om det möjliga resultatet av FMA-förfarandet kan kommissionen inte heller följa Österrikes redogörelse om att en ansökan om lämnande av en bankkoncession från en föregångare till SLAV AG hade avvisats 1994. Kommissionen påpekar att de båda situationerna inte är jämförbara, även om den Fit & Proper-test som ska genomföras inom ramen för försäljningen av BB tillhör de – mycket omfattande – förutsättningarna för att en oinskränkt bankkoncession, som ansökan i det tidigare fallet gällde, ska lämnas⁽⁴¹⁾. Visserligen var ägarstrukturen för den tidigare sökande en helt annan, och även den politiska situationen i Ukraina har genomgått en avsevärd förändring sedan dess. Det enda skäl som Österrike har angett för beskedet om förbud – att de internationella redovisningsstandarderna (IAS) inte tillämpades av fonden som var ägare av företaget – verkar för övrigt vara av rent formell natur. Inget tyder på att beaktandet av IAS fortfarande var något problem vid tidpunkten för försäljningen av BB för det på annat sätt sammansatta konsortiet. Eftersom FMA är förpliktad enligt lag att förutsättningslöst granska en ny ansökan utgår inte kommissionen från att detta tidigare förfarande, som gällde andra parter, hade spelat någon roll om delstaten Burgenland hade sålt BB till konsortiet.

⁽⁴¹⁾ § 20 BWG omfattar båda situationerna respektive delar av dem.

- (132) Kommissionen måste också tillbakavisa Österrikes argument om att utesluta konsortiet som seriös köpare, eftersom de saknar bevisning. Kommissionens beslut måste grunda sig på fakta. Detta gäller för det första Österrikes hänvisning till det andra privatiseringsförfarande, i vilket FMA enligt Österrike hade antytt att försäljningen till en bank med säte i Litauen och en rysk ägare inte skulle ha godkänts. Inga bevis har presenterats för detta påstående, och därutöver rörde det sig om en helt annan part. För det andra hänvisade Österrike i ett mycket långt framskridet stadium i förfarandet till en dom från en tysk domstol, i vilken ett beslut från BaFin bekräftades, enligt vilket försäljningen av andelar i en tysk bank till en inte närmare nämnd ukrainsk företagsgrupp förbjöds⁽⁴²⁾. Denna information fanns inte tillgänglig vid den avgörande tidpunkten och hade därmed inte kunnat spela någon roll vid ett eventuellt beslut av FMA. Inte minst konstaterar kommissionen att FMA, så som redan har redovisats, måste granska varje ansökan förutsättningslöst.
- (133) På grundval av de ovan nämnda konstaterandena drar kommissionen slutsatsen att det varken finns bevis för eller uppgifter om att FMA skulle ha förbjudit en försäljning till konsortiet. En säljare som verkar i en marknads ekonomi skulle därför inte ha kunnat utesluta konsortiet på dessa grunder.
- Den andra aspekten: Inverkan av den statliga garantin på försäljningsbeslutet**
- (134) Precis som i alla andra fall bekräftar kommissionen att endast de faktorer kan beaktas som en säljare i en marknads ekonomi hade tagit hänsyn till⁽⁴³⁾. Detta utesluter sådana risker som skulle kunna uppstå på grund av en eventuell skyldighet att betala ett statligt stöd, eftersom en privat investerare i en marknads ekonomi inte skulle ta sådana risker⁽⁴⁴⁾. Den i detta hänseende avgörande faktorn vid privatisering av BB är den statliga garanti som Österrike har åberopat som motivering till försäljningen till Grawe.
- (135) Enligt kommissionen hade delstaten Burgenland inte behövt ta hänsyn till den statliga garantin. Om hänsyn togs till den statliga garantin skulle, såsom som redovisas i
- beslutet om att inleda ett förfarande, delstaten Burgenlands roll som givare av statliga stöd och säljare av banken blandats ihop.
- (136) Först måste kommissionen tillbakavisa alla argument som Österrike anför för att ifrågasätta klassificeringen av den statliga garantin som (varaktigt) statligt stöd. Enligt kommissionens beslut K(2003) 1329 slutlig om avskaffningen av den statliga garantin⁽⁴⁵⁾, som fattades efter en överenskommelse mellan Österrike och kommissionen och som Österrike inte har överklagat i gemenskapsdomstolarna kan detta argument inte höras. Om Österrike – som man att döma har gjort i detta förfarande – faktiskt inte hade accepterat detta konstaterande, att den statliga garantin ska betraktas som statligt stöd, skulle man ha kunnat överklaga detta i domstolen.
- (137) Mot Österrikes argument om att ett varaktigt stöd är rättmätigt kan anföras att ett varaktigt stöd fortfarande är ett stöd från en utövare av offentlig myndighet. I alla hittillsvarande domstolsbeslut utgår man, vid undersökningen av frågan om hur en privat investerare i en marknads ekonomi hade agerat, från principen om att å ena sidan statens roll som säljare av ett företag och å andra sidan de skyldigheter som åligger staten som utövare av offentlig makt inte får blandas samman⁽⁴⁶⁾. Österrikes ståndpunkt stöds inte av något precedensfall, i vilket en privat investerare i en marknads ekonomi hade tagit hänsyn till en som statligt stöd klassificerad garanti: Per definition hade ingen privat investerare som verkar i en marknads ekonomi övertagit någon garanti som inte hade motsvarat den marknads ekonomiska investerarprincipen, och beslutet om att avskaffa den statliga garantin bekräftar att den statliga garantin inte beviljades på marknads mässiga villkor. Domstolen har fattat beslut om att ingen hänsyn får tas till garantier som har klassificerats som olagliga stöd vid beräkningen av de förväntade likvidationskostnaderna⁽⁴⁷⁾. Detta innebär å andra sidan inte att hänsyn får tas till ett varaktigt stöd. Enligt kommissionen är det inte relevant om det rör sig om ett olagligt eller varaktigt stöd. Så länge åtgärden klassificeras som statligt stöd skulle ingen säljare som verkar i en marknads ekonomi vidgått den och därmed inte beaktat en sådan åtgärd⁽⁴⁸⁾.
- (135) Enligt kommissionen hade delstaten Burgenland inte behövt ta hänsyn till den statliga garantin. Om hänsyn togs till den statliga garantin skulle, såsom som redovisas i

⁽⁴²⁾ Kommissionen påpekar att den ukrainska företagsgruppens identitet inte nämns i det pressmeddelande som Österrike har lagt fram. Det kan röra sig om en helt annan företagsgrupp än konsortiet.

⁽⁴³⁾ Domstolens dom av den 14 september 1994 i förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, *Spanien mot kommissionen (Hytasa)*, REG 1994, s. I-4103 punkt 22.

⁽⁴⁴⁾ Se mål C-334/99, *Gröditzer Stahlwerke*, punkt 134 och följande.

⁽⁴⁵⁾ EUT C 175, 24.7.2003, s. 8, för detaljer se ovan.

⁽⁴⁶⁾ Se exempelvis domstolens dom i mål C-334/99, *Gröditzer Stahlwerke*.

⁽⁴⁷⁾ Se exempelvis mål C-334/99, *Gröditzer Stahlwerke*, punkt 138.

⁽⁴⁸⁾ Hänvisning kan också göras till förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i mål T-11/95, *BP Chemicals*, REG 1998, s. II-3235, punkterna 170–171, 179–180 och 198. Om en stat beviljar ett statligt stöd och kort därefter åter vidtar åtgärder till förmån för ett företag, varvid görs gällande att den andra åtgärden uppfyller den marknads ekonomiska investerarprincipen, måste kommissionen enligt denna dom ändå granska denna andra åtgärd med hänsyn till beaktandet av den nämnda principen och därvid ta hänsyn till den första stödåtgärdens effekter. Om ett statligt stöd kan påverka statens efterföljande åtgärder kan man följdriktigt utgå från att förekomsten av ett statligt stöd kan påverka delstaten Burgenland vid försäljningen av BB.

- (138) Situationen vore eventuellt en annan om delstaten Burgenland hade övertagit en garanti enligt kommersiella villkor som en privat investerare i en marknadsekonomi och inte en garanti som utgör ett statligt stöd. Detta gäller dock inte i det aktuella fallet.
- (139) Österrike har inte åberopat några andra faktorer, såsom risker utanför balansräkningen eller andra garantier än den statliga garantin, som skulle ha kunnat beaktas vid värderingen av anbudet.
- (140) Eftersom "fortsatt verksamhet för Bank Burgenland utan att delstatens garanti behöver tas i anspråk" var ett av skälen till, om inte det avgörande skälet till delstaten Burgenlands beslut, att sälja BB till Grawe trots det lägre anbudet, anser kommissionen på grundval av detta konstaterande att Österrike inte har uppträtt som en säljare i en marknadsekonomi. Den ekonomiska fördel som Grawe fick motsvarar minst skillnaden mellan konsortiets anbud och det verkliga priset ⁽⁴⁹⁾.

2.3 Villkoren med vilka försäljningen av BB var förbundna

- (141) Även om det faktum att kontraktet gick till det lägre anbudet i detta fall bevisar att det förekommer ett statligt stöd måste kommissionen även granska i vilken grad som villkoren i anbudsinfordran kan ha påverkat priset. Så som redovisats har kommissionen i beslutet om att inleda ett förfarande uttryckt tvivel om att anbudsförfarandet var öppet, överblickbart och icke-diskriminerande. Därutöver har kommissionen också uttryckt tvivel om effekterna av villkoren på möjliga anbudsgivare (som eventuellt hade hindrat ett deltagande i anbudsförfarandet) samt effekterna av villkoren på prisanbudet (som eventuellt blev lägre än de skulle ha blivit i ett villkorslöst anbudsförfarande).
- (142) Baserat på den information som har inkommit under det formella granskningsförfarandet anser kommissionen att konsortiet ur rent förfarandemässig synvinkel (due diligence-undersökning, möjlighet till möten, FMA) uppenbarligen inte diskriminerades av experterna från HSBC, som hade i uppdrag att genomföra anbudsförfarandet. Enligt kommissionen bekräftas denna ståndpunkt av Landesgericht Eisenstadts omfattande sakframställning, som påverkade denna domstols beslut av den 20 maj 2006 ⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁹⁾ I avsnitt VI.5 diskuteras frågan i vilken grad prisanbudet måste anpassas för att vara jämförbara.

⁽⁵⁰⁾ Landesgericht Eisenstadt, 20.5.2006, 27 Cg 90/06 p-40.

- (143) Kommissionen granskade villkorens effekter på anbudet. De villkor som var förbundna med privatiseringen tyder på att delstaten Burgenland inte var angelägen om att uppnå det högsta priset för banken. Kommissionen har dock ingen grund för att anta att detta verkligen har begränsat antalet anbudsgivare eller har påverkat priset. Det inkom inga synpunkter från berörda parter av vilka det framgick att de från början skulle ha varit intresserade av att köpa BB men att de sedan hindrades från att delta i anbudsförfarandet på grund av de villkor som angavs i Process Letter. Anbudsförfarandet tillkännagavs också offentligt i tillräcklig grad. Även om vissa andra villkor i anbudsförfarandet ("tidsmässiga krav", "villighet att genomföra eventuella nödvändiga kapitalhöjningar" och "bibehållande av BB:s autonomi") fortfarande förefaller diskutabla är det inte klart om dessa har påverkat anbudens storlek. Kommissionen har därför inte funnit några bevis eller uppgifter som skulle motivera slutsatsen att ett förfarande som skulle ha gjort det möjligt att sälja BB med utgångspunkt i dess fulla potential, skulle ha lett till ett högre anbud. Konsortiet har inte heller antytt att det på grund av de villkor som angavs i Process Letter lämnade ett lägre anbud. Konsortiet medgav att köpesumman och transaktionssäkerheten är ett lämpligt kriterium för varje säljare, men påpekade att villkor som "fortsatt verksamhet för BB utan att delstatens garanti behöver tas i anspråk" och "genomförande av eventuella nödvändiga kapitalhöjningar" inte vore möjliga att genomdriva i framtiden. Då det inte är klart att dessa villkor har påverkat köpesumman anses i detta särskilda fall, i vilket två giltiga anbud lämnades inom ramen för anbudsförfarandet ⁽⁵¹⁾, att det högre anbudet utgör ett bra approximativt värde för marknadspriset ⁽⁵²⁾.

2.4 Övriga överväganden i samband med den statliga garantin

- (144) Även om kommissionen inte kan ansluta sig till Österrikes ståndpunkt om den statliga garantins betydelse för det aktuella fallet, granskade kommissionen de argument som Österrike hade lagt fram med hänsyn till det motsvarande – felaktiga – antagandet. Kommissionen konstaterade dock att anbudet från Grawe inte hade varit det bästa anbudet (inte ens om man hade följt Österrikes ståndpunkt och tagit hänsyn till den statliga garantin).

⁽⁵¹⁾ Österrike hävdade också att kommissionen i ärendet Craiova inte har tagit någon hänsyn till anbudsförfarandet och i stället har åberopat värdet på nettotillgångarna, eftersom anbudsförfarandet var förbundet med villkor. Österrike hävdar att kommissionen även i det aktuella fallet skulle ha behövt acceptera en expertvärdering. De båda fallen är enligt kommissionen inte jämförbara i detta avseende eftersom villkoren i ärendet Craiova var utformade på ett sådant sätt att anbudsförfarandet (i vilket endast ett anbud lämnades) inte längre kunde användas för att bedöma marknadsvärdet medan det vid anbudsförfarandet i det aktuella fallet hade inkommit anbud från två konkurrenter, som utgjorde ett bra approximativt värde för marknadspriset.

⁽⁵²⁾ Se även kommissionens beslut av den 8 september 1999 om det stöd som Frankrike beviljat företaget *Stardust Marine* (EGT L 206, 15.8.2000, s. 6, punkt 82) i vilket ett liknande tillvägagångssätt tillämpades. Denna punkt ifrågasattes inte inom ramen för domstolens senare upphävande av detta beslut.

Likviditetsutflöden efter en försäljning av BB till konsortiet och hänsyn till den statliga garantin

- (145) Vid en likvidation av BB skulle BB:s förmögenhetstillgångar ha realiserats och intäkterna använts för att betala fordringsägarnas fordringar. Om intäkterna från likvidationen av förmögenhetstillgångarna inte räcker till för att betala fordringsägarnas fordringar skulle omkring 90 miljoner EUR behöva tas i anspråk av BB:s egna kapital. Ett därefter återstående underskott skulle fördelas lika på de utestående fordringarna, vilket skulle leda till en oreglerad fordring för fordringsägarna. Den statliga garantin skulle, som en direkt fordring från fordringsägarna på BB gentemot delstaten Burgenland utlösa ett garantiåtagande för delstaten Burgenland, som då skulle behöva ersätta fordringsägarna i sin helhet för förlusten via de fordringar som var garanterade via den statliga garantin. Andelen fordringar som garanteras via den statliga garantin kommer att minska från 100 % vid den tidpunkt då försäljningen avslutades (maj 2006) till nästan 0 % år 2017.
- (146) En sådan likvidation av BB skulle kunna bli nödvändig på grund av bankens svårigheter med refinansieringen på kapitalmarknaderna eller för att uppfylla tillsynsrättsliga krav, såsom miniminivån för det egna kapitalet.
- (147) Österrike har hävdats att likviditetsproblemet framför allt skulle ha uppträtt efter tillkännagivandet av försäljningen till konsortiet i medierna. I bästa fall hade likviditetsutflödena kunnat uppgå till ett nettobelopp på omkring 500 miljoner EUR och i värsta fall till upp till 1,25 miljarder EUR. Konsortiet har inte kunnat bevisa att det hade förmåga att tillhandahålla nytt kapital i denna storleksordning. Därför kunde inte en försäljning av BB till konsortiet komma i fråga.
- (148) Kommissionen medger att tillkännagivandet av delstaten Burgenlands försäljning av BB till konsortiet skulle ha kunnat leda till ett utflöde av insatta medel och uppsägning av kreditlöften mellan bankerna, dock verkar de beräkningar som Österrike har presenterat felaktiga av flera skäl. Utgående från jämförbara fall är antagandet om uttag av 50–60 % av de insatta medlen oralistiskt⁽⁵³⁾. I en sådan krissituation skulle BB begränsa likviditetsutflödena för de nyinsatta medlen till den erforderliga miniminivån⁽⁵⁴⁾. I de av Österrike presenterade beräkningarna har endast en del eller inga av de säljbara förmögenhetstillgångarna omsatts till kontanter⁽⁵⁵⁾, och

utflödena för vissa positioner går inte att förstå⁽⁵⁶⁾. Kommissionen anser att det förväntade likviditetsutflödet även i en krissituation skulle kunna kompenseras av en effektiv och preventiv likviditetshantering av BB och att det resulterande nettoutflödet skulle kunna hållas under kontroll. I detta sammanhang betonar kommissionen att BB och dess ägare skulle ha kunnat ägna sig åt preventivt arbete för att begränsa likviditetsutflödet och konstaterar att delstaten Burgenland redan hade förpliktat sig att skaffa fram nytt kapital till ett belopp på 380 miljoner EUR före försäljningen av banken genom emittering av obligationer som garanterades av den statliga garantin. Kommissionen kan inte ansluta sig till Österrikes argument, att emissionen av ytterligare obligationer genom vilken ytterligare 380 miljoner EUR ställdes till BB:s förfogande inte skulle ha haft någon betydelse för någon av de anbudsgivare som var intresserad av att köpa banken, då Österrike samtidigt gör gällande att den förväntade likviditetsbristen skulle ha varit en grund för att inte sälja banken till konsortiet. Man kan också återopa att delstaten Burgenland, om det enligt delstatens uppfattning skulle ha varit av avgörande betydelse, hade kunnat lösa likviditetsproblemet genom emission av ytterligare obligationer till ett belopp som motsvarande de likvida medel som saknades, precis på samma sätt som delstaten Burgenland hade gjort i fallet med Grawe genom att ställa ytterligare 380 miljoner EUR till förfogande.

- (149) Därför utgår kommissionen från att inte en likviditetsbrist efter tillkännagivandet av försäljningen, utan snarare tillsynsrättsliga skäl skulle vara orsaken till insolvens eller en likvidation av BB. Österrike har hävdats att risken för insolvens vid en försäljning av BB till konsortiet skulle vara mycket högre än i fallet med Grawe som ny ägare. Grawe skulle fortsätta med den mot privat- och företagsskunder riktade regionala verksamheten och hålla fast vid den befintliga affärsmodellen. Av den affärsplan som konsortiet hade presenterat framgick i stället att konsortiet hade utformat en mer riskfylld affärsmodell för BB som innefattande verksamheter så som finansiering av internationella affärstransaktioner. Genom den eventuella integreringen av Active Bank i BB hade BB kunnat utsättas för växelskursfluktuationer för euron gentemot den ukrainska hryvnjan, som endast kunde garanteras till mycket höga kostnader. Österrike har också gjort gällande att andra faktorer, såsom bristande bankerfarenhet och konsortiets låga kreditbetyg, tydligt hade kunnat öka risken för insolvens för BB.

- (150) Kommissionen medger att påståendena om den förmodade långsiktiga utvecklingen för BB är mycket osäker i de båda försäljningsscenarierna. Delstaten Burgenland måste acceptera att man efter en försäljning av BB till en ny ägare – oavsett om det därvid rör sig om Grawe eller konsortiet – endast kommer att ha en ytterst begränsad inverkan på bankens framtida strategiska inriktning. I detta sammanhang är det viktigt att konstatera att den framtida affärsmodellen för BB inte kan fastställas i köpeavtalet på ett bindande sätt, utan att det är den nya ägarens uppgift att ta beslut om bankens framtida strategiska inriktning inklusive de nödvändiga kapitalökningarna och den senare integreringen av andra företag.

⁽⁵³⁾ Till och med i fallet BAWAG, då banken på grund av ledningens bedrägerier konfronterades med en rusning efter de insatta medlen, inskränkte sig utflödena till 20–30 %.

⁽⁵⁴⁾ Likviditetsprognosen innehåller 300 miljoner EUR för förvärv av nya obligationer/värdepapper och avgivande av nya kreditlöften mellan bankerna.

⁽⁵⁵⁾ I en situation i vilken det finns ett likviditetsbehov skulle BB sälja andelar och andra säljbara värdepapper som kan avyttras utan förlust för att generera likviditet.

⁽⁵⁶⁾ Man har antagit att uppsägningen av swappar med mutual put-avtal skulle ha negativa effekter på likviditeten, vars omfattning skulle motsvara swapparnas nominella värde.

- (151) Likväl omfattas den nya ägaren vid sin ledning av företaget av de gällande bankrättsliga föreskrifterna. För det första kommer BB som österrikisk bank med en österrikisk bankkoncession fortfarande att övervakas av den österrikiska bankinspektionen och måste därför uppfylla samma tillsynsrättsliga krav (t.ex. iakttagandet av miniminivån för det egna kapitalet) som andra europeiska banker. För det andra måste BB som en integrerad del av den internationella finansvärlden förfoga över minst en kreditvärdering med kreditbetyget "investment grade", för att kunna refinansiera sig hos andra banker. Följaktligen omfattas BB även av kreditvärderingsföretagens krav på egna medel. Då högre risker ska tas måste ägaren samtidigt tillföra nytt kapital i rimlig omfattning.
- (152) Kommissionen kan inte heller ansluta sig till Österrikes argument om att den nya ägaren ovillkorligen måste förfoga över en omfattande bankerfarenhet. Det är inte ägarens uppgift att leda BB utan BB:s företagslednings uppgift. Dessutom kan kommissionen inte förstå Österrikes argument om att kreditbetyget för BB efter försäljningen skulle vara identiskt med kreditbetyget för Grawe respektive den ukrainska statens. För det första har inte Grawe förklarat att de vill avge en garantiförklaring från moderbolaget för BB, vilket innebär att kreditbetyget för BB i första hand stöder sig på bankens egna resultat. För det andra kommer BB att förbli en österrikisk bank med säte i Österrike, vilket innebär att den ukrainska statens kreditbetyg "B" – som skulle kunna spela roll för en bank med säte i Ukraina – inte verkar vara relevant. I detta sammanhang är det också viktigt att konstatera att BB fortfarande kommer att garanteras via den statliga garantin.
- (153) Likväl kan man inte fullständigt utesluta att BB, oberoende av vem som blir dess nya ägare, i framtiden kommer att konfronteras med allvarliga svårigheter, så att insolvens/likvidation skulle vara oundvikligt. Med hänsyn till ett sådant scenario är det viktigt att vara på det klara med att BB är en mycket liten bank (dess balansomslutning utgör betydligt mindre än 1 % av balansomslutningen för större europeiska banker) och att dess likvidation endast skulle ha obetydliga, eller till och med försumbara, effekter på det österrikiska respektive europeiska banksystemet. Försäljningen av BB:s förmögenhetstillgångar till ett belopp på omkring 3,5 miljarder EUR (krediter, obligationer, andelar, derivat, fastigheter) på de internationella finansmarknaderna skulle inte påverka marknadsmekanismens funktion, vilket innebär att marknaderna och särskilt marknadspriserna skulle förbli stabila.
- (154) Österrike överlämnade ett likvidationsscenario. I detta scenario utgår man från att likvidationen av förmögenhetstillgångarna sker 2006 och att det uppnåeliga priset för förmögenhetstillgångarna är beroende av deras viktade risk. De genomförda realisationsavdragen sträcker sig från 2 % för tillgångar med riskviktningen noll till upp till 20 % för tillgångar med riskviktningen 100 %. Likvidationsscenarioet innehåller korrigeringar till ett belopp av 90 miljoner EUR för likvidationen av poster utanför balansräkningen. Efter avdrag av eget kapital dras vid scenariot slutsatsen att den statliga garantin, och därmed delstaten Burgenland, skulle behöva tas i anspråk vid en likvidation till ett belopp på omkring 270 miljoner EUR.
- (155) Kommissionen ansluter sig till den allmänna metoden som används i det av Österrike presenterade likvidationsscenarioet för en första uppskattning av de eventuella förlusterna vid en insolvens för BB. Kommissionen anser dock att justeringen för tillgångarna är för hög (t.ex. korrigeringar på 10–20 % för hypotekssäkrade krediter, som skulle kunna utges och säljas som ett paket) och kan inte förstå justeringarna för affärerna utanför balansräkningen. Därutöver utgår Österrike från att likvidationen sker under 2006 med 100-procentig sannolikhet, och använde följaktligen det nominella värdet för tillgångarna. Detta scenario verkar inte vara realistiskt.
- (156) Med beaktande av dessa kommentarer om likvidationsscenarioet har kommissionen dragit slutsatsen att delstaten Burgenland för varje procentenhets sannolikhet för att den statliga garantin skulle kunna tas i anspråk i framtiden högst skulle kunna anslå 1 miljon EUR. Detta betyder mot bakgrund av utjämnningen av prisskillnaden gentemot konsortiets anbud att sannolikheten för att BB skulle drabbas av insolvens med konsortiet som ny ägare har uppskattats till mer än 50 % högre än i fallet med Grawe som ny ägare. Kommissionen anser inte att en sådan bedömning är motiverad och drar därför slutsatsen att även om delstaten Burgenland skulle ha fått åberopa den statliga garantin som värderingskriterium, skulle anbudet från Grawe inte ha varit det bästa anbudet.

Andra av Österrike och Grawe presenterade metoder

- (157) Österrike och Grawe presenterade även andra metoder⁽⁵⁷⁾ för att bedöma riskerna som var förbundna med var och en av de båda anbudsgivarna. Enligt kommissionen återspeglar den metod som har använts i likvidationsscenarioet bäst den särskilda situation vid en insolvens, vilket innebär att denna metod inte enbart är den mest ändamålsenliga utan även är den mest överblickbara och enklast att förstå för att bedöma de risker som uppkommer på grund av den statliga garantin. Övriga metoder som Österrike har presenterat är inte relevanta och går dessutom antingen inte att förstå, stöder sig på felaktiga antaganden eller är inte tillämpliga med avseende på de särskilda omständigheterna som rör fallet.

⁽⁵⁷⁾ Sakutlåtanden från HSBC, finansiellt baserad vetenskaplig kalkyl, kapitalmarknadsorienterad kalkyl.

2.5 Garantiklausulen om statligt stöd i avtalet med Grawe

- (158) Köpeavtalet mellan delstaten Burgenland och Grawe innehåller en garantiklausul, enligt vilken delstaten Burgenland bland annat är förpliktad att ersätta Grawe med det belopp som kommissionen vid ett beslut om återkrav skulle fastställa (med tillägg av alla därmed tillhörande förfarandekostnader för köparen). Även om köparen behåller rätten att dra sig ur avtalet om en justering av köpesumman skulle visa sig vara olaglig måste i ett beslut uppmärksamheten riktas på denna faktor i köpeavtalet. För det första ändrar en sådan efter anbudsförfarandet framförhandlad garantiklausul försäljningsvillkoren för köparen i fråga och hade kunnat få Grawe att lämna ett högre anbud. För det andra, och detta är betydligt viktigare, motsvarar en sådan garantiklausul ett kringgående av ett eventuellt beslut om återkrav från kommissionen. Detta strider otvetydigt mot medlemsstaternas skyldighet att samarbeta med och verkställa kommissionens beslut. Därför bör inte denna klausul tillämpas eftersom Grawe i annat fall skulle beviljas ett nytt statligt stöd.

2.6 Slutlig slutsats om förekomsten av statligt stöd

- (159) Följaktligen utgör försäljningen av BB till Grawe ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

3. Förenlighet med den gemensamma marknaden

- (160) I beslutet om att inleda ett förfarande antydde kommissionen att, utifrån den föreliggande informationen, uppenbart inga villkor var uppfyllda för att kunna förklara stödet förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.
- (161) Österrike koncentrerade sig på att bevisa att åtgärden inte utgjorde något statligt stöd. Endast stödmottagaren lade fram argument om att stödet eventuellt kunde vara förenligt med den gemensamma marknaden. Enligt Grawe framgår det av det tidigare omstruktureringsbeslutet att även om BB privatiserades (privatiseringen var ett villkor för att stödet skulle kunna förklaras förenligt med den gemensamma marknaden) skulle man ha varit tvungen att hålla fast vid en regional inriktning. Detta villkor uppfylls endast i Grawes affärsplan.
- (162) Kommissionen hävdar att omstruktureringsbeslutet inte stöder detta argument på något vis. Utöver de operativa, funktionella och finansiella åtgärderna som Österrike har erbjudit och kommissionen har accepterat är privatiseringen ett ytterligare argument för att säkerställa bankens långfristiga lönsamhet. I det tidigare beslutet granskades

effekterna av en eventuell likvidation av BB, varvid kommissionen konstaterar att en underförsörjning när det gäller grundläggande finansiella tjänster i vissa landsbygdsområden i Burgenland är tänkbar⁽⁵⁸⁾. Detta konstaterande innebär emellertid inte att ett liknande villkor, som för övrigt inte nämns, även gäller för privatiseringen.

- (163) Baserat på de ovan nämnda övervägandena håller kommissionen fast vid sitt ursprungliga konstaterande. Stödet kan inte anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

4. Oinskränkt verkan av kommissionens beslut 2005/691/EG om omstruktureringen av Bank Burgenland

- (164) I sitt beslut om att inleda det formella granskningsförfarande uttryckte kommissionen tvivel om att den kompensation vid en förtidsinlösen som ingår i garantiavtalet av den 20 juni 2000, som godkändes genom kommissionens beslut av den 7 maj 2004, är tillåten, eftersom den skulle kunna strida mot omstruktureringsbeslutet för BB. Efter att noggrant har granskat denna fråga har kommissionen dock konstaterat att denna överenskommelse överensstämmer med beslutet i fråga.

5. Återkrav

- (165) Eftersom åtgärden har genomförts utan någon förhandsanmälan hos kommissionen och inte är förenlig med stödbestämmelserna är Österrike skyldigt att återkräva stödet från stödmottagarna.
- (166) Det belopp som ska återkrävas ska fastställas på ett sådant sätt att stödet undanröjs. Baserat på konstaterandena i avsnitt VI. 2.2 och 2.3 motsvarar stödet i detta fall skillnaden mellan konsortiets prisbud och den verkliga köpesumman.
- (167) Skillnaden i fråga motsvarar dock inte enbart den nominella skillnaden mellan de båda anbudena på 54,7 miljoner EUR. Med tanke på en oinskränkt jämförbarhet mellan de båda anbudena måste justeringar göras, eftersom avtalen med å ena sidan Grawe och å andra sidan konsortiet skiljer sig från varandra. Båda anbudena innehåller flera undervillkor, som måste kvantifieras och jämföras med motsvarande villkor i anbudena från de båda anbudsgivarna. Enligt kommissionen måste den ovan nämnda skillnaden mellan de båda prisbudena justeras enligt följande när Österrike ska återkräva stödet.

⁽⁵⁸⁾ Se punkt 80 i omstruktureringsbeslutet.

- (168) När det gäller kompensationen för förhandsinlösen i garantiavtalet från den 20 juni 2000 så är den planerade utbetalningen på 15 miljoner EUR från delstaten Burgenland till konsortiet 2,1 miljoner EUR högre än utbetalningen till Grawe på 12,9 miljoner EUR. Skillnaden mellan konsortiets prisanbud och det verkliga försäljningspriset måste justeras och minskas med 2,1 miljoner EUR.
- (169) Effekterna av de enskilda villkoren beträffande garantiränserna, avdragen och garantifristerna är svåra att kvantifiera. Österrike hävdar att det allmänna tillvägagångssättet som förhandlades fram med Grawe och konsortiet var balanserat och inte gav någon av anbudsgivarna någon nämnvärd fördel. Kommissionen håller med Österrike om att garantiavtalen endast i obetydlig grad påverkar prisskillnaden, men anser ändå att det är nödvändigt att effekten kvantifieras. Baserat på den föreliggande informationen kan kommissionen emellertid inte bedöma om garantiavtalen har gett någon av anbudsgivarna någon fördel. Därför måste Österrike ta fram en jämförande översikt över alla garantiavtal. Därutöver måste Österrike kvantifiera de ekonomiska effekterna av dessa avtal på de båda anbudsgivarnas prisanbud.
- (170) Den årliga provisionen på 100 000 EUR som konsortiet var tvunget att betala för vidmakthållandet av den statliga garantin fram till år 2017 är en ytterligare intäkt för delstaten Burgenland. En justering krävs varvid skillnaden mellan konsortiets prisanbud och den verkliga köpesumman ökas med kontantvärdet för de provisioner som ska betalas fram till år 2017.
- (171) Emissionen av ytterligare obligationer till ett belopp på 380 miljoner EUR inom ramen för den statliga garantin har varken nämnts i Process Letter eller i utkastet till avtal med Grawe. Enligt kommissionen har detta avtal spelat en betydande roll i försäljningsprocessen och skulle även ha nämnts i utkastet till avtal med konsortiet. Dessutom bekräftade konsortiet att man inte hade tagit någon hänsyn till emissionen av ytterligare obligationer i sitt anbud. Enligt kommissionen kräver den fördel som Grawe har fått på grund av den mer fördelaktiga refinansieringssituationen på grund av de ytterligare 380 miljoner EUR som ställdes till förfogande en justering i form av en ökning av skillnaden mellan konsortiets anbud och den verkliga köpesumman. Underlaget för beräkningen är de räntor som BB betalar för de ytterligare obligationerna på 380 miljoner EUR jämfört med refinansieringskostnaderna för BB efter den avslutade försäljningen.
- (172) Kommissionen har inte tillgång till den information som krävs för att definitivt kunna bedöma om överenskomsten om att överföra fyra av BB:s fastighetsbolag med ett bokfört värde på 25 miljoner EUR till delstaten Burgenland innan försäljningen avslutades, skulle leda till en fördel som kräver en justering av skillnaden mellan konsortiets prisanbud och det verkliga försäljningspriset. Detta skulle kunna vara fallet om marknadsvärdet för egendomen var lägre eller högre än det bokförda värdet. Österrike måste lägga fram ett utlåtande från en expert som har utsetts av en oberoende instans om marknadsvärdet för BB:s fyra fastighetsbolag. I detta expertutlåtande ska hänsyn tas till de hyresintäkter som skulle kunna uppnås på marknaden.
- (173) Vad gäller de upplupna räntorna mellan den dag då avtalet undertecknades och den dag då försäljningen avslutades för den handpenning på 15 miljoner EUR som konsortiet har satt in på ett konto för anförtrodda medel hos den i Ukraina etablerade banken Active Bank anser kommissionen att ingen justering krävs så länge de gottskrivs konsortiet.
- (174) Beträffande frågan om det skattemässiga förlustavdraget i beslutet om att inleda ett förfarande så undersökte kommissionen om hänsyn ska tas till denna aspekt vid beräkningen av stödbeloppet, och drog slutsatsen att detta inte var fallet. Ändå anser kommissionen att hänsyn skulle ha tagits vid värderingen av BB av den fördel som kan uppkomma för tredje part till följd av det skattemässiga förlustavdraget (den så kallade best owner-principen).

VII. SLUTSATSER

- (175) Kommissionen konstaterar att Österrike genom att bevilja Grawe ett stöd inom ramen för privatiseringen av BB har överträtt artikel 88.3 i EG-fördraget och att stödet därmed är olagligt. Stödet är inte förenligt med den gemensamma marknaden. Österrike ska beräkna det totala stödbeloppet baserat på skillnaden mellan de båda inom ramen för anbudsförfarandet lämnade slutliga prisanbud som ska justeras i enlighet med de ovan nämnda redogörelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Österrike i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget olagligen har beviljat Grawe är oförenligt med den gemensamma marknaden. Stödet motsvarar skillnaden mellan de båda inom ramen för anbudsförfarandet lämnade slutliga pris anbuden och ska justeras enligt de parametrar som presenteras i punkterna 167–174 i detta beslut.

Artikel 2

1. Österrike ska återkräva det stöd som avses i artikel 1 från stödmottagaren.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från den dag då stödet ställdes till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats.

3. Räntan ska beräknas som kapitaliserad ränta enligt förordning (EG) nr 794/2004.

Artikel 3

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 1 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Österrike ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader från den dag då det har delgivits.

Artikel 4

1. Inom två månader från den dag då detta beslut har delgivits ska Österrike lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) Det totala belopp (kapital och ränta) som ska återkrävas från stödmottagaren och som har justerats i enlighet med de parametrar som kommissionen har presenterat i detta beslut, samt en exakt beskrivning av den metod som har använts för att beräkna detta belopp och en av en oberoende expert utförd värdering av egendomen.

b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut.

c) Dokument som visar att stödmottagaren har anmodats att betala tillbaka stödet.

2. Österrike ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artikel 1 har slutförts. Österrike ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras att vidtas för att följa detta beslut. Rapporten ska också innehålla detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagaren.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Utfärdat i Bryssel den 30 april 2008.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 116/2008 av den 28 januari 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran

(Europeiska unionens officiella tidning L 35 av den 9 februari 2008)

På sidan 54 under I.9B.004 ska det

i stället för "varor som omfattas av avsnitt 9A005, I.9A.002"

vara "varor som omfattas av avsnitt I.9A.002".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 117/2008 av den 28 januari 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 329/2007 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea

(Europeiska unionens officiella tidning L 35 av den 9 februari 2008)

På sidan 121 under I.9B.004 ska det

i stället för: "varor som omfattas av avsnitt 9A005, I.9A.002"

vara: "varor som omfattas av avsnitt I.9A.002".

NOT TILL LÄSAREN

EU-institutionerna har beslutat att deras texter inte längre ska innehålla en hänvisning till den senaste ändringen av den ifrågavarande rättsakten.

Såvida inte annat anges, avser därför hänvisningarna i de texter som här offentliggörs rättsakter i deras gällande lydelse.